

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204025

UNIVERSAL
LIBRARY

భాషాసోపక గ్రంథమండలి, 'C

ఈ త్వ ర నే వ కు లు

ఖాన్ ఆబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్

డాక్టరు ఖానుల—జీవితము

గ్రంథకర్త:—మహాదేవ దేశాయి

భూమికాకర్త:—మహాత్మాగాంధీ

ఆంధ్రీకర్త:—ఉభయభాషా ప్రవీణ

కొత్త సత్యనారాయణ చౌదరి

సర్వస్వామ్య సంకలితము

౧-౪-౧౯౩౮

పి. పి. వర్మ-మదరాసు

“నా అహింసాసిద్ధాంతము ఇంచుమించుగ నాకు మతవిశ్వాసముగ మారినది. ఇంతకు మున్ను నేను గాంధీజీయొక్క అహింసావ్రతమును విశ్వసించితిని. కాని నారాష్ట్రములో అహింసాప్రయోగముయొక్క అపూర్వమగు విజయము నన్ను గట్టి అహింసావాదిగా బలపఱచినది. దైవము సరిచూచునేని, ఇంక నారాష్ట్ర మెన్నడును హింసలో అడుగువెట్టదని ఆశింతును. నే నొక వేళ ఓడిన ఓడవచ్చును ; హింసాతరంగములు నా రాష్ట్రమంతయు కప్పివేసినను వేయవచ్చును. అప్పుడు - అది నా దౌర్భాగ్యమనియే యెంచి తృప్తి ఒండదను. కాని తక్కిన వారందఱి కన్నను విశేషించి నా ప్రజలకు కావలసియున్న అహింసాసిద్ధాంతములో నాకున్న గాఢవిశ్వాసమును మాత్రము అది కదలింపనేరదు”

ఖాన్ ఆబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్

భూ మి క

ఖాన్ అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ తో కలసి మెలసియుండ
 వలెనని నిరంతరము కాంక్షించుచుందును. అయితే
 గత వర్సరము కడపటి నెల దొరఁబడుటకు ముందు
 వఱకు అట్టి అవకాశము నాకు పొసగలేదు. కాని, వారు
 హజారీబాగ్ జైలునుండి విడుగడఅయిన పదపడి కేవ
 లము తమ్ముడేగాక అన్నగారగు డాక్టరు ఖాన్ సాహేబు
 సయితము నా చెంతనుండు సౌభాగ్యము నా కొదవినది.
 పైఁగా అదృష్టము కలసివచ్చి, పోయిన డిసెంబరు 23
 వఱకు, వారు సరిహద్దు రాష్ట్రము త్రొక్కరాదని ఆంక్ష
 కూడ సిద్ధించినది. కాంగ్రెసు-ఆదేశమునుబట్టి శాస
 నోల్లంఘనమును వారు తలపెట్టరయిరి. అద్దాన ఆ అన్న
 దమ్ములు వార్ధాలో సేత్ జమనాలాల్ బజాజ్ యొక్క
 ఆతిథ్యము స్వీకరించిరి. ఈ తీరుగ వారితోడి నన్ని
 హిత సాహచర్యము నాకు సంప్రాప్తించినది. వారి
 వైఖరి యెఱింగిన కొలఁదిని నన్నెంతో వారు-ఆకర్షింప
 సాగిరి. వారి అఖండమయిన సత్యదీక్ష-బోధాతనము-

అత్యధికమగు నిరాడంబరము నాకు అబ్బురము కొలిపినవి. సత్యమును-అహింసను కేవలము రాజకీయ నైఖరిని బట్టియే కాక, పారమార్థిక దృష్టిగా వారు విశ్వసించిరని కూడ నేను గమనించితిని. కనిష్ఠసోదరుని దృష్టి గాఢమైన మతోద్రేకమందె పడుగుపేకలుగా నేయఁబడినదని గుఱుతించితిని, అయితే అది సంకుచితము కాదు; విశ్వప్రేమి యనియే నా కెఱుక అయినది. ఆతనికి రాజకీయములన్నవి ఏవియైన ఉన్నవన్నచో అవి ఆతని మతమునుండి వెడలినవే అగును. ఇక, డాక్టరుకు అన్ననో రాజకీయములే లేవు.

ఈ సోదరులతోడ నాకు ఒదవిన ఈ పరిచితి, వీరినిగూర్చి లాఁతివారు అపోహములుపడిరను నిర్ణయమునకు వచ్చినది. అద్దాన వీరి జీవితమున గమనింపఁదగ్గవన్నియు గమనించి, లోకుల యెట్టయెదుట వీరిని సాధారణ మానవస్వరూపమున పరిచయము కావించుచు, ఒక చరిత్ర తయారుచేయుమని మహాదేవదేశాయితో మాట అంటిని. అందు రాజకీయముల ధోరణియు, ప్రభుత్వమునుగూర్చి విమర్శనయు వలదని నేనిచ్చిన సలహా. దాని ఫలితమే ఈ జీవితచరిత్రము. ఈ అన్నదమ్ములు తమ జీవితములందలి సంఘటనలనుగూర్చి మహాదేవ

దేశానికి ఒసంగిన వివరములు సరికొనవి సత్యమయినవి అని యెఱింగి 'ఖుదాయూఖిద్మల్ గారులు' (ఈశ్వర సేవకులు) అను పలుకునటు వారు అప్పు లగుదురో కారో పాఠకులే నిర్ణయింతురు గాక !

14 జనవరి 1935. } ఢిల్లీ } మోహనదాస్ కరం చంద్ గాంధీ.

ప్రస్థావన

ర్మురీవేగమును బోలి కొంగ్రొత్తరీతులుగ దృశ్యమానమగు నేటి రాజకీయరంగమున విశేషముగ మన్నింపఁదగినవారిలో 'ఖాను సోదరు' లొకరు. వీరిలో డాక్టరు ఖాన్ సాహేబు వయసున పెద్ద యను విషయము కొందఱికి కొంగ్రొత్త. అమూల్యములగు నీ నాయక రత్నములను పుస్తకరూపముగ ప్రకాశింపఁజేసిన శ్రీ మహా దేవదేశాయి యెంతయు ధన్యుఁడు.

ఆంగ్లములోను-హిందీయందును శ్రీ మహాదేవ దేశాయి వెలయుంచిన ఈ చరిత్రమును ఎన్నఁడో పరికించితిని. నాయదృష్టమునఁ గాఁబోలు—ఇంత దనుక నియ్యది తెలుఁగున రాలేదని తెలిసికొని మిక్కిలి ఆనందము నొంది తోడ్చో అనువాదమునకుఁ గడంగితిని. అనువాదము జరుగు తఱిని ఖాన్ సోదరుల జీవితమున కొన్ని మార్పులు వెలువడినవి. చదువరు లీ చరిత్రమును సాకల్యముగఁ జదివిన పిదప ప్రధానముగఁ బరికింపఁ దగ్గ అంశములు కొన్ని అనుసంధించితిని.

గాంధీమహాశయుని రాజకీయవ్యూహమునఁజేసి యావత్ప్రపంచ మబ్బరమందునటులు 'కాంగ్రెసు' నాయకులు ప్రభుత్వ పీఠముల కెక్కిరి. మనదేశమం దిట్టి సుకృత విశేషము కేవలము ఆఱు రాష్ట్రములకు మాత్రమే తొలుత చిక్కినది. అట్టి తఱి అయాచిత

ముగనే రాజప్రతినిధి ఒక్కనాడు మహాత్ముని రావించుకొని మంత్ర
నము సలిపెను. అద్దాన అప్పుడప్పుడే 'అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ సాహేబు'
నకు స్వరాష్ట్రముగు 'సరిహద్దు' * నకుఁ బోవ స్వాతంత్ర్యము కలి
గినది. అదే యదనున సరిహద్దురాష్ట్రములో ఆప్పటి మంత్రవర్గము
కాంగ్రెసు—తాకిడికి ఉట్టుతలూఁగి చావుబ్రదుకులలోఁ దేలి
పోవసాగెను. గఫూరు, జన్మభూమినిఁ గాలు వెట్టినతోడనే ఆ
అమాత్యమండలి అదృశ్యమాయెను. నేఁడు సరిహద్దురాష్ట్రమునకు
ప్రధాన సచివుఁడు డాక్టరు ఖాన్ సాహేబు. తక్కిన ఆఱు రాష్ట్ర
ములతోపాటు—ఈ రాష్ట్రముకూడ త్యాగమూర్తుల అధ్వర్యమునకు
తేబడినదను భాగ్యము ఈ ఖాన్ సోదరులకుఁ దక్కినది.

నేఁడు—ఈ సోదరుల సాంసారిక విషయములలో పెక్కు
మార్పులు సాడమినవి. గఫూర్ ఖాన్ తనయుఁడు చదువు ముగియక
మున్నె అమెరికానుండి అరుదెంచెను. ఖాన్ సాహేబుపుత్రునకు,
సోఫియాసోన్జీ (వీరవనిత) ధర్మపత్ని ఆయెను. పై పరామరీక
చాలయి ఈ అన్నదమ్ముల పంటచేలు బొత్తిగా పాడువడెను. తొంటి
భాగ్యభోగ్యము లన్నియు సన్నగిల్లినవి.

ఇంతకుమున్ను ఖాన్ సాహేబు రెండువత్సరములకు హేచ్చుగ
భారతశాసనసభలో సభ్యుఁడుగనుండి రాజకీయములలో రాజింపఁ
బొచ్చెను. అప్పుడు భారతశాసనసభలో కర్నకపక్షమున కీతఁడధ్య
క్షుఁడు. తెలుఁగునేలకు దీ ప్రితెచ్చిన 'అచార్య రంగ' మున్నగు నాయ
కులతోఁ గలసిమెలసి కర్నకులకుఁ గావలయు ప్రధానాంశముల
నేమరక మిక్కిలి పాటువడినాఁడు. ప్రధానామాత్యుఁడయి ప్రథమో

* పశ్చిమోత్తర సరిహద్దు రాష్ట్రమునకే 'సరిహద్దు రాష్ట్రము'ని యీ గ్రంథమున
త్యవహరము. అనువాదకుఁడు

పన్యాసమందే 'రైతుజనసేవయే నా విధి' యని ముచ్చటించి నాడు.

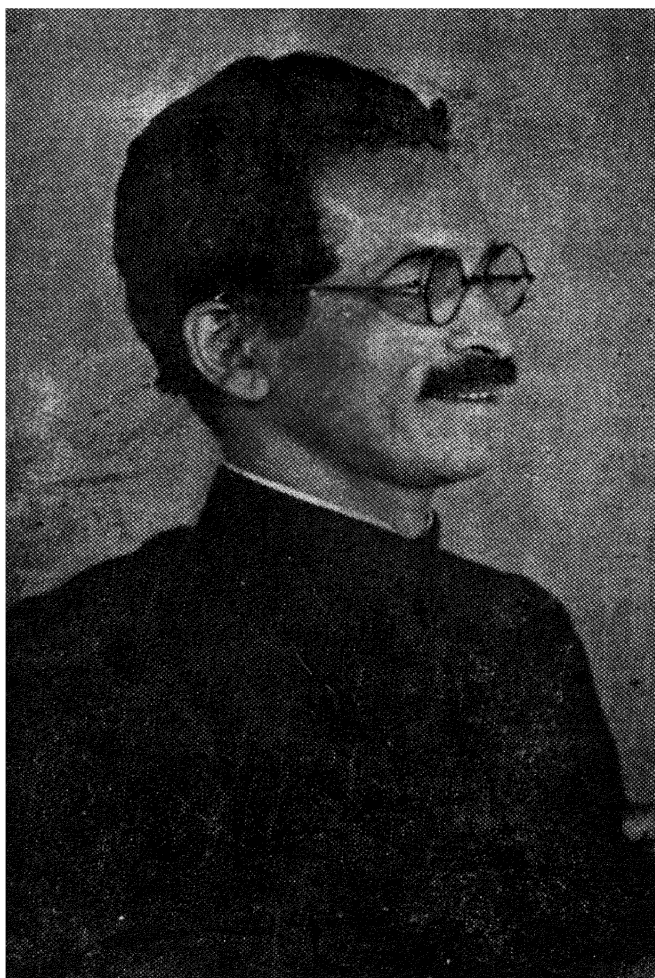
1936—నుండి ఖాన్ సాహేబు; 1936 డిసెంబరునుండి అబ్దుల్ గఫూరును 'కాంగ్రెస్-వర్కింగ్ కమిటీ' సభ్యులయిరి. ఒకతూరి పెక్కుమంది కావలయునని పట్టుపట్టినను, 'కాంగ్రెసు-ప్రెసిడెంటు' పదవి తనకు వలదని గఫూర్ నిరాకరించినాడు.

వీరి సర్వతోముఖమగు ప్రతిభ—అద్భుతమగు నిర్మాణకార్య క్రమము—అనుస్యూతమగు దేశ సేవ—అనుపమానమగు దై వచింత—అకుంతితమగు సత్ప్రవర్తన—అమేయమగు క్రమశిక్ష మున్నగు విశిష్ట గుణములు పెక్కులు ఇందు సవిశేషముగ చిత్రింపబడ్డవి. నేషనల్-కాంగ్రెసువ్యవ్రాంతములతోపాటు త్యాగమార్గుల ఉదంతమును గుర్తింపవలెనని ఉవ్విళ్ళూరు నా తెలుఁగు సోదరులకు ఎఱుకపడుట కయి యిది అనువదించితిని. మూలగ్రంథములు రెండింటను ఒండొండ అలంతిమార్పులు కొన్నికొన్ని కానిపించినవి. అట్టిపట్టుల నాకు ఉచితమని తోచినట్లులే అనువాదమునకుఁ గడంగితిని.

ఇది అనువదించి ఈ తీరు తెచ్చుటలో నా శ్రమము వ్యయము మాట యెటులున్నను, అనువాదమున—ఇయ్యెడ నాకు చాలఁగా సాయపడిన నామిత్రుఁడు శ్రీమల్లంపాటి మధుసూదనప్రసాదునకు. విశేషించి ముమ్మొదట కృతజ్ఞత చూపనిండు. అడిగినదే తడవుగ అనువాదమునకు అనుమతియొసఁగి ఈకృషికి తోడుపడిన 'హిందూ స్టాన్ టైముస్-డిల్లీ' వాఢి ఉపకృతి మఱువరానిది.

జహాఢాన్య-ఉగాది }
అమృతలూరు

కొత్త సత్యనారాయణ చౌదరి

శ్రీ ప్రొఫెసర్ యన్. జి. రంగ, బి-లిట్ (ఆక్స్‌ఫర్డ్)
 యమ్. యల్. ఏ. (సెంట్రల్)
 అఖిలభారత 'కిసాన్' సంఘ అధ్యక్షులు.

తెలుఁగునేలలో కలిగి ఉన్న తవిద్యలో
మొలఁగి దేశసేవలో మునిఁగి అఖిలభారత
విఖ్యాతి అందసేర్చిన నా తెలుఁగు
నాయకుఁడు

శ్రీ

ప్రొఫెసరు

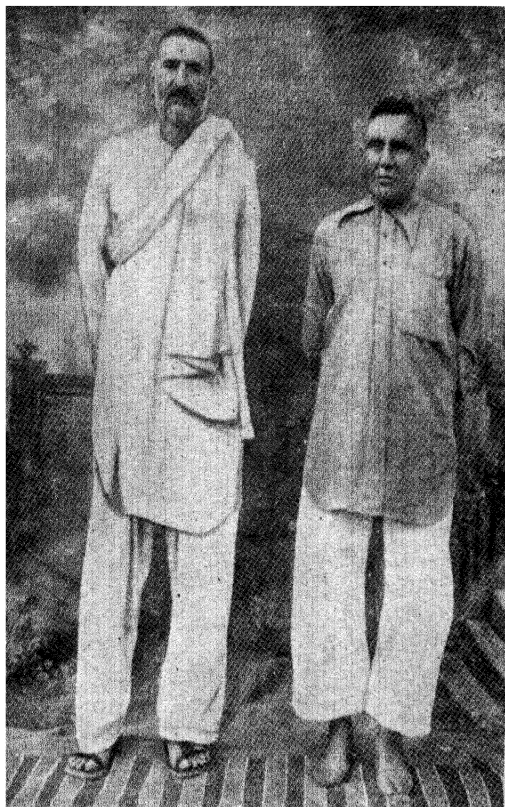
రంగనాయకులకు

సకౌరవ సమర్పితము

సత్యనారాయణ చౌదరి

వి ష య సూ చి

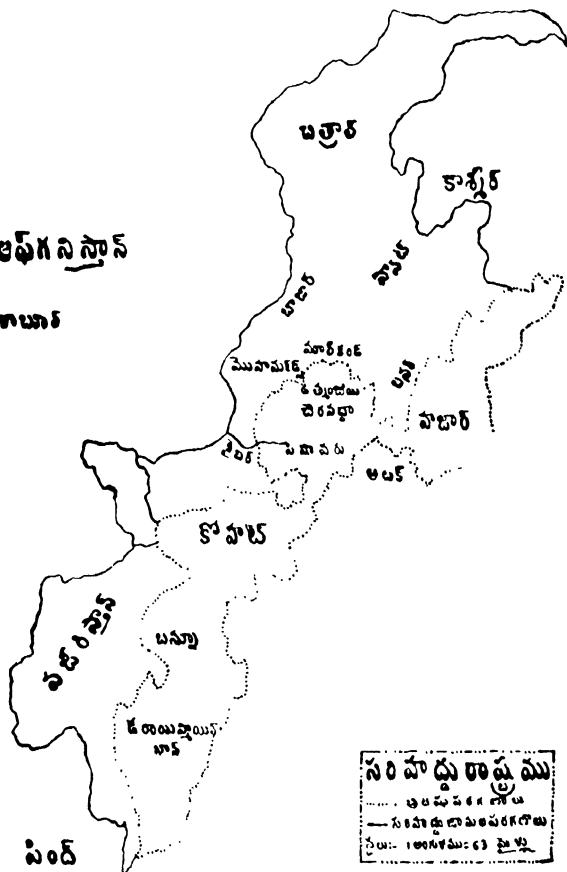
	పుట
౧ సరిహద్దురాష్ట్రము	౧
౨ జననము—జననీ జనకులు ...	౬
౩ తొలిరోజులు	౧౩
౪ మతధోరణి	౨౭
౫ ఖుదాయీఖుద్ మత్ గారులు ...	౩౭
౬ దోషారోపణము—సత్యము	౪౨
౭ ఆంగ్లేయులు ఎఱుంగవలసినది ...	౪౭
౮ ఇంటెల్ల పాది జైలులో	౫౯
౯ అన్నదమ్ముల విశిష్టగుణములు ...	౬౬
౧౦ మరల అసలు ఇంకిలో ...	౭౪

ఖాన్ అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్, డా. ఖాన్ సాహేబు

ఆంధ్ర విస్తార

కాటా

K. Radhakrishna

సరిహద్దు రాష్ట్రము

భారతవర్షమున పదునైదేండ్లనుండియు సాగుచున్న స్వరాజ్య సంపాదనాసంరంభము పెక్కు విషయములలో భూకంపమువంటిదనవచ్చును. అహింసాత్మకము కావుటను తొలిదానిలో మలిదానిలోని తీవ్రలక్షణములు కానరావు. కాని, భూకంపము భూమండలమును ఉట్టూత లూఁగించుతీరుగ, ఈ యుద్ధ్యమము జాతీయతామూలబంధమును గదలించివైచినది. తాలూనాఁటి అపోహములు - అధికారమదాంధ్రతలు నిశ్శేషముగ ఊఁగింపఁబడి నేలమట్టము కాకపోయినను, భూకంపముమూలమున ప్రకృతివైఖరి మారునటులు రాజకీయ దృక్పథము చాలవఱకు మారిపోయినది.

ఇరువదేండ్లనాఁడు జలియన్ వాలాబాగ్ - బాగ్డోలీ - చౌరీ చౌరాలను గూర్చి యెవ్వరెఱుంగుదురు ? చీరాలపేరాల - వేదారణ్యము - బోర్నవ్ వీని యుదంత మెవ్వారి కెఱుక ? దండి - దేశస- వడాల వృత్తాంతములను అచ్చటివారు - ఏ కొలఁదిమందియో తక్కు తక్కినవా రేమెఱుంగుదురు ? భారతదేశస్వాతంత్ర్య సంగ్రామమునుగూర్చి చిత్రించు భావిచరిత్రకారునకు పైని పేర్కొన్న ప్రదేశములేకాక నక్ష్యమాణములు సయితము భూగోళపటములో అవి ఉన్నను లేకున్నను ఎంతో ప్రాముఖ్యము గోచరింపఁజేయును.

ఇటువదేడ్లనాఁడు వానికే అంతఁగా ప్రాముఖ్యము లేనపుడు మొన్న 1930 లో మన కన్నుల యెదుటపడి, నాఁటినుండి మన మెరిగినవి ఎటుంగనివి ఎన్నో సంఘటనల మూలమున పొదుచు కొని వచ్చుదాఁక ఆ సరిహద్దురాష్ట్రమునకు మాత్రము ఏమి ప్రాముఖ్యము వచ్చియుండును ? మనవారిలో పత్రికాపాఠకులు - ఏకొలది మందికో సరిహద్దురాష్ట్రమునుగూర్చి స్పష్టపఱుపలేని తలంపులు కలవు. అందును ఆ రాష్ట్రము వాయవ్యమున ఆకసముమీఁది ఎఱ్ఱని మచ్చవోలే కన్పట్టును. దానిగూఱిచి ఏ తీరువర్ణనలు వచ్చినను రష్యా విషయమయి ఆంగ్లేయులు పడ్డ భయములు స్ఫురితఁ దవులుచుండును. సరిహద్దుజాతులపై శిక్షణార్థమై వెడలెడి దండయాత్రలనుగూర్చి బ్రిటీషువాని వర్ణనము చదువునపుడు చరిత్ర చదివెడి విద్యార్థికి కన్ను పొదుచుకొన్నను సత్యము కానరాదు. ఆ దండయాత్రలలోఁ గొన్ని క్లిష్టపరిస్థితులలో సరిహద్దుజాతులు తమ చెప్పునేతలలో మెలఁగుటకయి వారికి కొంతపట్టు బ్రిటీషువారు సొమ్ము ముట్టఁజెప్పుటతో అంతమైనవి కలవు. ఎవరో ఒక మిస్ ఎల్లెస్ అను నాదిడ అపహరింపఁబడ్డదనుట అంతఁగా వ్యక్తపఱుచు నది కేవలము ఒక జాతియొక్క స్వభావమేగాదు ; పాలకజాతికి చెందిన వ్యక్తికి సంకటములు చుట్టుముట్టినపుడు బలిష్ఠమైన ఆ సామ్రాజ్యముయొక్క సర్వశక్తులు అందులకే వినియోగపడుననియే స్పష్టముగ చాటుచున్నది. ఆజ్ఞాఁడు - అనాగరికుఁడు అగు పల్లెటూరి మానిసి, సరిహద్దురాష్ట్రమని ఒక దేశము ఉన్నదనియు, అందుండి హెచ్చువడ్డీలకు సొమ్మిచ్చుచు పుచ్చుకొన్నవారిని బాధలపుచ్చు పఠాను వచ్చుననియు, ఆతఁడు అక్కటికము లేక ఎంతో వడ్డీసొమ్ము రాలఁగొట్టి అదే పోతగా పోయి మరల ఏరికిఁ జిక్కఁడనియు - ఇంతవఱకే యెఱుంగును.

కాని 1930 - ఆ తరువాతి సంవత్సరములలో ఉద్యమము చూపట్టినపుడు తక్కిన రాష్ట్రాలవారువోలె తత్రతులును స్వరాజ్యమే తమ జన్మ - హక్కుని గుఱుతింపఁగలిగినారు. తత్ఫలితముగ వారు అందఱికన్న మిక్కిలియు కష్టాలలో చిక్కుకొనిరి. ఖాను అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాను - ఆతని అనుయాయులును ముమ్మొదట పదిమందికిఁ దెలిసినది 1931 లో కరాచీలో కాంగ్రెసు జరిగినపుడు. నిరాడంబరుఁడు - అమాఱకోపి - భీమకాయుఁడు అగు పతాను అహింసాదీక్ష వూనిన ఒక సంస్థకు చెందవచ్చుననియు, రెచ్చఁగొట్టు పట్టులలోను దౌర్జన్యరహితములగు చర్యలే చూపఁగలఁడనియు అనుట ఒక గొప్ప దివ్యమైన రహస్యోద్ఘాటనము. చిచ్చులో చేతులువెట్టి అంతయు కాలునందాఁక అట్టె వెలికిఁదీయని సాహసగుణము స్పష్టపఱుపఁజాలు రోమన్ వీరుని యితీవృత్తమును తలఁపులో పెట్టు పతానువీరుల పరమసాహసగాధలను పెక్కింటిని జదివియుంటిమి.

ఒకతూరి పతానువోరుఁ డొక్కరుఁడు ఒకయింటఁ గన్నము వైచెను. అదే అదనున యజమానుఁడు మేలుకని కన్నములో చేతిని అట్టె పట్టుకొని వారా వీరా అని పెద్ద కేకలుపెట్టెను. తోడ్కో - ఆ పతాను పట్టునడుట రోతగా నెంచి తనచేతిని దానే త్రుంచివైచి ఆ మొండెము - ఆ గేస్తున కొసఁగి ఆతని కచ్చెరువు కలిగించి అదృశ్యుఁడాయెను !

పెక్కురు పతానులు పాల్గొన్న 'సత్యాగ్రహ సంగ్రామము' సయితము, వారి ధైర్యసాహసాదికములను బెక్కింటి నిట్టివానిని ప్రకటించుట యెఱుంగుదుము; అయితే వీనియెడ మహోన్నతము అగు నాదర్శము లుండుట మఱునరాదు. ఖాన్ సోదరుల జ్ఞాతి

బృందములోని, 'హాజీ శాహనవాజ్ ఖాన్' అను నాతఁడు జామీను సెక్షన్ క్రింద 1930 లో నిర్బంధింపబడెను. ఇంటి యిక్కట్టులనుబట్టి యాతఁడు ధరావత్తు చెల్లించి విడుదల కావలసివచ్చెను. ఆ యిక్కట్టు లెట్టివైనను - ఆతఁ డీ తీరుగ విడుదల యగుట యాతని సన్నిహితులలో నొక్కనికిని రుచింపదాయెను. మీఁదుమిక్కిలి అట్టి సెక్షను నిరాకరించి తిఱుగ కారాగారమునఁ జేరుటయ విధ్యుక్తమని సలహా లొసంగిరి. అతఁడంతట కొంతతడ వాలోచించెను:—తా నంతకు మున్ను విడుదలయి కుటుంబమునకుఁ దెచ్చిన మచ్చను రద్దనేయవలెనన్న మఱుల చెఱలోఁ జొచ్చినంతమాత్రానఁ జాలదనియు, ఆత్మ హత్యయే య ద్దొసఁగునకుఁ దగ్గ శిక్షయనియు నెంచి, యదియే యొక కాగితమున వ్రాసియుంచి యేకాంతమున అసువులు పాసెను. సరి వాద్దు రాష్ట్రములో బ్రిటీషు- పరగణాలలోఁగాక, 'మాల్యండ్- ఏజన్సీ' ప్రాంతమునఁ గాఁపురముండువాఁడును- మతోపదేష్టయు - జమిందారును - ప్రధాననాయకుఁడు నగు 'సయ్యద్ - అబ్దుల్ - వాదూద్ బాదుషా' అను నతఁడు - ఆ సెక్షన్ మూలముననే మూఁడేండ్లు కారాగారమునఁ జేరవలసివచ్చెను. 1931 వ, యేటా తాత్కాలిక సంధిసమయమున సయిత మాతఁడు విడుగరకు నోచు కొనఁడయ్యె. ముప్పవ నొచ్చియున్న యాతని తండ్రి, తన యసువులు రాలిపోకమున్ను, ఒకతూటి తనయునిఁజూడ ఉబలాటపడి ధరావత్తు చెల్లించివైచెను. తన విడుదలకై తండ్రి యొనర్చిన విధానమునకు తనయుఁ డెంతోఉగ్రుఁడయ్యె. ఇట్టిది ఘోర పరాభవమని యాతఁడెంచి యది సైఁపఁజాలక, తండ్రి తల్లడిల్లుననియైనఁ దలంపక అప్పుడే కాల్చుకొని చచ్చిపోయె.

ఇట్టి వీరాధివీరులను వెలయింపఁజాలు అకుంతిత ధైర్యము కల యీ జాతినిగూర్చి, యితోధికముగాఁ దెలిసికొనుట కెవ్వరు నువ్విళ్ళు

లూరరు ? స్టేట్ ఖైదీలుగా నయి, హజరీబాగ్ జైలునుండి యిటీవల విడుదలపెందిన ఖాన్ సోదరుల యనుపమానమగు నత్యంత పరిచయ సౌభాగ్యమును దక్కించుకొంగలిగితిని ; తన్మూలమున వారి ప్రకృతి చిత్రమును సమగ్రముగ గుఱుతింపఁజాలితిని. ఇట్టి పరిచయభాగ్యమే వీరయెడ నా కంతకుమున్న వెలసిన మక్కువను పెంపొందింపఁజేసినది. వారి జీవితములోని విశేషాంశములు గుఱు తింపను నా వేయు ప్రశ్నములకు వారు చక్కగా నవకాశ మొసఁ గిరి. విస్మయానందములలో నన్ను ముంచివైచిన వారి కథలలో నొక కొన్నియంశములనైన పాఠకుల కెఱుకపఱచి, యా యానందము పంచి యీయక తీరదు. ఈ సోదరులు కారాగార విముక్తి నొందియు సరిహద్దురాష్ట్రము చొఱరాదను దొరతనమువారి యాంక్ష జగమెఱిగినచే. నాకుఁ దోడుగ చదువరులు సయిత మీ చరిత్రను జదివినపిదప దొరతనపుఁ జేతల కబ్బురమందక మానరు.

జననము—జననీజనకులు

క నిష్ఠ సోదరుడగు గఫూర్ ఖాన్ నాతో నిటులనియె:—‘నేను పుట్టిన యేడు మాత్రమే నాకు గుఱుతు. చాంద్రమాన ప్రకారము జ్యేష్ఠమున నా జన్మమని తెలియునుగాని నేటిరీతిగ లేదీలు తెలియనేరవు.

‘జ్యేష్ఠమా!’ అయినచో నయ్యది మాకును గలదే అని ఆశ్చర్య చకితుడనయి యంటిని.

ఖాన్ సోదరులు:—‘బౌనాను, జ్యేష్ఠమే. మీలోను మాలోను మనకుఁ దెలిసినవానికన్నఁ దక్కినవి పెక్కింట సమానత్వము కద్దు; ఆచారవ్యవహారములు-రీతివాజులుమీకునుమాకును ఐక్యము లేఁగలవు. అదియటుండె. అన్నింటికన్న ముఖ్యముగ శత్రుబులనుండి మా ప్రాంతమున బాధమతము ప్రచుర ప్రచారమున నుండెననుట మఱువరానిది. బాధకాలికములగు వన్నెచిన్నెలకు మా జిల్లా పెట్టినది పేరు. కొన్ని యూళ్లపేరులు, హైందవులకు బాధులకు అంకితమై ఒప్పియున్నవి. ‘పశ్చిమో-’ అను మాభాసలో పెక్కు శబ్దములు సంస్కృతము నుండియే సంగ్రహింపఁబడ్డవి’.

అన్నగారగు డాక్టరు ఖాన్ సాహేబు 1883 లోను, తమ్ముడు ఖాన్ అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ 1890 లోను జన్మించిరి. వీరిది ఖాన్ కుటుంబము; అది ముహమ్మద్ జయిజాతికిఁ జేరినది.. ‘జయి’ అనుటకు శబ్దార్థము పుట్టుట. అది వంశద్యోతకము, ఖాన్ శబ్దమునకు నాయకుడని యర్థము; ‘సరిహద్దు’లోని జాతులన్నియు పూర్వపురుషుల నామధేయములను బట్టియే వెలసియున్నవి.

ఖాన్ సోదరుల తండ్రియగు ఖాన్ సాహేబ్ బెహరాంఖాన్ - 'ఉత్తాంజయి' అను ఊరికిఁబెద్ద. ఆ ఊరు పెషావరు జిల్లాలోని చెరసద్దా తాలూకాకుఁ జేరియున్నది. పెషావరునుండి చెరసద్దాకు ఇరువదిమైళ్ల దూరము. చెరసద్దాకు రెండుమైళ్లలో స్వాత్ నదీ తీరాన రమణీయమైన చోట ఉత్తాంజయి గ్రామ మున్నది. దీనికి పశ్చిమముగ సుమారు- ఇరువదిమైళ్లవఱకు 'మోహమంద్' జాతుల ఆవాసస్థానములు కలవు. ఆఫ్ గన్ స్థానము పోవలెనన్న నటే త్రోవ. ఇట్టి వాతావరణమున పుట్టి పెరిగిన ఖాన్ సోదరులు స్వాభావిక ముగనే ప్రకృతిని బ్రేమించువారైరి. నవనాగరికతకు ఆయువు పట్టగు పట్టణములన్న వారికిఁ గిట్టవు; అయితే, అందు అగ్రజుఁడు డాక్టరు ఖాన్ సాహేబు చదువులలోఁ జాలభాగము ఇంగ్లాండులోనే జరపినాఁడనియు, దరిదాపు పదియునొక్కేండ్లు విదేశములలోఁ గడపినాఁడనియు మరువఁ గూడని మాట. మాసంభాషణలోఁ దఱచుగ, ఆ కొండులు- ఆ యేలు—ఆ చిన్న ద్వీపమువైపునకే వారి ధ్యానము పరువెత్తెడిది. అక్కడ ఒకవిధమైన చిన్నయాశ్రమమును నెలకొల్పిరి. ఏనాఁటికైన గాంధీజీని అచ్చోటికిఁ దమ యతిధిగాఁ దీసికొని వెళ్ల నలయునని వారి యుబలాటము. ఒకతూరి మహాత్మునితో వారిటు లనిరి:—'మహాత్మాజీ, మీ ఆశ్రమము అక్కడనే ఉండవలెను. దానికన్న రమణీయము ప్రశాంతమునగు వాతావరణము మఱొక్కడ నుండనేరదని మేమనుకొందుము. పెషావరు కొండ చటయలలో పెక్కురకములగు పండ్లు దండిగ ఉండును. అట మీ శరీరపు తూకముకూడ తప్పక హెచ్చునని మాతలంపు'. వారు, తమ చెఱకుఁ దోటలు, ఆవులు, గేదెలు, శ్రేష్ఠమగు మీఁగడపాలు-వీనిఁగూర్చి హెచ్చుగఁ జర్చింతురు. అచ్చోట ఆవుపాలు ప్రత్యేకముగ వెన్న కును గేదెపాలు తక్కిన వన్నింటికిని వాడఁబడుచుండును. కాని

నేడూ తోటలు దొడ్లు ఎక్కడ నున్నవో వాని స్థితి యెట్లున్నదో మేమెటుంగమని నిట్టూర్చి పలికిరి. ఆ నిట్టూర్పులు తెలియఁ బుచ్చు నది వారి ఓటమినిగాని నిరాశనుగాని కాదు; బందీ కృతుఁడగు ప్రతి మనుజుఁడును అత్యంతము స్వాభావికముగఁ జూపఁజాలు అభిజన సంమోహమే.

కాని, మనము ప్రస్తావించునది వారి తండ్రిగారి కథ. ఆ అన్న దమ్ములు తమ తండ్రిగారినిగూర్చి నాకు వినిపించినపుడు తోడనే 'పటేలు' సోదరుల తండ్రి వైఖరి తలంపునకు వచ్చినది. పటేలు సోదరులయు, ఖాన్ సోదరులయు తండ్రు లిరువురును మతాభిమానులు. ఇద్దఱు తొంబదియేండ్లకు పైఁగా బ్రతికిరి. బిడ్డల పెంపకములో నిర్వరు దాదాపాకటియే. ఇదియే వీరిలోఁగల పోలిక. పటేలు సోదరు లొకవిధముగ సంపూర్ణమగు స్వయంశక్తిచే ఉన్నతికి వచ్చిరి. ఖాన్ సోదరుల అభ్యుదయము అట్టిదే యని చెప్పఁజాలము. ఖాన్ సోదరుల తండ్రి జమిందారీతరహాగా ఒకయూరికంతకు పెద్ద. బిడ్డ నింఁగాండు పంపుటకు చాలినంత సొమ్ము ఆతనికడఁ గలదు. పటేలు సోదరుల మాట చూతమా, తమంత తామె చదువు సంధ్యలకోసము చూచుకోవలెను. పటేలు సోదరుల తండ్రి, సంసారి యనుటకంటె ఒకవిధముగ సన్యాసి యనియే యనవలయు. ఖాన్ సోదరుల తండ్రి ప్రకృతి అట్టిది కాదు; ఏమందురా! ఎనుబదవ యేండు దాఁటిన పిదప 1919 లో ఆతని కడగొట్టు బిడ్డను గుర్కూరువారు పట్టఁగా తత్ శ్రుణమె తానుగూడ జైలుకే సిద్ధమయ్యెను.

‘ప్రకృష్టమగు ఆధ్యాత్మిక తత్వమున, మా మాతాపితలు ఆదర్శక ఘాతులని మాచిత్త మున హత్తుకొనిపోయినది. ఇరువురకు బడిలోని వ్రాతకూతల చదువులు లేనేలేవు. వారి జీవితము భౌతికమున

కన్న ఆధ్యాత్మికమున హేచ్చుగ మొగ్గియుండును. నమాజు ముగిసిన పిదపఁ దఱచుగ మా అమ్మ నిశ్చలచిత్తయ్యి ప్రశాంతముగఁ గూరుచుండి ధ్యానమగు యయ్యెడిది. అంతటి దైవచింతగల వ్యక్తులను నే నెన్నఁడు చూచియుండలేదు.

ఇక మాతండ్రికి ఆయన జీవితములో ఎందఁడెందఁడో మిత్రులే తప్ప శత్రువు ఒక్కఁడును ఏరుపడలేదు. పేరెందులకుఁగాని, అసలు మాసన్నిహితులలోనే, నా కత్యంత ముఖ్యమగు బంధుకోటిలోనే పెక్కుమంది శత్రువులు కలరు; వారు వ్యవహారముల పట్ల మాతండ్రి యెడ అపచార మొనర్చి కడకు గుర్తించి పశ్చాత్తాపతప్పులయి యాయన హితాభిలాషులలో ముఖ్యులుగా మారిపోయిరి. అసలు, పగతీర్చుకొనుట యన్నదే యాయనకు సరిక్రొత్త. మోసగించుటయే అమర్యాదగాని, మోసగింపఁబడుట కాదని యాయనకు గట్టి నమ్మకము. ఆయనమాటలలో నిజాయితీ కలదు; కిట్టనివారు సయిత మాయనను నమ్మకపోవుట లేదు; ఆయన చెప్పినది కాదనఁగల సాహసము వారికి మొదలే లేదు. వందల తరబడి జనము- ఆయనయొద్ద ధనము దాచుకొని దానికెన్నఁడు 'రసీదు' అను మాటయే యెత్తెడి వారు కాదు; ఆయనఖాతా యెన్నఁడు మునిగిపోవదని వారికిఁ దెలియును. ఆయన యేనాఁడును అధికారుల ప్రాపకములకై యిచ్చకములు పలికి తిరిగినది లేదు. ఎంతగొప్ప యుద్యోగికిని ఆయన యన్నచో అడలు. పెద్దపెద్ద బ్రిటీషు-ఉద్యోగులుకూడ 'బాబూ' అని పిలుచుటయేగాదు—ఆయనకసమ్మతమగు పని చేయవలసిన పట్ల చాలఁగా సంకోచపడెడివారు.'

ఆయన యెందఁక బ్రతికెను? మన స్వాతంత్ర్య సమరములో ఆయన యభిరుచి యెట్టిది—అని నేనడిగితిని.

‘1926 లో తొంబదియేదవయేట ఆయన పరమపదించెను. స్వాతంత్ర్యసంగ్రామములోని అభిప్రాయ మాయన గుర్తించినాడని యనఁజాలను గాని, సర్వతో ముఖముగ సంస్కారపక్షపాతి యని ఘంటాపథముగఁ జెప్పవచ్చును. ఆరోజులలో మాల్వీలు — ముల్లాలు ఆధునిక పాఠశాలలకు పిల్లలను బంపు ప్రజలను కొఱకొఱ చూచెడి వారు. ఈయన కా జోలియే లేదు. పదపడి రౌలట్ చట్టపు టాందోళన వచ్చిపడఁగా నే నందుఁ జొచ్చితిని. తత్ఫలితముగ తత్క్షణమే నాకు జైలు తయారు. ఏప్రిల్-6వ తేదిని ఉత్కృంజ యీ గ్రామమున పెద్దసభ జరిగెను. లక్షకుపైఁగా జనము వచ్చి కూరు చుండిరి. అందు మా తండ్రియు హాజరు. నన్నుఁ బట్టినపిదప మఱి కొందఱినిగూడ ఇందులో ఇఱికింప వ్యూహములు వెడలినవి. పక్షము రోజులదాక నాయునికి యెక్కడన్నది ప్రభుత్వము తెలియనీయ లేదు. పిదప ముఖ్యుడగు ఒకపోలీసు- ఆఫీసరు రాయబారము పూని ముదుసలియగు మాతండ్రియొద్దకు వచ్చెను. వచ్చి ‘బాద్ శాహు’* ను జంపివేసెదరు’ అని మాతండ్రిని బెదిరింపఁజొచ్చెను.’

బాద్ శాహునా? అని నేను ప్రశ్నించితిని.

అవును, నేనే ఆ సమయమున బాద్ శాహును. నన్ను అట్లని లోకము పిలిచెడిది—అని గఫూర్ ఖాన్ ముసిముసినవ్వతో ప్రత్యుత్తరించెను.

ఈ విషయము యూదుల చక్రవర్తిని దలపించుచున్నదని నేనంటిని.

‘ఇది మీప్రేమ పూర్వకమగు మంచిమాట లెండు. సరే ! నాకుఁ గఠినశిక్ష విధించెదమను బెదిరింపుతో మా తండ్రిని గడ గడ లాడించుటయే వారి కోరికయై యుండును.’

* బాద్ శాహు - చక్రవర్తి.

అయితే, తుద కేమయ్యెను?

కుటుంబములో పెక్కురతోపాటు మా తండ్రియు జైలు త్రొక్కవలసివచ్చెను.

వార్ధకములో ఈ నిర్బంధము ఆయన నెంత కలవర పెట్టి నదో?

లేదు, లేదు. పట్టువడి నావద్దకే వచ్చుటవలన ఆయన యెంతో ఆనంద మందినాఁడు. అప్పుడే ఆయననోటనుండి హఠాత్తుగ నీ మాట వెలువడినది.—‘నను నిర్బంధించుట యెంతో సంతోషవిషయము ; ఇది యిట్టిది కాదేని ఎన్నేండ్లకో నినుఁజూచుట ! ఏరీ కెఱుక ?’

ఆయన జైలులో నున్నది యెన్నార్లు?

ఇంచు మించు మూఁడు మాసాలకుపైఁగా. అంత సర్ జార్జి రూస్ కేపల్ అను నతఁడు పఠానులను సంత్రి ప్తిపఱచి వారిని వశ్యులుగఁ జేసికొను పంథ త్రొక్కియుండుటచే నేనుగూడ ఆఱునెలలకు మించి జైలులో నుండలేదు.’

ఆ వృద్ధు 1926 లో దేహము చాలించెను. ఆయన జన్మించిన దెన్నఁడో వారికిఁ దెలియదు. ఆయన ప్రాయము శతమానమునకు మించకపోయినను సుమారు అంతకు రావచ్చునని వారి యూహ. ఏమందురా! తండ్రి యిదమిత్థమని తెలియఁజేయలేక పోవచ్చును; గాని ఆయనకు 1857 వ నాఁటి సిఫాయి కలహము గూర్చి చక్కగా గుర్తు కలదు. అప్పు డాయనకు నిండు జన్వనము. అట్టి విషమపరిస్థితులలో పఠానుల ప్రవర్తనము అంతగా శ్లాఘనీయమని యాయన మన్నించి యుండలేదు. ఆ నాఁడు మా పెదతండ్రి, చెరసద్దాలో దొరతనపు ఖజానా కాఁపుదలకై యేర్పడిన సేనకు. ముఖ్యనాయకుఁడయి అంగ్లజాతి కమాల్యమగు సేవ యొనర్చినాఁడని. తండ్రిగారివలన వింటిమని ఖాన్ సోదరులు నాతో ముచ్చటించు తఱిని వారి ముఖనీమను లజ్జాసంకోచము లావరించెను.

సిగ్గుపడఁదగ్గ విషయ మిందేమున్నది ? పండిట్ మోతీలాలు, తన తండ్రి పెద తండ్రియు సిఫాయి తిరుగు పాటులో ఆంగ్లేయులకు సాయము చేసిరని నాతో నుడివినటులు జ్ఞాపకము.

‘ఏమైనఁగానిండు; ఆ తిరుగుపాటులో సిక్కులయు పతానులయు ప్రవర్తన అంతఁగా నచ్చలేదు. ఆ ప్రవర్తనమే మన్నింపఁదగ్గదై నచో చరిత్ర మఱొకతీరుగ వెలసియుండెడిది.’—అని డాక్టరు ఖాను పలికెను.

ఆ రోజులే వేరు. చరిత్రప్రసిద్ధములైన యిట్టివి రెండు గొప్ప కుటుంబములు స్వాతంత్ర్య సంగ్రామమున సర్వస్వము ఆహుతి యొనర్ప ప్రతి న వ్రానుట యేమంత తక్కువసంగతి ?

‘నిజమే ! బాగున్నది. కాని, మేమొనర్చిన పాపమునకు ప్రాయశ్చిత్తమే యున్నచో అంతకుఁ గొంతయైన ఈ ప్రతిజ్ఞ పనికిరావచ్చును.’

జనకుని నిస్సీమమగు నౌదార్యము-కష్ట సహిష్ణుత-ప్రేమపూర్వక ప్రవృత్తి పదే పదే తలపోయు ఖాన్ సోదరుల ఉత్సాహాతిరేకమును స్మరింపక ఈ అధ్యాయమును ముగింపఁజాలను. పుట్టువుఁదొట్టి ఖాన్ సోదరు లిట్టి అహింసాప్రవృత్తి నేరిచిరన్న తండ్రిగారి గుణ ప్రకర్షయే అద్దానికీ దగ్గ కారణము.

తొలిరోజులు

ఇక నీ సోదరుల బాల్యదశను జూతము. అజ్ఞానాంధకారబంధుర మైన ఆ మాటుమూలదేశములో ఈ సోదరు లే తీరుగ విద్యా వ్యాసంగ మొనర్చిరో, వీ రెట్లు స్వాతంత్ర్యసంగ్రామములోఁ జొరఁ బడిరో యెఱుంగుట కెంతో యువ్విభులూరితిని.

అబ్దుల్ గఫూర్ — ఇటులనియె:— ‘మా ప్రాంతాలలో విద్యా వ్యాసంగ మెటులు నిషేధింపఁబడెనో చెప్పియుంటిని. మనీదు బడులలో మాల్వీలు, కురాను పఠించునపుడే లౌకిక విషయములలోఁ గూడ కొంత జ్ఞానము కలిగెడిది. కాని, ఆంగ్లేయు లరుఁదెంచిన పిదప ఆ బడులకు బదులుగ మఱికొన్ని ‘స్కూళ్లు’ వెలసినవి. అవి యన్నచో చాలమందికి కంటకముగా నుండుట కద్దు. అయితే, మా తండ్రిగారి కా పట్టంపులేదు. కావుననే పెషావరు-మిషన్ స్కూలులో మమ్ములను జదువవేసెను. అన్నగారు పంజాబు యూనివర్సిటీలో ‘మెట్రిక్యులేషన్’ పరీక్ష యిచ్చి యేఁడాదిపాటు బొంబాయి గ్రాంట్స్ ‘మెడికల్ కాలేజి’లోఁ జదివి డాక్టరు పరీక్షకై యింగ్లాండు వెళ్లిరి. అన్నగారి యీ యింగ్లాండు పయనము కులమువారిలో ఒకవిధమగు ఎద్దడి తెచ్చిపెట్టినది. ఆయన తప్పక క్రైస్తవమతములోఁ గలసి పోవుననియు, యావజ్జీవ మాదేశమందే ఆయన ఉండిపోవచ్చు ననియు, ఆంగ్లకన్యను పెండ్లాడవచ్చుననియు వారందఱి భీతి. మా జనకుఁడు మాత్రము ఉదార హృదయుఁడు కావుటను తన బిడ్డ చదువుసంధ్యల కడ్డుపడనని గట్టిగఁ జెప్పివైచెను. దురదృష్టవశ

మున నేను 'మెట్రిక్యులేషన్' నెగ్గలేనయితిని. ననుగూడ ఇంగ్లాండు పంపుటా అను ప్రసక్తి వచ్చినది. నిస్సందేహముగా నేను సీమ చేరి యుండెడివాడనే ; కాని యపుడే మా కుటుంబములో ఇర్వురు మువ్వరు చనిపోవుటవలన ఉన్నతవిద్యకోసమయి నాతలంచిన విదేశగమనము అశుభముగా భావింపఁబడియె. మూఢనమ్మకముల వల్లను గృహచ్ఛిద్రముల మూలమునను ముఖ్యమైన ఆ రెండేండ్లు అట్టే వమ్మైనవి. ఇంతలో మా అన్నగారి ఆంగ్లయువతీవివాహ వార్త రూఢియని తేలఁగానే నా యింగ్లాండుపయనపుమాట అంత టితో అంతరించినది. నాఁటితో నా విద్యావ్యాసంగమునకే స్వస్తి చెప్పఁబడ్డది.'

తమ్ముడు మిషన్ స్కూలులోఁ జదివినది తక్కువకాలమే అయినను దాని ఫలితము చూపకపోలేదు. అప్పుడు ఆ స్కూలుకు ప్రిన్సిపాలు రెవరెండ్ విగ్రామ్. ఆతఁడన్న శిష్యు లెంతో మక్కువ చూపుటకు ఆతని పవిత్రచరిత్రము-ఆత్మత్యాగము కారణములు. ఈ సోదరు లిర్వురును నేఁటికిని బద్ధశ్రద్ధతో నాతనిని పదేపదే తల పోసెదరు. తన ప్రిన్సిపాలు తాను నమ్మిన మతవిషయములో ఏ తీరుగ దీక్షవూనెనో అట్లే తానుగూడ జాతీయ సేవలో మునిగి తీరవలెనని అబ్దుల్ గఫూర్ అభినివేశము. ఇంగ్లాండుపయనము మాట కట్టిపెట్టుటకు పూర్వము తాను జాతీయ సేవలో చొచ్చుటకు మునిముందు సేనలోఁజేరి పైనికునిగాఁ జేరువొందవలెనని గట్టిగా తలపోసెను. వస్తుతః ఈతఁడు పఠానువంశసంజాతుఁడు కావు టను, సంపన్నకుటుంబములోనివాఁడు అగుటను సేవలోఁజేర నీతఁ డంపుకొన్న దరఖాస్తు మంజూ రయినది. 'మిల్టరీ రేంకును'గూర్చి ఖాన్ సాహేబు ఆశయమిది—'అందులో వ్యామోహమన్నది లేక పోలేదు. మహోన్నతపదవులలో వెలయు పెక్కుమందితో నాకు

పరిచితి కలదు. వారిని గాంచినపుడు నేనుగూడ ఆంగ్లేయుల కుద్దిగ అనుపగు పదవులలో మెలంగుటకు అర్హుడ ననియే అనుకొనెడి వాడను. అయితే, అల్లా అన్యథా తలచినాడు. ఒకనాడు నేను సేనలోఁ బనిచేయు నొకానొక మిత్రునిఁజూడ నేగితిని. అదే యదనున తక్కువ పదవిలోని యొకానొక బ్రిటీషు-ఆఫీసరువల్ల ఆ మిత్రుఁడు దుస్సహాయున పరాభవము పాలగుట నాకునులార నేను జూచితిని. ఈదృశ్యమే మిల్టరీ జీవితమునుండి నేను వైముఖ్యము పొందుటకు కారణమయి, ననుఁ గాపాడినది. పదపడి ఒక యేఁడాది పాటు అలిఫుర్లోఁ గడపితిని. ఇదే నా ఉద్బోధాపావ్యాసంగ మనకుఁ ద్రోవచూపిన ముమ్మొదటి మెట్టు. మాలానా జఫర్ ఆలీ ఖాన్ వెలునఱుచు 'జమిందారు' అను దిన పత్రికను, మాలానా అబుల్ కలాం అజద్ ప్రకటించు 'అల్ హిలాల్' అను ఉర్దూవార పత్రికను శ్రద్ధాభక్తులతోఁ జదువసాగితిని. ఇందు రెండవది దౌర్భాగ్యవశమున యుద్ధపు రోజులలో అణచివేయఁబడినది. ఇవే నా రాజనీతిశిక్షకు తొలిరోజులు. 1911 నుండియు జాతీయ విద్య యన్న నాకెంతో మక్కువ. అప్పుడే మా రాష్ట్రములో జాతీయ పాఠశాలలు స్థాపించుటలో నాదే ప్రధానపాత్ర. మహాసంగ్రామము ముగిసిన పిదప మన సేనకు ప్రతిఫలముగ రౌంట్ చట్టము దాపురించి నది. దాని నడ్డుకొనుటలో మేము నిస్సందేహముగ మహాత్మాజీ ఆందోళనలోఁ జొఱఁబారితిమి. ఆ రోజులలో మా ప్రాంతమం దంతటను అత్యద్భుతముగ అభూత పూర్వమైన హర్ టాల్ జరిగినది. అప్పుడే, వెనుక చెప్పినటులు మా ఉత్తమంజూలో ఆ ఏప్రియల్ ఆఱవతేదిని లక్షకుఁ దక్కువలేని మహాసభలో మా తండ్రి మూఁడు కాళ్ల మదుసలి సయితము హాజరగుట సంభవించినది. ఇది సత్యాగ్రహోద్యమపు ప్రత్యక్షకార్య మేదియుఁగాదు. అటులయ్యు నీ

సమావేశమే దొరతనమువారికి కొఱకొఱగా కన్నట్టివది. ఇంక వెంటనే నన్ను పట్టిరి. అయితే విచారణ యన్నది లేదు. నన్నిటులు ప్రశ్నించిరి.

‘నీవు పతానుల బావ్ శాహవా ?

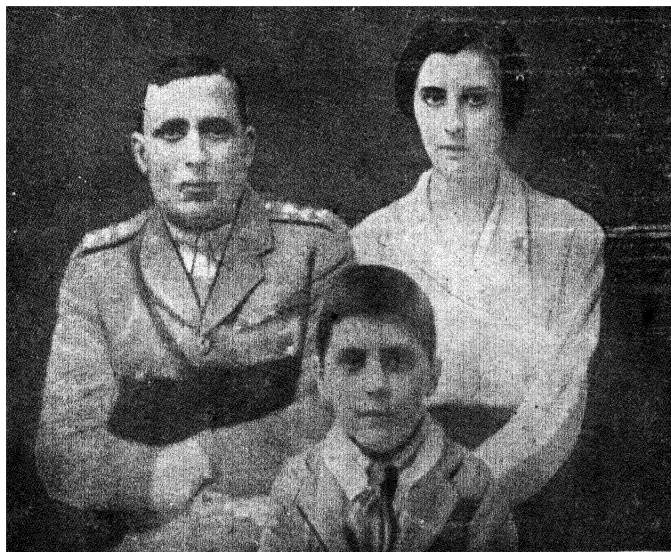
‘అదేమో నాకుఁ దెలియదు. మా జాతికి విధేయుఁడగు ఒక నేవకుఁడ ననియే నాకుఁ దెలియును. అదిగాక యిట్టి చట్టములను మాత్రము మేముప్పుము.’

రాయబారిగా వచ్చిన ‘జిగ్గా’ నను సమీపించి, ఎన్నో విధాల బెదిరింపసాగెను; ఎన్నెన్నో కారణాలు గుదిగ్రుచ్చి నచ్చఁజెప్పఁ దొడంగెను. అందులో ఒకటి యిది:—‘మీ ప్రాంతాల జారీచేయుఁ బడ్డ ఫ్రాంటియర్ క్రైమ్స్ రెగ్యులేషన్ - ఈ రాలట్ చట్టమునకు ఏమైన తీసిపోవునా? అట్టిదగు రెగ్యులేషన్ కే, పతాను లెట్టి ఆందోళ నను జేసి యెఱుంగరు. అట్టి స్థితిలో రాలట్ చట్టమునకు, విరుద్ధమైన ఈ ఆందోళనలో మీరు చేయిపెట్టుట ఏమంత బాగుండును ? బ్రిటీషు—ఇండియా, ఈ పతానులకోసమయి యెట్టి ఆందోళనను జరిపి సానుభూతి చూపనప్పుడు, అట్టి కృతఘ్నులయిన బ్రిటీషు—ఇండియా వారికై సానుభూతి చూపవలెనని ఉత్కంఠ పతానుల కెందులకు?’

అయితే యీ కారణా లెవ్వియు నామీఁదఁ బనిసేయలేదు. నేను ఇసుమంతయు చలింపలేదు. అద్దాన పెక్కుమంది మిత్రు లతోపాటు నేను జైలులో దూరవలసివచ్చెను?’

తొలిసారి నీవు పట్టువడినపుడు జైలులో నిన్నెట్లు చూచిరో యెఱుంగఁ గోరుదునని నేనంటిని.

‘అసలు నేను మామూలు ఖైదీని కాదు; గొప్ప అపాయకరుఁ డగు ఒక ఖైదీనఁట. సంకెళ్లతో నన్ను జైలులో వైచిరి. జైలులో

డా. ఖాన్ సా హేబు, పుత్రుడుజాన్. అంగ్లవత్ని
(మహాయుద్ధములో, డా. ఖాన్ సా హేబు పనిచేయునపుడు తీసినచిత్రము)

ఉన్నంతవఱకు బేడీలుకూడ వేసియుంచిరి. నేటికన్న ఆనాఁడు నా శరీరముఁజూరుము రెండురెట్లు హెచ్చు. తూకము 220 పౌనులకు తగ్గదు. నాకాళ్లకు అనువయిన బేడీలు అసలు లేనేలేవు. నా కోసమే ప్రత్యేకముగఁ జేయించిరేమో నాకుఁ దెలియదు. వాని కోసము చాలఁగా శ్రమపడిరి. అవి నా కాళ్లకు, ఒత్తుకొనిపోవుటచే వేసినపుడెల్ల మడమలపైని నెత్తురు వఱదలయ్యెడిది. అది చూచినపుడు అధికారుల కేమాత్రము చింత కలిగెడిది కాదు. పైఁగా దీని కలవాటుపడుటలో నీ కెంతో కాలము పట్టదులే యని పలికెడి వారు. ఇదేమియుఁ జాలనట్టు, తీవ్రమైన మఱొక నేరములోఁ గూడ నన్నిటికింప దుర్మార్గమగు పన్నాగము పన్నిరి. మాయూరిలో ఒక పఠానుని లంతితీఁగలు తెగనఱకెనని శిక్షించి నా యొద్దకే చేర్చి, యతనితో నీలని నెఱుంగుదువా యని ప్రశ్నించిరి. ఎఱుంగుచునని యాతఁడని, మఱియు నీయనప్రోత్సాహమునఁ జేసియే యీ యాందోళనలోఁ జేరితిననికూడఁ జెప్పెను.

‘సరే మంచిది! తంతితీగలు నఱుకుమనికూడ నీతఁడు చెప్పు లేదా?’ అని వా రనిరి.

లేదండీ యని యాతఁడు గట్టిగఁ జెప్పివై చెను.’

అయితే అప్పటికి మీ అన్నగా రేమిచేయుచున్నారని సకుతూహలముగఁ బ్రశ్నించితిని. లండనులో అప్పుడు సెంట్రాల్ థామస్ హాస్పిటలులో యమ్. ఆర్. సి. యస్..డిగ్రీని తీసికొని యుద్ధమునకు వెళ్లెనని ఆయన చెప్పెను. యుద్ధము ముగిసినపిదప సరిగా నిక్కడ ఆందోళన వెలువడిన వేళలో ఆయన ఫ్రాంసులో పనిచేయు చుండెను. ఇండియానుండి యాతని కొక్క యుత్తరము సయితము చేరదయ్యె. జన్మభూమికిఁ జేరవలెనని యాతఁడు ప్రయత్నిం

చెను గాని, ప్రయాణపు టనుమతికై 1920 లో లండనులో ఆటు నెలలు వేచియుండవలసివచ్చె. ఈ తీరుగ నాతని తండ్రి - తమ్ముడు- బంధువర్గము నిర్బంధింపఁబడి జైలులో నున్నతఱి ఆతఁడు ఫ్రాంసులో బ్రిటీషునౌకరిగా నుండిపోవలసి వచ్చెను. ఇక్కడి వార్తలు బొత్తిగా నక్కడికిఁ దెలియనీయరైరి. మాతృదేశమునకు మరలినపిదప నెంతో కష్టముమీఁదట ఆయన యుద్యోగమునకు రాజీనామా యిచ్చుటకై అధికారు లనుమతించిరి. అన్నగా రిక్కడికిఁ జేరి డాక్టరీ ప్రాక్టీసు పెట్టినపుడే తమ్ముడు కాంగ్రెసునకు- కాంగ్రెసుసిద్ధాంత ములకు పాటుపడవలెనని యెంతో వేడుక పడుచుండెను. ఒకతూరి గాంధీజీతో నాతఁడు ప్రస్తావించుటఱి నిటులు వచించెను:—

“ మహాత్మాజీ, కష్టసహనమువల్లఁగాని అంతగా వివేకము కలుగ నేరదు. ఈ కారాగారపు టనుభవము మున్నగునవి లేనిచో అసలు నే నెట్లుందునో యని యిపు డిప్పు డనుకొనుచుండును. ఈ మొదటి రెండు జైలు - అనుభవములే నాజీవితమునకు అగ్నిపరీక్షవంటివి. ఏమందురా, మొట్టమొదటినుండియు క్రమశిక్షను భగవంతుఁడు నాకు ప్రసాదించినందుల కాయన కెంతో కృతజ్ఞుఁడను.”

ఖాన్ సాహేబు 1920 లో నాగపూర్ కాంగ్రెసులో హాజ రయ్యెను ; మఱియు అప్పుడే ఖిలాఫత్ - ఆందోళనలో ప్రధాన పాత్రధారి యయ్యె. కాని పదపడి రాష్ట్రీయశాఖలోఁ దన యగ్ర్యత్వ పదవిని నదలివైచి, ముహాజరీనులకు* నాయకుఁడయి ఆఫ్ గనిసానము వెల్లి వచ్చుటలోఁ జెప్పందరముగాని యిక్కట్లలో చిక్కుకొనవలసి వచ్చెను. అప్పటికే తొంబదియేండ్లకుఁ దక్కువలేని మా ముదుసలి

* ఖిలాఫత్ - ఉద్యమములో, ఈ అన్వతంత్ర దేశమున ఉండరాదని లాఠి బీకనునకుఁ తరిలిపోవ నంకిల్పించిన ఒక సంఘము:-

తండ్రియు, ఆ ముహూర్తమున యాందోళనలోఁజొచ్చుట కుత్సాహ పడె'నని ఖాన్ సాహేబు చెప్పుచు మఱల నిట్లనియె:— “ ఆవిష యమున నే నెంతో జోక్యము తీసికొని తండ్రి, నీ ఆరోగ్యము కోసము కాకపోయినను తుదకు పిత్రాజ్ఞతము కొఱకైన నీవీ కోరిక మానుకోవలయునని పట్టు వట్టి తిని. వస్తుతః ఆయన మా కన్న బలశాలి. అట్టి వార్ధకములోఁగూడ ఆయనయే మా కన్న హెచ్చు నడక నడచెడివాఁడు. తుద కెంతో బలవంతమున అందుండి ఆయనను మఱలింపఁ గలిగితిమి.’ అన్నేండ్లువచ్చిన ఆ వృద్ధజనకుని శౌర్యపూరితమగు నిశ్చయమును వెలిపుచ్చుటకును, ఆ చిన్న సోదరుఁడు అతని యనుయాయులు పడకట్టలు ప్రకటించుటకును మాత్రమే యీ ప్రస్తావన తెచ్చియుంటిని.

1921 లో ఫ్రాంటియర్ రెగ్యులేషన్ యాక్టులోని సర్వశక్తి సంకలితమైన 40 వ సెక్షన్ వల్ల గఫూర్ ఖాన్ మఱలఁ జైలలోఁ జేరవలసివచ్చెను. ఈతూరి నిర్బంధములోఁ జెప్పఁదగ్గ కారణాలెవ్వియు లేవు. అతఁడు నాగపూర్ కాంగ్రెసునుండి మరలివచ్చినపిదప నిర్మాణ కార్యక్రమమునకఁ గన్నువైచె. తనఁజిగు ఉత్తమ జయిలో జాతీయ పాఠశాల యొందు నెలకొల్పి తచ్చాఖిలను రాష్ట్ర మందెల్లెడలను ప్రాకింపఁ బ్రయత్నించెను. అందు సత్యాగ్రహ ధోరణి యేదియు లేదు. ఈకార్యక్రమమే యాతనికి స్ఫురించుటఁజేసి యది నెరవేరనలెనని యావచ్చుక్తిని వినియోగింపఁ జూచెను. కాని, యదియే అధికారుల కోపతాపములకుఁ జాలిన సామగ్రి యయ్యెను. జిల్లాలలో నాతఁడు తిరుగరాదని దొరతనమువా రడ్డుపెట్టి సెక్యూరిటీ కోరిరి. అది యాతనికిఁ గిట్టలేదు. చీఫ్ కమిషనరు-సర్ జాన్ మాఫీ, అతనిచే నేతీరుగనయిన ఆసంస్థ మూయింపవలెనని యాతని తండ్రినద్ద పీఠము వెట్టెను. ఇది యాంగ్లేయులకు వ్యతిరేకకృత్యమని ఆవృద్ధునివద్ద

ఆ కమిషనరు చెప్పినమాట. పైగా నిట్లని ప్రశ్నించెను — ‘ఇతరుల కెవ్వరికిని పట్టని యీ పాతశాలను స్థాపించులో నీబిడ్డ కెందులకింత పట్టుదల!’ తండ్రియుఁ దనయునివద్ద నీ ప్రస్తావన తెచ్చెను.

‘బాబూ, ఒక్కమాట. మాటవరుసకు ప్రజలందఱు నమాజు చేయుటలో శ్రద్ధచూప మానిరని యనుకొందము. అప్పుడు నా బాగుకై నమాజు మానుకొనుమని నీవుకూడఁజెప్పెదవా? లేక, యెటులైన నీమతము ప్రకారమే ప్రవర్తింపుమని పలికెదవా?’.

‘లేదు, లేదు. ఎవ రేమి చెప్పినను జెప్పనీ! నేనెప్పుడును నీమతము విషయమున మాత్రము అడ్డు చెప్ప జాలను.’

‘అయితే మంచిది; జాతీయవిద్యావిషయముకూడ అంతే. నేనే గనుక నమాజును త్యజించితి నా ఆ పాతశాలను విడచినట్లే భావింపవలె.’

‘ఓ ! అదియూ కథ. నీవు చెప్పినదే నిజము.’

ఈ తీరుగ, సర్ జాన్ సంకల్పము వీసరపోయెను. తత్ఫలితముగ, పఠానుష్ఠలకు వారి యిచ్చవచ్చిన పథకములో పాతశాల పెట్టెనని అపరాధమెంచి, అబ్దుల్ గఫూర్ కు మూడేండ్లు కఠినశిక్షను ప్రభుత్వము ప్రసాదించెను.

అనుభూతములగు ఇట్టిజైలు- ఇక్కట్లు 1919 లో అతఁడు చేపట్టిన దీక్షకు సంపూర్తి సమకూర్చినవి. ఇది చాలఁగా డెందమును స్పందింపఁజేయు గాథ. ఆయిటుకు గడులలో ఒంటరియెత్తులు- నెలల తరబడి కాలుసేతుల సంకెళ్లు- కర్కశములగు కారాగారపు పనులు, ఇంక ఏమి కావలె? ఈ నిర్బంధము లాతని ఒళ్లు గుల్లచేసి వై చినవి. 55 పౌనులదాక తూకము తగ్గె. రక్తపిత్తవ్యాధి- నడుమునొప్పి సర్వదా ఆతనిని ఎడఁబాయలేని జతగాండ్రు ఆయెను. కాని యీ

పరీక్షలు ఎంతెంత కఠోరములుగా కాంజొచ్చెనో అంతంతగా నీతని ఉత్సాహాన్ని ప్రజ్వలితము కాసాగెను. వాదించి ఒప్పింపజూచుట- నొప్పికలిగింప నుంకించుట యిట్టివి యెవ్వయు నాతని యుత్సాహాతి రేకమును ఉన్మాలింపఁ జాలవయ్యెను. ఒకతూరి సర్ జాన్ మాఫీ, ఖాన్ బహదూరు అబ్దుర్ రహీంఖాను ముఖతః అతని కిటులు కబురు పంపెను:—‘ఉత్తంజయీ స్కూలు విషయమయి నాకెట్టి ఆపత్తియు లేదు; అయితే నీవు మాత్రము గ్రామాలలోఁ దిరుగరాదు. ఇదే నా యాప్సితము. ఇందుల కియ్యకొందువా ఇప్పుడిప్పుడే జైలునుండి విడుదల’. కాని యతఁడు దీనిని నిరాకరించినాడని వేటుగాఁ జెప్ప నక్కఱలేదు.

ఇప్పుడు- ఈజైలు కాంపురములోని నైతికసరణి- ఆధ్యాత్మిక దృష్టినిగూర్చి కొంచెము హెచ్చుగ వ్రాయను మనసగుచున్నది. ఆతని అనుభవములను నివేదించు కథలను నేను విన్నపుడు, ఆతని ధీరత- జైలులో మేలుబంతియగు ఆతని మనుగడ నాకెంతో ముచ్చట గొలిపినవి. అతఁడొక ఆదర్శక-భైదీ. జైలుసూత్రములను కేఫా మాత్రమేని జవదాటు మనసు వోవనివాఁడు. ఇచ్చుకాలు అన్న సుతరాము కట్టదు. తన సిద్ధాంతముల నెన్నఁడు విడువ నొల్లఁడు. అధికారులలోఁ గొందఱు తమ విధ్యుక్తధర్మములకు విరుద్ధముగఁగూడ ఇతనిపట్ల కఠకుతనము తగ్గించుటకుఁ గనిపట్టుకొని యుండెడివారు.

కాని యట్టిపని సేయవలదని యాతఁడు బతిమాలును. జైలులో ఆతఁడు చేయవలయు పనులను తామే హృదయపూర్వకముగఁ జేసి పెట్టుటకును, లేక అతఁడు చేయనక్కఱలేని యనుమతిని పైనుండి తెచ్చుటకును చిరకాలశిక్షితులు కొందఱు సిద్ధపడుట కద్దు. “అసత్యము నేనెన్నఁడు పలుకలేనని యిదిగో స్పష్టముగాఁ జెప్పుచుంటి”

నని ఆతఁడు అట్టివారిని మందలించెడివాఁడు. ఇప్పటివలె అప్పుడును జైల్లో నీచాతనీచములగు లంచగొండితనములు 'మెండుగ నుండెడివి. పనులు తప్పించుకొనుటలో అనుమతులు- శిక్షల తగ్గింపులు సులభముగాఁ గొనివై చుటకు కావలసినన్ని పథకములు. ఈపద్ధతు లేవియు ఖాన్ సాహేబునకు రుచింపవు. ఇట్టివి విసర్జించివేయుఁడని తాను కలసికొన్న శిక్షితులకు ఉద్బోధించుచుండును. ఈ లంచాలతో మీచేతులు మురికిచేసికొనకుఁడని ఆ దౌర్భాగ్య- సిఫాయీలకుఁ గూడ సలహా లొసఁగెడివాఁడు. ఒకప్పుడు ఒక సిఫాయి అతనితో దీనముగ నిట్లనియె:—'మఱొకవిధముగా నయినచో మాజీవితము గడపుకొనుట దుస్సాధమని తోచుచున్నది.'

'నీవేమి చేయవలయునో నేను జెప్పను; అయితే నీవు చేయునది మాత్రము నైతికముగా తప్పని నొక్కి వక్కాణింతును.' అని ఖాన్ సాహేబు సమాధానము. తత్ఫలితముగ ఆ సిఫాయి తత్క్షణమే ఆ నౌకరికి తిలోదకము లర్పించెను. ఈఘటన అధికారవర్గమునకు సహింపరానిదిగ ఆయెను. ఇందు రాజకీయముగ ప్రాముఖ్యము ఎట్టిదియు లేకున్నను స్వార్థపరులు కొందఱు అద్దాని నంటఁగట్టిరి. ఇది ఖాన్ సాహేబుయొక్క నైతికప్రభావమయ్యు, జైల్లో నిట్టిది పనికిరాదని వారి భావన. అప్పుడే ఆజైలునుండి ఆతనిని పంజాబులో ఒక జైలుకు బదలీ చేసిరి. అయితే అచ్చట ఇతరరాజకీయ శిక్షితులతోఁ గలసియుండు అదృష్ట మాతనికి అబ్బినది. ఇచ్చటఁగూడ ఈ ఆదర్శక- ఖైదీ తన నియమబద్ధజీవితమునే అవలంబించి యుండెడివాఁడు. సరిహద్దురాష్ట్రపు- జైలులో అధికారు లెయ్యది సహింపఁ జాలక పోయిరో ఆ యంశమందలి ప్రాశస్త్యము ఇచ్చటి తోడి-ఖైదీలకు ఆకళింతుకు రాకపోయె. కాని యీతఁడు తన దృక్పథమును మార్చుకొనవలసిన యవసర మేదియు కానిపింపలేదు. 'ఒకతూరి నీవు

నీ సిద్ధాంతమును విడనాడితివేని సత్యమునే కాదు, ఆత్మగౌరవమును గూడ మంటగలిపినట్లే. శాసననిషిద్ధములయిన వస్తువులను జేపట్టుటలో వెనుదీయనివారు తుదకు ఆత్మగౌరవమునకు స్వస్తిచెప్పెద రనుట నేనెఱుంగుదును-’ అని యతఁడు నాతోఁ బలికెను. కాని, పంజాబులోని ఈ కారాగారవాసము ఆతనికి ఆధ్యాత్మికానుభవమును మిక్కిలిగాఁ గూర్చినది.

హిందూ-సిక్కు స్నేహితులతో నీతఁడు యావజ్జీవసంబంధము నెలకొల్పుకొని వారిమతము విజ్ఞానమునుగూర్చి వ్యాసంగము చేయసాగెను. అతఁడు నాతో నిటులనియె:—‘ముమ్మైదట గీతను పఠించిన దిచ్చటనే; అట్లే గ్రంథసాహేబు * బైబిల్ కూడ నిచ్చటనే చూచితిని. ఏతస్మతావలంబకులగు ఈ మిత్రులకు నే చేయఁగలదానిలో ఈ వ్యాసంగము తక్కువలోఁ దక్కువయని తలంతును. వారి మతగ్రంథముల జోక్యమే నేను పెట్టుకొనియుండనిచో వారిని జక్కగా అర్థము చేసికొనను వలనుకాదు. వారి నెయ్యమువిలువ గుఱుతించుటయుఁ బొసగనేరదు. అయితే గీతమాత్రము నాకప్పుడు బుట్టి కెక్కలేదని చెప్పక తప్పదు. పానఃపున్యముగ పఠించితిని. దానికిఁదగ్గ మేధాసంపద-గ్రహణశక్తి బహుశః అపుడు నాబుట్టుకు లేవేమో ! అండమానుదీవులనుండి అరుదెంచిన పండిత జగత్ రాము మూలముననే నాకు 1930 లో అసలు గీత అర్థమయినది. గీత అన్న ఆతనికెంతో భక్తిప్రపత్తులు. అతఁడే నాకు గీతలో అంత చొఱవ చేసినవాఁడు.’ ఈతనిని ప్రశంసించు మిత్రమండలి యెద్దానిని ముద్దు మురిసముగఁ బిలుచుకొందురో, ఈతఁడన్నఁ గిట్టనివారు దేనిని దేలి కగఁ జూతురో-అట్టి ‘సరిహద్దుగాంధీ’ యను బిరుదము అనాఁటి

* సిక్కుల ఉద్దేశము.

నుండియే వచ్చినటులు తోచుచున్నది. ఇతఁడు గాంధీజీ జీవితమును సవిమర్శకముగఁ జదివినాఁడు. ఆయన జీవితములోని ఘట్టములను అనుకరింపను ఇతఁడు సర్వదా సంసిద్ధత చూపుచుండును. జైలులో నీతఁడు వారమున కొకతూరి ఉపవసించుటయే కాదు, వారమున కొక్కరోజు మానముకూడ ఉండెడిది. ఇదే చాలు ఇతని కా బిరుదము అబ్బినదనుటకు. మహాత్మాజీకి వింతవింతలయిన బిరుదములు ప్రసాదించుటలో సనాతనపరాయణు లెటులు వెనుదీయలేదో యటులే మతావేశగ్రస్తులగు మహమ్మదీయు లీతనిని 'హిందు'వనికూడ ఈసడించెడివారు.

1924—1926 ఆనడుమరోజులు చాల చెడ్డవి. అదే హిందూ మహమ్మదీయ-సంఘర్షణ తీవ్రరూపము దాల్చిన తరుణము. ఆప్పుడు చెలరేగిన ఉద్ధృతములగు ఉద్రేకములు ఇసుమంతయు నతనిని అంటలేదు. సంకుచితములగు మతచర్యలకుఁ గడుదవ్వుగ నుండువాఁడు. అతఁడట్టి మతావేశచర్యలు నిరాకరించిన సందర్భములు పెక్కులున్నవని చెప్పవచ్చును. అబ్దుల్ గఫూర్ నాతో ఒకతూరి యిటులనెను:-“మతముయొక్క ప్రాశస్త్యమును అందలి మానవులసంఖ్యను బట్టి నేనెంచను. ఆచరణములో లేని మతవిశ్వాసము అదొక లెక్కలోనిది కానేరదు. సదాచారము, శ్రద్ధ, ప్రేమము- ఇవియే ఇస్లాం మతమని నా గాఢవిశ్వాసము. ఈ సుగుణములు లేక తాను ముసల్మానునని చెప్పుకొనుట గానమాధురీలేని 'బ్యాండు' మ్రోతవంటిదే యగును. మానవుఁడు ముక్తిని పొందవలెనన్న ఏకేశ్వరోపాసన-సత్క్రియాచరణ- ఇట్టివే చాలునని కురాన్ - శరీఫ్ వక్కాణించుచున్నది.”

ఇంతకు అతఁడు నైస్థిక - ముసల్మానుల కెవ్వరికిఁ దీసిపోవువాఁడు కాఁడు. ఒక్క నమాజుకుఁగూడ అతఁడు ప్రాలుమాలినటులు

నేను భావింపను. నైష్ఠికాభాసులగు నీ మహమ్మదీయులలోకన్న అతనియందే భ్రాతృతాగుణము హెచ్చుగను స్వాభావికముగను కద్దు. అగ్రసోదరుఁడు అనేక సంవత్సరములు అన్యదేశాలలోఁ గడపి వివిధజాతులకు మతములకుఁ జెందిన వ్యక్తులతో మైత్రి పొందియుండెను. అద్దాన అతనికి విశాలదృష్టి అబ్బినది. అయితే పిత్ర్యమగు మతాభిమానము స్వీకరించుటలో తమ్ముని కేమాత్రము తగ్గిపోవఁడు. తఱచుగా నాతఁడు తమాషాకు నా బదులుకూడ మా సోదరుఁడే నమాజు చేయునని పలుకుచుండును. కాని సత్యమైన మతభోరణికి ఆక్షేపకరముగ నెదియేని చెప్పిరా ఆతఁడెంతో నొచ్చుకొనును. ఒకప్పుడు నేను గాంధిజీ ఉపవాసవ్రతమునుగూర్చి ఖండనచేసిన ఒక వ్యాసమును ఆ సోదరులకుఁ జూపితిని. అది సనాతనపరాయణుఁడగు ఒక మహమ్మదీయుఁడు వెలువఱచు వారపత్రికలోనిది. అప్పుడు వారి నిటులు ప్రశ్నించితి :- ‘అయితే ఇస్లాంమతము, నేఁడు ఆచరణలో నున్న శాస్త్రవిహితమగు ఉపవాసమునే అంగీకరించుచు తక్కిన ఉపవాసములను నిషేధించెనా యేమి ?’

‘శాస్త్రాక్రమైన ఉపవాస మనఁగా ఆ వ్యాసకర్త యుద్దేశ మేమో తెలిసికోవలెనని ఉన్నది.’ అని వాగనిరి. ఆ లేకరి వ్రాతను బట్టి ఇస్లాంమతములో విహితమైన అసలు ఉపవాసమనఁగా నిది:— పగలు బొత్తిగా నేదియుఁ దినరాదు ; త్రావరాదు. సూర్యాస్తమయము-ఉదయములోపల ఆవ్రతము విగమింపవలె. అని నేను వివరించితిని.

ఫీ ! అది వట్టిది !! అని యింనుక ఆవేశపడి ఆ కనిష్ఠసోదరుఁ డిటులు వచించెను:—‘నామట్టుకు నేను గడచిన ఆగష్టులో గాంధిజీ ఉపవసించిన ఆ యేడు రోజులును ఉప్పుకలిపిన నీటిని సాయంసమయములఁ బుచ్చుకొనుచు ఉపవసించితిని. ముసల్మానులలో అధిక

సంఖ్యాకు లాచరించెడి ఉపవాసవ్రతమే నిజమైన ఉపవాసవ్రతమని యనుట ఇస్లాం మతమును ఎక్కిరించుటయే. పైగంబర్ సాహేబు పూర్తిగ అహోరాత్రములు ఉపవసించెను. మానవ దౌర్బల్యమును గమనించి ప్రాద్దు క్రుంకిన పిదప భుజించుటకు మనకుమాత్రము అను మతి యొసంగెనని నేను నమ్మెదను. మతప్రవక్తకో ఆహారముతో అక్కఱపట్టదు. అతనికి 'అల్లా' యే ఆధ్యాత్మిక భోజనము అందించు వాఁడు. అట్టిది సామాన్య మానవులకు అందుపాటు కాదు ; వారికి 'అల్లా' విషయములో అనువగు విశ్వాసము లేదుగా మఱి ! నేను ప్రతివారము మౌనవ్రతము పూనుటబట్టియు గీతాపఠనము చేయుటఁ జేసియు నన్ను హిందునని అనుట యెటులుండునో అంతలో నిదే ఈ పత్రికా విమర్శనముకూడ.'

మతధోరణి

ఇప్పుడు వీరి మతవిశ్వాసమునుగూర్చి పరిశీలించెము. అసలు ఖాను సోదరుల ఆత్మధికశక్తికి హేతువేదియో; వారు హిందూ-మహమ్మదీయుల ఐక్యమునకై పరిశ్రమించుటకు ఏది మూలమో అది గుఱుతించుట హైందవులకు ముస్లిములకు అత్యావశ్యకము. ఒకప్పుడు మహాత్మాజీ, మాటవెంబడి డాక్టరు ఖానుసాహేబుయొక్క ఆంగ్ల భార్యనుగూర్చి ముచ్చటించుచు ఆమె ఇస్లామతమును కయికోనెనాయని ప్రశ్నించెను.

‘ఆమె ముసల్మానో- క్రిస్టియనో- ఆవిషయము నేను చెప్పలేనన్నచో మీ కాశ్చర్యము కలిగితీరును. ఆమె యెన్నఁడును మతము మార్చుకోలేదని అంతవఱకు నాకుఁ దెలియును. ఆమె స్వీయమతము అదేదైనను అవలంబించుటకు స్వతంత్రయే. ఆ విషయమై నేనామెను అడుగనైన అడుగలేదు. అయిన నేనెందులకు అడుగవలెను ? సతీ పతులు తమతమ మతములనే ఏల అంటియుండరాదు ? పరిణయము- ఒకరి మతవిశ్వాసమున ఎందులకు పరివర్తనము చేయవలెను ? ఇదిగో ! ఇది విన్నచో మీ రాశ్చర్య పడెదరు. మొన్ననే మా అన్నగారిబిడ్డ (ఖాన్ సాహేబు పుత్రుఁడు) లండను ‘మెట్రిక్యులేషన్ ప్లాస్టు ఆక్స్ ఫర్డ్ పోవుటకు, సిద్ధముగానుండి యేదో ఒక ఉత్తరములో- ఇక్కడి పిల్లలందఱు నన్ను క్రిస్టియన్ గా లెక్కకట్టుచున్నారు; వీండ్రకు నేనేమని చెప్పవలయునో అంతు పట్టకున్నదని వ్రాసినాఁడు’ అని అబుల్ గఫూర్ ప్రత్యుత్తరించెను.

ఓహో, 'అట్లాగా' అని అబ్బురపడి గాంధీజీ యిటులు పలికెను:—'ఆమెనుగూర్చి మీ చెప్పినయది విని నేను విస్మయానందములు వొందితిని. అయితే తక్కిన ముసల్మాను లేమందురో. పెక్కుమంది యీవిషయమున మీవలె అభిప్రాయపడెదరా ?

'లేదు-పెక్కుమంది అటు లనుకొనరని నాకు తెలియును! కాని, వాస్తవమునకు లక్షలో ఒక్కరికిగూడ ఇస్లాంమతము నిజతత్వము తెలిసియుండదు. అదే మనలోఁ జాలఁ గలహాళకుఁ గారణము. ఇటు-అటు స్వార్థపరులు కొందఱు విభిన్నత్వమును - విశేషమైన ఆవేశమును వింతపింతలుగ రగులుకొల్పుచున్నారు. అయ్యో ! మన 'మెంతగా అధఃపతనము చెందితిమి!! 1930 లో గుజరాతుజైలులో ఉన్నపుడు నేను నా హిందూ సోదరులతో పరిచితి చేసికొన నిశ్చయించితిని. మేము ఒకళ్ల కొకళ్లము అర్థము చేసికొనను, బోధింప నలంతులగు విజ్ఞానవద్ద గీత - కురాన్ క్లాసులు ఏర్పఱచుకొంటిమి. కొన్నాళ్లు ఈ క్లాసులు నడచినవి. కాని తుదకు గీత క్లాసులో నే నొక్కరుండను; కురాన్ క్లాసులో ఒక్కమిత్రుఁడును మాత్రమే మిగిలి పోయితిమి. ఆ మిత్రుని పేరెప్పుడు మఱచితిని. అందువలన అంతటితో ఆ పాఠములు కట్టిపెట్టనలసినచ్చెను. అయితే మాయీరువురము నేను హిందువనియు, అతఁడు ముసల్మాను అనియు పెద్ద అపనిందమాత్రము నెత్తికొనిజాట్టుకొంటిమి. కాని నేను గీతను మానలేదు. అద్దానిని మూఁడు షరాయములు అధ్యయనము చేసితిని. మతము లన్నింటను తన్మతావలంబకులను అట్టై ఆకట్టి యుంపఁగల శక్తియుక్తులున్నవను సంగతి మనము గుఱుతింపఁ జాలకపోవుటఁబట్టియే యీకలహము లన్నియు నిట్లు దాపురించుచున్నవని నేను తలంతును. ఈశ్వరుఁడు అన్ని జాతులవారికి అన్ని దేశములవారికి అవతారపురుషులను పంపుననియు వారే ఆయాయి జాతులకు ప్రవక్తలనియు కురానులో విస్పష్టముగఁ

జెప్పబడ్డది. ఈ ప్రవక్తలందఱు కురానులో వర్ణితులగు పూజనీయ వ్యక్తులే (అహలే కితాబ్) అయియుండిరి; కాని, హైందవులుకూడ ఆ పూజనీయులగు (అహలే కితాబ్) యూదులకు- క్రైస్తవులకు ఏమాత్రము తగ్గరు.'

'అయితే అది నైష్ఠిక - ముసల్మానుల అభిప్రాయము. కాదుగా?'

'అవును; నాకుఁ దెలియును. అసలు, కురాన్ శరీఫ్ లో హైందవులయు వారి ఉద్ధృంగములయు సందర్భములు ఉల్లేఖింపఁ బడకుండుటకు కారణము వినుఁడు:—అందు ఉదాహృతమయిన పట్టిక కేవలము మచ్చును ఇచ్చునదేకాని సర్వథా సమగ్రము కానేరదు. ఈ తిరుగుడు వారు గుఱుతించినవారు కారు. కురాన్ శరీఫ్ లో ఈ సిద్ధాంతము మాత్రము సూచితము:—ఎవ రెవరికి ఆర్షగ్రంథములు (ఉద్ధృంగములు) ఉన్నవో వారెల్లరు 'అహలే కితాబ్' శ్రేణికి చెందినవారే అయ్యెదరు. మతమును ప్రవర్తనను శాసించు ఉద్ధృంగములు కలవారు సంయతము ఆసిద్ధాంతమునకే వత్తురని నేను నిస్సంశయముగ నమ్ముచును. అన్నిమతములకు మూలసిద్ధాంతము ఒక్కటే అనికూడఁ జెప్పవచ్చును. అందుందు ఒండు రెండు విశేషాంశములు విభిన్నముగ నుండుటయు కద్దు; ఏమందురా! ప్రతిమతము తన జన్మభూమి యందలి వాతావరణమును జీర్ణించికొని యుండును.

ఒక చిన్నతార్కాణ చూడుఁడు. ఇస్లాం హిందూమతములు రెండును పరిశుభ్రముపట్ల నొక్కి చెప్పుచున్నవి. అందు- ఆ రెండింటికి ఆవంతయు భేదము ఉండలేదు; ఉండఁబోదు. కాని ఆచరణలో మాత్రము ఒకటికొకటి యెదురు. ఇస్లాములో దంతధావనకు ఎండు పుల్లలే వాడవలెనని ఉన్నది. అప్పుడే కోసిన పచ్చనిపుల్లలను హిందూ

మతము అనుమతించుచున్నది. హిందూమతమున అనుదినము ఒకతూరి గాని హెచ్చుగఁగాని స్నాన సంధ్యాదు లుండవలెనని విధి. వారమున కొకతూరియైన స్నానము మానకుండని ఇస్లాముబోధ. దీనివలనఁ దేలిన దేమి ? హిందూమతము నీటి కేమాత్రము లోటులేని గంగానదీ ప్రాంతమున ఉద్భవించినదనియు ; ఇస్లాము కొన్నిరోజులపాటు నీటికి ఒక్కచుక్కయైన నోచుకొని చవుటిపట్టులో జన్మమెత్తె ననియు స్పష్టమగుచున్నది. ఇంక సారాంశమిది :—ఇస్లాము, అనుదినము స్నానముచేయు ముసల్మానునిఁగానీ, పచ్చిపుల్లతోనే పల్లుతోముకొను సాహేబునుగాని దండన చేయదు. భిన్నభిన్నమతములు విధించిన ఆచరణలయొక్క భేదమునకు ఆయాయిమతిముల ప్రత్యేక జన్మస్థలాదికమే కారణమని పిండితార్థము. అద్దాన నేను ఎవ్వరి మతము జోలికిని బోఁదగదు. సర్వప్రపంచమున కొక్కటే మతము ఎన్నఁడు చేకుఱునో నేనూహింపలేను. ప్రతి జాతియు తన మతము మూలముననే శక్తిని సమకూర్చుకొనవలెను, గారి వేఱొకజాతిమతమును విఘ్నపఱచుటలో ఫలితము ఉండనేరదు.'

అయితే ఉపర్యక్తవిషయములనుబట్టి యీ సోదరుల దృష్టిలో ఆయాయిజాతులు అట్టే విడివిడిగా నుండితీరవలెనని అర్థము చెప్పరాదు. చెప్పిరే పో ! అంతకన్న ప్రమాదము మఱేదియు లేదు.

‘ప్రతి - రై ల్వేస్టేషనునద్దను హిందువుల నీరు - ముస్లిములనీరు, హిందువుల టీ - ముస్లిముల టీ, అను కేకలను వినలేక చచ్చిపోవు చుంటిమి. పదేపదే అనుటలో వాండ్రకు విసుగుకూడ లేదు. హిందూ- ముస్లిములలో ఒకఁడు మఱొకని పాత్రనుండి నిర్మలమయిన నీరమును పుచ్చుకొనుటలో ఆపత్తి యెందుల కుండవలెను ?’

ఈ విషయమునఁగానీ మఱేవిషయమునఁగానీ నిర్బంధములు కొఱగావని గట్టిగాఁ జెప్పటలో గృహార్థానుని మించినవారెవ్వ

రును లేరు. అతఁడు 1922 లో డేరాగాజీఖాన్ జైలులో ఉండఁగా జరిగిన ఒకానొక సంఘటన ప్రస్తుతము ఉల్లేఖింప నుల్లాసము కలుగుచున్నది. లాఠివారి మనస్సు నొవ్వనాడకుండుటలో గఖూర్ ఖానునకుఁ గల శ్రద్ధను దెలుపుటకే యీ ప్రసక్తి. శాకాహారులగు తోడిఘైదీలకు రోత లేకుండుటకే అపుడతఁడు ఆఱు మాసములు మాంసమును మానివైచెను. అంతలో ఆరోగ్యము భగ్గుచూయెను. పండ్లు ఊడిపోవలెనని కోరిక లేనిచో మాంసాహారమునుగూడ పుచ్చుకొనితీరవలెనని డాక్టరు గట్టి సలహా ఇచ్చెను. తప్పని సరి అగుటచే ఆతఁడొప్పుకొనియె. కాని మాంసమువంటకములో ఒక్క చిక్కు వచ్చిపడినది. మామూలు వంటయింటనే మాంసముసయితము వండవలెనని సూపరింటెండెంటు మదల అయ్యెను. ఆయింట వంట చేయించి శాకాహారులయిన తోడిఘైదీలను హైరానా పెట్టుటకన్న తాను మానుకొనుటయే లగ్గని ఖాన్ సాహేబు ఉగ్గడించెను. అప్పుడే సూపరింటెండెంటు మంచిగా మఱొక్కచోట మాంసమును వండించుటకు వీలు కలిగించెను. మిత్రులను నొప్పింప రాదను ధోరణి, ఖాన్ సాహేబుపట్ల ఎందనుక పరిణమించినదో యిది వినుఁడు:—1931 లో శ్రీ దేవదాసు గాంధీ ఈసోదరులయింట అతిథిగా ఉన్నతటి ఇంటెల్లపాదికి ఆ నాలుగురోజులు మాంసమువంట మాని వేయఁబడెను. అటులే హైందవులు సయితము ముసల్మానుల ఆచారములపట్ల ఆదరణ చూపవలెనని ఆతని యాశయము; అది నిజముకూడ. 1922 లో డాక్టరు సలహా మీఁదట ఆతఁడు మాంసము తీసికొనవలసి వచ్చినతటి హిందూ-సిక్కు స్నేహితులు కొందఱు దానిని పైఁపఁజాలకపోవుట శోచనీయము. ఈ అసహిష్ణుత మన వినాశమునకు మూలము. ‘పరస్పరభావములలో మనము మన్నన చూపనిది హిందూ - ముసల్మానుల యైక్యము సమకూర్పఁ

జాలము' - అని ఆతఁడు నాతో లెక్కలేనన్ని సారులు నొక్కి-
చెప్పినాఁడు.

కాని నేటి పరిస్థితు లేతరుగ నున్నను, వర్తమానభోరణి
ఎంత అయోమయముగ నున్నను హిందూముస్లిముల యైక్యములో
ఈ అన్నదమ్ముల విశ్వాసము ఏమాత్రము చెదరి పోలేదు. ఆ యైక్యము
ఒనఁగూడు ననుటలో వారి కేనాఁడు అనుమానము లేదు. అద్దానిని
సిద్ధింపఁ జేయుటకై యిరులెగలపెద్దలును త్యాగము చేయవలసి యుండు-
నని వారి యుద్దేశము.

అబ్దుల్ గఫూరు ఒకప్పు డిది వినిపించెను:— 'మేము ఒక
తూరి.....వెళ్లినపుడు మనీరు- అధికారియైన మాల్వీని ఒక్కనిని
గలసికొంటిమి. హిందూ - ముస్లిముల పొందుగూర్చి నేను ప్రబో-
ధింపఁగా నన్నతఁడు గట్టిగా నిట్టులు మందలించెను:—

“అయ్యో ! ఎంత అర్థములేని పని. వాండ్రందఱు విగ్ర-
హారాధకులు. వాండ్రతో మనకు పాత్తు ఏటిది ? నీవు ఇస్లాముబోధ-
లకు ఎదురు నడక నడచుచున్నటులు పొడకట్టుచున్నది.”

నా జవా బిది:—వారు విగ్రహారాధకు లయినచో మనమో ?
మన 'గోరీల పూజ' మాట యేమి ? ఈశ్వరుఁ డొక్కరుఁడే యని
వారును విశ్వసించినపుడు మనకన్న దైవభక్తిలో వారెటులు తీసి
పోయెదరు ? హిందూ ముస్లిముల పొందు అగుననుటలో నీవు నైరా-
శ్యము నొందనేల ? సత్యమైన ప్రయత్న మెన్నఁడు ఆఱిపోయి
నది లేదు. అదిగో ! ఆ పాలముకేసి చూడుము ! అక్కడ
విత్తన విత్తనాలు కొన్నాళ్లదాక నేలలో 'గర్భితమై'యుండవలెను.
పిదప మొలక యెత్తును. అంతఁ గొంతకాలమునకు పెరిగి పెద్దవై
'పొచ్చుగ సస్యాదికమును ఇచ్చి తీరును. మంచి విషయమునఁ
జేయు ప్రయత్న మెదియైనఁ గానీ ఇట్టులే తుట్టుతుదకు కొనసాగుట
తప్పదు. '

మఱొక్కయెడ ఈ సోదరులను పత్రికాసంపాదకుడగు ఒకానొక ముసల్మాను కలసికొని పైని మాల్వీ అడిగినటులే యిటులు పృచ్ఛించెను:— “ఇసుకనేల దున్ననేల? ఈ హైందవుల నెన్నెడు నమ్మి యుండరాదు. శివాజీసంగతి యెఱుంగరా మీరు?

అంతలో పెద్ద సోదరుడు అప్పుడప్పుడే కచ్చితముగ అతని కిటులు జవాబిచ్చెను:— “అయితే శివాజీనిగూర్చి యెఱుంగుదు నని నీవనుకొందువు !! ఒక హైందవుడగు వచ్చి ఔరంగజేబును తిట్టిపోయుచు ముసల్మానుల నెవ్వరిని అసలు నమ్మరాదని అన్నచో నీ వే మందువు? అవును గాని, మిత్రమా, శివాజి - ఔరంగజేబు లిరువురు ఎన్నెడో పోయిరి. వాండ్రనుగూర్చి మన కిప్పుడు తగవు లాట తగదు. మహాత్మాగాంధీజీనిగూర్చి మతేమనెదవు? ఆయన మీఁద విశ్వాసము ఉంచుచున్నపుడు ఇతఁ చిక్కేమి యుండును? మా అన్నదమ్ము లిర్వురము విశ్వసనీయుల మై నప్పుడు మమ్ము నమ్ముడని హైందవుల నడుగుటలో తప్పేమున్నది? ఒకజాతి మెఱుగులు నిరూపింప వలె నన్న ఆ జాతిలో చెడ్డరకములను గాక ఉత్తములగు వ్యక్తులనే ఉట్టంకింపఁ దగును.

ఒకతూరి పిన్నసోదరుడు ‘గాంధీజీతో నిటులు ప్రస్తావించెను:— “మహాత్మాజీ, తాము తలపెట్టిన హరిజనోద్యమము నెడఁ గూడ అటనట సందేహములు వెలువడెనట. ‘యరవాడ-పాక్ ట్’-ఆ 21 రోజుల ఉపవాసమునకును అపార్థములు దొరలి తమ్ము కుల తత్వవాదులలో జమకట్టుటయు వింటిమి. మే మట్టి విమర్శనా ధోరణిని దవ్వుగా నెట్టివైతుము. మీ యీ యుద్యమము కేవలము మానవకల్యాణమునకే వెలసియున్నది. ఒకే మతములో ఒకఁడు తన అనుయాయులను, అంటరానివారుగాఁ జూచుట అన్యాయము.

మహాత్మాజీ, మేము జైలునుండి మిమ్మపుడు అభినందించుచు తంతి వార్త అంపుట తమకు గుఱుతు కావచ్చును. అయితే మీ ప్రత్యుత్తరము మాకు అందుటలో కొన్నాళ్లు పట్టినది లెండు.”

అప్పుడు ఇర్వురు పకపక నవ్వుకొనిరి.

వారి యుపవాసమును మెచ్చుకొనుటయే కాదు — తాము మాంసము త్యజించి తీరవలెనని గట్టిపట్టు పట్టిరి. నాటినుండి మాంసమును జైలులో ముట్టనేలేదు. జైలువెలుపల సయితము ఈ విధానమునే సాగించిరి ; అయితే ఒక్కొక్కరి యింట మాత్రము మునిముందు తెలియకయే మాంసము వండి వడ్డించినపుడు ‘మినహాయింపు’ కలిగెడిది. గత - ఉపవాసములో గాంధీజీతోపాటు ఆ పిన్న సోదరుడు ఉపవసించుటయేకాక, నిరీహబుద్ధితో తానా వ్రతమున మఱొకవస్తువునుగూడ నిషిద్ధకోటిలోఁ జేర్చుకొనెను. అది ఆతనికి అత్యంతప్రియమైన తేనీరు. ‘అది త్రావనినాఁడు నాకు తలనొప్పి సిద్ధము. అది పుచ్చుకొనునపుడెల్ల మెచ్చుభాగము పుచ్చుకొనుటయే అలవాటు. అదేమి వింతయో గాని, నా ఉపవసించినవేళలలో అది మానివై చినను అంత బాధాకరముగ ఉండెడిది కాదు. అద్దాన ఇసుమంతయు సంకోచపడక దానిని విడనాడితిని’—అని నాతో ఒక నాఁడతఁడు ముచ్చటించెను. కాని, అన్నగారు తమ్ముని ఆరోగ్యముపట్ల ఆదుర్దాపడుచు తఱచుగా నాతని నిరీహబుద్ధికి అసమ్మతి చూపెడివాఁడు. అది యెంతో సహజమే గదా ! 1919 లో 220 పౌనుల బరువు తూరిన ఆతఁ డిప్పుడు - ఏ 170 పౌనులకో దిగి వచ్చెను. అది అంతయు జైలు పెట్టిన భిక్షయే.

ప్రకృత మనుసరామః—

వారి భావనలో ఇస్లాము సంకుచితమైన మతము కానేరదు. ‘నిజమైన ముస్లిమే గనుక అయినచో అటులు ముస్లిముగా నుండుటఁ

బట్టియే - ఆ మనుజుడు, హిందూ - ముస్లిము - ఐక్యమునకు, ఇండియన్ నేషనల్ కాంగ్రెసుకు పాటుపడువాఁడగును' అని వారి గట్టి నమ్మకము. 1931 లో ఒక మహాసభలో - ఆతఁడెటు లుపన్యసించెను:— “కాంగ్రెసు పేరే నా ముసల్మాను సోదరులలో కొందఱికి భీతావహముగా నుండుట నాకెంతో ఆశ్చర్యము. కాంగ్రెసు కేవలము హిందూ- సంస్థ అనియు, అందువలన అద్వానితో సంబంధ మక్కఱ లేదనియు వారి తలంపు. వస్తుతః కేవల జాతీయ దృక్పథము కల ఈ కాంగ్రెసుసంస్థనుగూర్చి చిత్రించుటలో ఇంత కన్న అభిసన్యమైన తెలుగు మఱేదియు లేదు. కాంగ్రెసు సంస్థ యొక్క విధానము - నిబంధనలు - ఉద్దేశములు - ఆదర్శములు చక్కగాఁ జగువుఁడని నాసోదరులకు మఱవి. వెయ్యేల, ప్రజలను దాస్యమునుండియు పరసీదనమునుండియు ముక్తి పొందించుటయే కాంగ్రెసు పరమ లక్ష్యము. దీనినే యింకొక తీరుగఁ జెప్పినచో—లక్షల కొలంది అన్నాతురులకు పేదసాదలకు కూడుగుడ్డ ఒసంగఁజూచుటయే కాంగ్రెసు సంకల్పము. ఇస్లాంచరిత్రమును మీరు చదివి చూడుఁడు. మన పైగంబర్ సాహేబుల వారి ధ్యేయ మేమో గుఱులింపుఁడు. అది, బాధితులను అత్యాచారములనుండి కాపాడుట, పేదసాదలకు అన్ననస్త్రము లిచ్చుట. అద్దాన కాంగ్రెసు లక్ష్యము మతప్రవక్త లక్ష్యము ఒక్కటియే గాని అన్యథా కాదు. అది ఇస్లామునకు విరుద్ధమును గాదు.

సూర్యతేజమువోలే ఇది యింత సుస్పష్టముగా కంటికిఁ గాను పించునపుడు కాంగ్రెసుకు ముసల్మాను లెటులు దవ్వగ వైదొలగఁ జూతురో నాకర్థము కావుట లేదు.

ఇక, అహింసాసిద్ధాంతమునకు వత్తము. ముసల్మానుగానీ నానంటి పఠానుగానీ ఈ సిద్ధాంతము నేకిభవించుటలో అబ్బురము

లేదు. ఇదేమి నవీనసిద్ధాంతమా కాదు. పదునాలుగువందల యేండ్లనాడే పైగంబర్ సాహేబులవారు మక్కాలో ఉన్నంత కాలము ఇది అనుష్ఠించినదే. నాటినుండి బాధితుల సుద్ధరింపఁ బూనువా రెల్లరు ఇది ఆచరించుచునే యుండిరి. కాని, మహా త్యాజీ దీనిని మన ముందు పెట్టినపుడు - అతఁడు నవ్యసిద్ధాంతమునో నూతనాయుధమునో ప్రయోగించు చుండెనేమో అన్నంతదాక. మనము మఱచి యుంటిమి. విస్మృతమైన మతమును పునరుద్ధరింపను, పతితమైన ఒకజాతియొక్క కష్టాలు గట్టెక్కింపను, ఈ సిద్ధాంతము జాతియెదుట పెట్టఁగల గౌరవము గాంధీజీకి దక్కినది.

ఈ స్వాతంత్ర్యసంగ్రామము, హిందూ - ముసల్మానుల కిరువ్వురకును ముక్తి కలిగించుటకే అని ఆ యిరువైగలవారికిని నేను జెప్పచున్నాఁడను. ఈ పోరాటములో హైందవులు తాము పాల్గొనుట మతైవ్వరిని ఉద్ధరించినటులు కాదు; ముసల్మానులు వీరితోఁ గలసి 'మెలసి' పనిచేయుటయు వేతైవ్వరిని బ్రతికించుటకుఁ గాదు. మఱలో మనలను వేఱువేఱు చేయు ఘట్టములు ఇప్పటికే చాలినన్ని ఉన్నవి. హిందూదేశవాసులగు మీరు కృత్రిమమైన 'ఆఫ్ గన్' సమస్య అనెడి గగ్గోలు ఎఱింగియే యుంటిరి. ఇటీవల, హిందూ రాజ్యము—సంపన్నుడగు హైందవుఁడు, విద్యాధికుడగు హైందవుఁడు, జాతీయవాదియగు హైందవుఁడు—వీరి పరిపాలనము-అనెడి సమస్య వినియే యుంటిమి. హిందూరాజ్యముగదా యిది యని నన్ను హెచ్చరింప వచ్చువారికి ఇదిగో! ఇది నా సమాధానము:—బొత్తిగా పరాయివాని క్రింద బానిసీలయి బ్రతుకుట కింకై ఇరుగుపొరుగువారికి అణగి మణగి యుండుటయే లగ్గు."

ఖుదాయీ ఖిద్మత్ గారులు

1924 లో జైలునుండి విచ్చిన పిదప ఖాన్ అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్, సంఘసంస్కరణకు సంబంధించిన ప్రశాంతమైన పనులలో మగ్నుడాయెను. అయ్యి, కాంగ్రెసు వివిధసమావేశములకు హాజరయి తీరెడివాడు. నిరాడంబరమయిన ఆవేశభావలను బట్టియు, నిక్కులేమియుఁ గానరాకుండుటచేసియు పదిమందిలో గణన కెక్కకపోవుట అంత ఆశ్చర్యము కాదు. అయితే ఆతని రాష్ట్రములో మాత్రము అందఱి నోళ్లలో మెలగక తప్పలేదని ముందే వినియుంటిమి. **1921** లో అతఁడు, ఉత్తమంజూరిలో జాతీయ పాఠశాల యెటులు నెలకొలిపినది మన మెఱుంగుదుము. అసంఖ్యాకులగు సేవకులను తయారుచేసి, అహమదాబాదులోని గుజరాతీ విద్యాపీఠము **1932** లో ఏ దశ అనుభవించెనో, అట్టి దుర్దశ చవిచూచిన పాఠశాల యిదియే. ఈ సేవకులే కొన్నేండ్ల పదపడి 'ఖుదాయీ ఖిద్మత్ గార్లు' అని వ్యవహృతమగు గొప్పసంస్థకు బీజమని నుడునఁదగును. ఖాన్ సాహేబు ఈశ్వరోపాసకుఁడు కావున, తన స్వయంసేవకాదశమునకు ఇంకొక పేరు ఊహింపలేకపోయెను. 'ఖుదాయీ ఖిద్మత్ గార్' అనుటకన్న అత్యంత సమీచీనమయిన పేరు వేఱుగ ఏదియు నేరుకొన వీలులేదు. పఠానులను స్వైరవిహారములనుండి లూటీలనుండి మఱించుట-వారికి విద్యావ్యాసంగము సమకూర్చుట-వివాహాదికములలో వ్యయము తగ్గింపఁజూచుట-ఇట్టివి ఆ సంస్థయొక్క పనులు. ముమ్మొదట, కేవలము సంఘసంస్కరణ

కనువగు చేతలకే ఈ స్వచ్ఛందసేవకులు ఉద్దేశింపబడిరి. ఖాన్ సాహేబు, కాంగ్రెసు—సంపూర్ణకార్యక్రమము కొనసాగించుట కయి ఈ చిన్న సేవకాదళమును సమగ్రమైన రాజకీయసంస్థగా మార్చుటకు నిశ్చయించినది 1929 లోనే. అట్టి యీ సంఘమునకు 'ఎజ్జిచొక్కాల దళమ'ని పేరుపెట్టుట వేపికి వెట్టియెత్తెనని ముందు మాట అని కాల్చివేయుటను పోలియున్నది. దేశభాషలో అనభిజ్ఞులగు అధికారులు కొందఱికి జాతీయము గమణీయమునగు 'ఖుదాయా ఖిద్మత్ గారు'లను నామము శ్రుతికటువుగ ఉండి ఉండవచ్చును. సంఘసంస్కరణకు ఉన్ముఖమయిన ఏ యుద్యమ మందైనను విప్లవమును చూచుటకు సిద్ధులగు అధికారులకు ఎజ్జి చొక్కాలదండులో విప్లవమే పొడసూపినది. ఆ దండునకు తొలుత తెల్లని ఖాదీదస్తులే యూనిఫారముగ ఉండెనట. అయితే అవి అంతలో మాసిపోవు. వునని తెలియఁగానే కావిరంగు దుస్తులుగ మార్పుచేయ నిశ్చయించుకొనిరి. అది కేవలము రక్తవర్ణ మనుట పొసగనే పొసగదు. సోవియట్ రష్యాలోని ఎఱుపువన్నెకు ఈ వన్నెకు పోత్తు లేనేలేదు.

ఖుదాయాఖిద్మత్ గారులు సాగించుచున్న కాంగ్రెసు - కార్యక్రమము విదేశవ స్త్రీశాలలు మద్యపానశాలలు మున్నగువాని వద్ద 'పికెటింగ్'చేయుట. అనుదినము, వారు 'మిల్టరీ'-పద్ధతిలో శిక్షితులగుచుండిరి. కాలినడకను కడుదవ్వఁగా అరుగుట కూడ ఒక విధి. లాటీలతోపాటు ఆయుధములన్నియు నిషిద్ధములు. ఎంత కఠోరమైన శిక్షకును వారు వశ్యులే. అతి స్వల్పమైన అవిధేయత చూపినఁగానీ, ఆజ్ఞాభంగము చేసినఁగానీ దళమునుండి వెళ్లనలసినదే. స్వయంసేవకులు ఈ దండులో చేరునాఁడు పవిత్రమైన యీ ప్రతిజ్ఞను దీసికొని తీరవలెను:—

1. ఈశ్వరసేవ జాతిపట్ల జన్మభూమియందు భక్తిప్రపత్తులు చూపుట.

2. సర్వదా దౌర్జన్యరాహిత్యము పాటించుట;
3. తాము కావించు సేవలకు ప్రతిఫల మపేక్షింపను;
4. జంకుగొంకులు పోనాడి ఎట్టి త్యాగమునకయ్యు సంసిద్ధుడగుట;
5. నిష్కల్మషమగు జీవితము కలిగి యుండుట.

1930—ఏప్రిల్ లో ఏనూలులకన్న ఎక్కువగ ఖుదాయి ఖద మత్ గారులు లేరు. కాని, ఖాన్ సాహేబు నిర్బంధమే ఆ యుద్ధమమును వృద్ధిపఱచినది. ఆ కాలములు లెక్కలేనన్ని లాఠీ కాండలు ఆ ఉద్యమమును అణచివేయఁజాలక పోవుటయే గాదు. ప్రత్యుత్త దానిని లోకప్రియముగ చేయఁగలిగెను. ఈ లాఠీప్రయోగములు, కాల్పులు—వీని వినరముల జోలికి పోనొల్లను. అందులకు నలయు సాక్ష్యసామగ్రి అంతయు సిద్ధమైనను, దానిని విచారింపఁదగిన అవకాశ మున్నను నేఁడా గొడవ ప్రజల యెదుట తలపెట్టరాదు; ఏమందురా! నేఁడు సత్యాగ్రహమహోద్యమము విరమింపఁబడి పీలునుబట్టి అయ్యది తిరుగ తలయెత్తకుండునటులు తన్మూల పురుషుఁడే మార్గములను అన్వేషించుచున్నాఁడు. స్వయంసేవకాదళము - ఆ అన్నదమ్ములు నిరపరాధులని నిరూపించుకొనుటకయి చేసినట్టియు ప్రభుత్వనిషిద్ధము లయినట్టియు ప్రకటనలలోని వాఙ్మూలమును సమర్థింపఁజాలిన గ్రంథము ఆ సోదరులనద్దఁ జాలఁగలదు. పెద్ద సోదరుఁడు నాతో వినరించిన పెక్కు దురంతములకు అతఁడే ప్రత్యక్ష సాక్షి; కాని సత్యాగ్రహోద్యమము ప్రకృతము స్థగితమయి యుండుటఁజేసి ఆ సోదరుల సమ్మతితో ఇప్పుడు ఈ వివాద ఘట్టమును తెఱచాటు చేయుటయే నాకు భావ్యము.

అయితే ఒక్క సంగతిమాత్రము ఉల్లేఖింపక తప్పదు. ఈ స్వయంసేవకులపయిని దౌర్జన్యరూపమగు దోషము అధికారరీత్యా ఆరోపింపఁబడ్డది. 1930 నుండి 33 వఱకు 'ఎజ్జిచొక్కాల దండు'

దౌర్జన్యము ఉపయోగించినటులు ఒక్క ప్రత్యక్షనిదర్శన మయినను చూపబడదయ్యెడి. 1930 ఏప్రిల్ లో పెషావరుసంఘటనలు అధికార-అసాధికార విచారణలకు లోనయినవి. సులేమాన్ కమిటి —పటేల్ కమిటి—ఈ రెండింటి రిపోర్టులందును, అచ్చటి విషాద సంఘటనలనుగూర్చి రక్తము గడ్డకట్టినటులు వర్ణనలు ఉన్నను, ఇందు ఒక్కదానియందైనను అధికారులు సేకరించిన సాక్ష్యమందైనను, ఖుదాయీఖిద్మత్ గారులు —అనిగానీ; ఎజ్జి చొక్కాలదళము-అనిగానీ ఉదాహృతమే కాలేదు. ఆ దళమునుగూర్చి దొరతనమువారు ఆరోపించగలిగిన యంశము 1930 మేనెలలో ఆ రాష్ట్రమున చీఫ్ కమిషనరు చేసిన యీ ప్రకటనలో గుఱుతింపవచ్చును:—

“ఎజ్జిచొక్కాలు దాల్చు కాంగ్రెసు - స్వయంసేవకులు మీ గ్రామాలలో చొరకుండ మీరు ఆపుదల చేయవలయును. వారు ఖుదాయీఖిద్మత్ గారుల మని (ఈశ్వర సేవకులు) చెప్పుకొందురు. వస్తుతః వారెల్లరు గాంధీసేవకులే. వారు బోల్షివిక్ దుస్తులు దాల్చురు. బోల్షివిక్ రాజ్యములో ఉన్నదని మీరు వినియున్న వాతావరణమునే వారును సృష్టించురు.”

వారు బోల్షివిక్కులేగాని మతేమియుఁగాదను ఈ ప్రకటన లోని వాస్తవికార్థ మదేమో చెప్పుట చాలఁ గట్టము. కాని, ఏప్రిల్ 23 నాటి విషాదసంఘటనము పిదప వెలువడిన అసంఖ్యాకములగు ప్రభుత్వ ప్రకటనలలో ఒక్కటియైనను, వారిని అపరాధులనుగా, నిరూపించఁజూచినటులు లేదు. ఫాదర్ ఎల్విన్ 1932 లో తానొనర్చిన ఆ కొలఁది పర్యటనములో అధికారులను చూచెను. అధికారులు ఖుదాయీఖిద్మత్ గారులకు వ్యతిరేకముగ చెప్పిన దంతయు ఇదిగో! ఇది:—

1. జిల్లాలలోని కొందఱు పోలీసు—ఆఫీసరులను భంగపఱచుట—బండబూతులు టీటుట;

2. తాను రప్పలు వేడ గీడ వారి కారులమీద విసరి వైచుట ;

4. తాను రప్పలు వైచి కోహట్ వద్ద కాల్పులకు కారకు లగుట.

ఈయుద్ధమము కేవలము అహింసాత్మకమే కావున, ఈదోషములు అలంకరించి అని ఒప్పరికింపరాదు. కాని, దొరతనము బాధ్యత గల నాయకుల నందఱను అరెస్టు చేయుటఁ జేసి ఇట్టి అపరాధములు మానుటకయి విధించిన హామీలు రద్దుచేయఁబడ్డ వను సంగతి మఱువరాదు. మఱియు వీరజాతీయగు ఈ పతానులమీద క్రుమ్మరించిన భయంకరములగు పరాభవములు భంగపాటులు తలంచుకొన్న, ఈ ఈ నేరము లేవియు ఒక లెక్కలోనివి కానని గమనింపవలయును. జైలు విమోచనమునకై ఎఱ్ఱచోక్కల-ఖైదీలు ఇచ్చిరని చెప్పుచున్న పెక్కు క్షమాక్షణములనుగూర్చిన గాథలు నే నిచ్చట చర్చింప నలెనా? అట్టి చర్చను ఎత్తుకొన్నచో రెండవపక్షమునకు చెందిన విస్తృతమైన ప్రకటనలోని తర్కమునకు, దించును. అది యీ గ్రంథ దృష్టికి మించిన విషయము. ప్రథమప్రకరణమున ఉదాహృతులయిన ఆ యిరువురు న్యక్తులు, క్షమాక్షణముకన్న నిజముగా తక్కువ పరాభవముగు 'ధరావత్తు చెల్లించుట' ను సైంపజాలక అనువులు విడనాడిరని మనము వినియున్నప్పుడు- ఈ కథ అసంగతమని అవిశ్వసనీయమని చెప్పినఁ జాలును. వీరపురుషులగు పతానులు జైళ్లలోను వెలుపలను అనుభవించిన ఆ కష్టాలు, కోల్పోయిన ఆ స్థిర-చర-ఆస్తులు, ఉత్తేజకరమైన ఘట్టములలోఁగూడ చూపెట్టిన అబ్బురమగు ఆ ఓడిమి-వీనిగూర్చి యెన్నఁడుగానీ సమగ్రమైన సత్యమైన ఉదంతము వ్రాయుట పొసఁగునేని అది యే జాతికైన గర్వంపఁదగు మన్నింపఁదగు గ్రంథము కాఁగలదు.

దోషారోపణము—సత్యము

అయితే, ఇంక ఖానుసోదరుల అపరాధమేమి? అధికారప్రకటనము లన్నియు జ్యేష్ఠ సోదరుఁడు డాక్టరు ఖానువిషయమయి మానము పూని యున్నవి. దొరతనమువారి కన్నులలో 'మెలఁగెడి ఒకానొక' వ్యక్తియొక్క అన్నగారయి యుండుటయే ఆయన అపరాధ మంతయు అన్నటులు కన్నట్టుచున్నది. ఇంక, చిన్నసోదరునిపై ఉన్న దోషారోపణములు ఇవిగో ! చూడుఁడు;—

(1) గాంధీజీ రాండుటేబుల్ కాన్ఫరెన్సుకు పోయినపుడు కాంగ్రెసు వర్కింగ్ కమిటీ కోరిన తీరుగ ఈతఁడు కాంగ్రెసు-ఉద్యమమును నడుపుచు జిల్లాలలో హెచ్చుగ సంచారము చేయుట.

(2) నిషేధపుటాజ్ఞలను నిరాకరించి పల్లెటూళ్లలో ప్రచారము సేయుట; మసీదులలో మతబోధ లను వంకతో రాజకీయోపన్యాసము లొసఁగుట.

(3) భూమిసిస్తు-నీటితీరువ ఈయవలదనియు, సర్కారువారి కాలువల నీరు అక్కలేదనియు ప్రజలకు ప్రబోధించుట.

(4) ఎఱ్ఱచొక్కాల దండు, ఒక విప్లవసంఘము. బ్రిటిషు-జాతిని ఈదేశమునుండి బలవంతముగ వెడలఁగొట్టుటయే, వారిలక్ష్యము. ఖాన్ సాహేబు వారి సాయముతో సరిహద్దుపరగణాలలో ప్రచారము సల్పుచున్నాడనుట.

(5) పెషావరులోని కాంగ్రెసు ప్రచారము మొహమన్ ష్ పర గణానుగూడ ప్రాకిపోవుట.

(6) ప్రావిన్షియల్ కాంగ్రెసుకమిటీ, 1931 ఒకటవ-డిసెంబరు నాటి ప్రధానమంత్రిగారి ప్రకటనను నిరసించి, భారతదేశ స్వాతంత్ర్య-తీర్మానమును మఱల ప్రతిపాదించుట; దర్బారుకై రావల యునని చీఫ్ కమిషనరు అంపిన పిలుపును ఈ అన్నదమ్ములు- అనాదరించుట.

(7) దౌర్జన్యరాహిత్యసూత్రమందే ప్రాముఖ్యమియబడినను, ఏదో ఒక గొప్ప సంఘటనను నిరీక్షించుటకును-అందులకై ఐకమత్య ము పాటించుటకును-సంగ్రామముగా వర్ణింపబడ్డ ఆపోరాటము సాగింప సిద్ధముగా నుండుటకును ప్రజలలో ఉత్తేజము కలిగించుట.

(8) సంధి-తాత్కాలికమే అని ఖాన్ సాహేబు సర్వదా అనుట.

(9) మీరట్ లో-ఒకానొక కాన్ఫరెన్స్ లో తాను-కాంగ్రెసు, బ్రిటీషువారిని-ఇండియానుండి వెడలగొట్టుట యనెడి ఒకే లక్ష్యము కలిగియుండుటఁజేసియే తాను కాంగ్రెసులో చేరితనని చెప్పుట.

(10) ఖుదాయీఖిద్మత్ గారులు పంచాయతీలు పెట్టి కేసులు పరిష్కరించి తీర్పులు దిద్దుచు, తాము సాక్ష్యముల నిచ్చుటలో నిరాకరణ చూపుచు-ఈ తీరుగ 'లా' శాఖను హస్తగతము చేసి కొనుట.

ఇందు, ౧-౬-౩-౯ ఆరోపణలకు ఖాన్ సాహేబు చిక్కగా ఒప్పుదల చూపును. ఇయ్యది విశిష్ట ఆతనికే చెందిన నేరములని అనుట కెవ్వఁడును ప్రయత్నింపఁడు. ఈనేరములలో చిక్కిన పెక్కురు నాయకు లిప్పుడు స్వేచ్ఛగాఁజ్నారు. వారికెవ్వియునిషేధపుటత్తరువు లన్నవి లేవు. కొన్నిసందర్భములలో ఆతఁడు పన్నులనిరాకరణబోధించి

చదివాస్తావమే. అయితే ఆతండలులు చేసినది అప్పుడు ఆ నిరాకరణోద్యమము ఉండికాదు; ఆపాలము-ఆసాములు అట్టి పన్నులు చెల్లింపజాలని పరిస్థితులలో ఉండుటబట్టియే. తానుమాత్రము తన పన్నును చెల్లించినై చినాడు. ౨, ౪, ౫-ఆరోపణములు బొత్తిగా నిరాధారములు. సాధారణపుచట్టమును బట్టియే ఖాన్ సాహేబును 'ప్రాసెక్యూట్' చేయుటకు ప్రభుత్వమునకు అవకాశమున్నది. సర్వదా తాను దౌర్జన్య ప్రచారము చేసిననిగాని అద్దానికి సుముఖత చూపెననిగాని ఉన్న దోషారోపణమును గూర్చి అతడు తీవ్రముగా ఖండించి, తానే అటులు చేసియున్న ఉద్యమము అవలీలగ దౌర్జన్య భూయిష్టమై ఉండెడిదనియు, అది అటులు పరిణమింపలేదనియు ప్రకటించెను. ఆఖరినేరము ఎఱ్ఱచొక్కాల దండునకు మెహసనతు అగునేగాని న్యూనము ఇంతయుఁగాదు; మీఁదుమిక్కిలి అది, ఆ ఉద్యమము ఎంత సుష్ఠుగ నిర్వహింపబడ్డదియు, ఎఱ్ఱచొక్కాల దళము కోర్టులను నిరాకరించిన అసహాయోద్యమపు సిద్ధాంతమును ఎంత చక్కగా కొనసాగించినదియు తేటతెల్లము సేయుచున్నది. ఈ సిద్ధాంతమును పరరాష్ట్రీయులుకూడ పాటించిరేకాని ఎన్నఁడు నెఱవేర్చినది లేదు.

తొమ్మిదవ ఆరోపణ ఆమూలాగ్రము ఆలోచింపదగ్గది. ఏమందురా! 1931 లో గాంధీజీ కోంసమీఁదట, 'హోంసెక్రటరీ' అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ సాహేబును చూచినపుడు ఆతనియొద్ద ప్రస్తావించినది ఈ మీరల్-ఉపన్యాస మొక్కటియే. అతని ఉపన్యాసములకు అధికారుల అనువాదము లనిపించుకొన్న కొన్ని అసభ్య ఘట్టములు ఇవిగో చూడుఁడు;—

“నాబాందిలో ప్రాణములుండునేని ఇంగ్లీషువారు నాయీదేశమును ఏలకుండ చూతును; దేవుని కృపచే విజయము పొందెదను.

“నా జాతికి ద్రోహముచేసి కాంగ్రెసులో చేరితినిని నాప్రజలు నామీఁద నేరము లారోపించుచున్నారు. కాంగ్రెసు, బ్రిటీషు వారికి ప్రతికూలముగాఁ బనిచేయు ఒక సంస్థ. బ్రిటీషుజాతి, కాంగ్రెసునకు పతానులకు ప్రతిస్పర్థి. అద్దాన నేను అందుఁజేరి బ్రిటీషుజాతి పీడ వదలించుకొనుటకయి దానితోఁ జేయి కలిపితిని. ఈ *ఫిరంగీల వ్యూహములకు మన మెన్నఁడు మోసపోవరాదు.

“మాకు (ఎజ్జిచొక్కాల దళము-కాంగ్రెసు) ఉన్నది రెండు లక్ష్యములు. ఒకటి—దేశమును దాస్యమునుండి విడిపించుట; రెండవది—వేదసాదలకు కూడుగుడ్డలు ఒనఁగూర్చుట.

“స్వాతంత్ర్యము చేసుకొనుటకు నిదుర పోవలదు. తుపాకులను బాంబులకు నీవు బుగ్గి అయినను మానె; ముంచుకొనిపోయినది లేదు. నీకే, పౌరుషమున్నచో యుద్ధరంగమునకు సిద్ధపడి నీ యిక్కట్టులకు మూలకందమగు ఇంగ్లీషువాండ్రతో పోరాడుము. కాంగ్రెసు-అన్నది ఆంగ్లేయులకు ప్రతికూలమైన ఒక సంస్థ. ఆంగ్లేయులు, కాంగ్రెసు - పతానులు ఇర్వురకు శత్రుపక్షమువారు. అది యెఱింగియే యేను కాంగ్రెసులోఁ గలసిపోయితిని.”

ఇంతకు మన్ను ఒక అధ్యాయమున అతని బార్డోలీ-ఉపన్యాసములో కొన్ని అంశములను ఉదాహరించి యుంటిని. వానితో ఈ భాగములను పోల్చి సరిచూడుఁడు. మీరల్లోను - సరిహద్దు రాష్ట్రములోను ఒసంగిన ఉపన్యాసములలోనివి యీ పై భాగములు. ఆవీరుఁడు-అట్టి సత్యవాది-అంతటి హృదయ మిచ్చి పనిచేయువాఁడు అగు ఆ ధీరపురుషుఁడుకాదా ఈ రెండుతెగల ఉపన్యాసములలోను స్వీయదృక్పథమును విప్పి చెప్పుచున్నది? ఈ భాగములలో ఆతఁడు నిష్పలు సెఱుగువాఁడుగాఁగాక, వికారమైన అసహ్యమైన

అనువాదమునకు పాత్రము కాలేదా? నిజముగా నాతఁడు 'లడాయి' మాటలే మాటలాడును గాని ఆ రోజులలో అటులు ఎవరు మాటాడి యుండలేదు? నాఁడుగాదు, నేఁడుగూడ ఎవ్వ రటులు మాటలాడరు? అయితే అది, దొరతనమువారు నిరాధారముగ ఆరోపించినటులు బ్రిటీషువారిని బలాత్కారముగ తోలివైచుటకుఁ గాదు ; అనువాదమున సయిత మంగీకరించినటులు తుపాకులకు బాంబులకు గురియయి యిది కావలసినచ్చుటఁజేసియే అది యట్లుగుట.

ఆ 'సంధి' సమాచారమన్న ఉద్యోగిబృందమునకు కడుపు మంటగ నుండెడిది ; అందును విశేషించి సరిహద్దురాష్ట్రములోని అధికారులకు మఱీ కంటకముగాఁ దోచెను. నాఁడు నేఁడు కూడ, ఎఱ్ఱచోక్కలదండు దౌర్జన్యపంథలో దిగినదనిగానీ, ఖాన్ సాహేబు దౌర్జన్య సిద్ధాంతమును ప్రచారములో దించుచున్నాడని గానీ కాదు దొరతనమువారి ఆరాటము ; అయితే తాము చవిచూపిన కఠోరమైన బాధలు సయితము వారిలోని దౌర్జన్యరేఖలను రెచ్చగొట్టలేదనియు, అచ్చముగా వారు గాంధీ సేవకులే అయి పోయిననియు, (ప్రభుత్వ ప్రకటనలో ఇది సుస్పష్టమే) సరిహద్దు గాంధీకి పూర్తిగ విధేయులయి ఉన్నారనియు- ఇదియే పాపము!! ప్రభుత్వమువారి ఉడునుబోతుతనము.

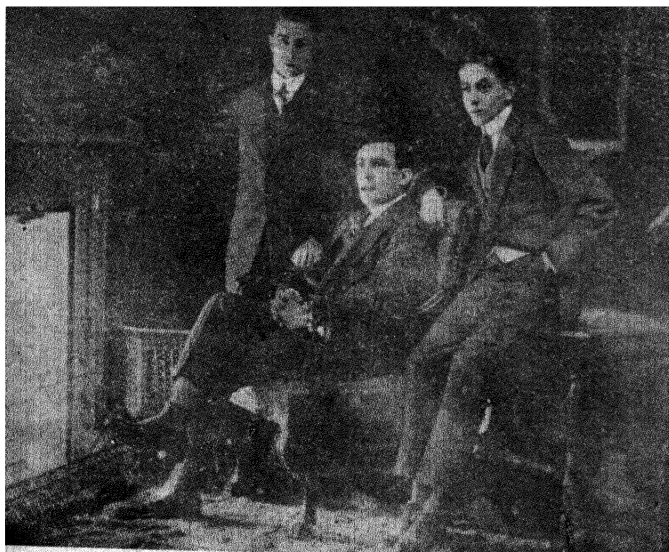
ఆంగ్లేయు లెటుంగవలసినది

ఇపుడు మనము పరిశీలించిన నేరములు ఇంతకు మూడేళ్ల నాటివి.

నిరాధారములయిన ఆ నేరములకు మూడేండ్ల కారాగార వాసము చాలినంత శిక్షకానటులు, ఖాన్ సాహేబు నాటేపించు వారిలో ఇటీవలివాడగు సర్ మైకేల్ ఓ డయ్యర్, 'మార్నింగ్ పోస్టు' పత్రికలో ఒక వ్యాసమున మఱికొన్ని నేరము లారోపించుచు, విద్రోహులకు ఆ నియమిత స్వేచ్ఛను ప్రసాదించినందులకు దొరత నమువారిని నిందించెను. తన తొలిరోజులు సరిహద్దురాష్ట్రములోఁ గడపి, ఆ రాష్ట్రమును- ఆ రాష్ట్రపు నాయకునిగూర్చి ప్రభుత్వమున కన్న తనకే మిన్నగఁ జెలియునని వాదించి, ఈ 'ఎక్స్-కమిషనరు' ఆ సోదరులకు విప్లవవాదముతో ముడివైచి వారినిగూర్చి మఱికొన్ని విశేషాంశములను త్రవ్వి తలకెత్తజూచినాడు:— “గాంధీగారి అహింసాసిద్ధాంతమును అపహసించుచున్నను; ఆంగ్లేయులను సాగ సంఘటలో దాపురము లేకయె చాటుచున్నను; సరిహద్దురాష్ట్రమున 'సోవియట్'- శిష్టముపైని 'కమ్యూనిష్టు- రిపబ్లిక్కు'ను స్థాపింపఁ దలపెట్టుచున్నను, గొప్పసాహసి ఆఫ్ గన్ విప్లవవాదియు అనఁదగు అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ సాహేబును 'సరిహద్దుగాంధీ' అని న్యవహరించుచున్నారు?” నిశ్చయముగా ఈ వ్రాఁటలు సర్కారువారి ఆరోపణలకు పునర్ముద్రిత ప్రచురణములనంటివి. 'సర్ మైకేల్'యొక్క సొంత సామ్య-పాకముపట్టిన విషమువంటిదియు నగు దీనిముందు అధికారుల ఆరోపణలు నిట్టి నిర్జీవములు. కాని, ద్వేషపూరితమగు దోష

రోషణయను సాధము ఎట్టి పునాదిమీఁద కట్టబడినదో గుఱుతిం
చుఁడు. ఆ 'డయ్యర్ సేనాని' ఏమనెనో వినుఁడు:— “అబ్దుల్
గఫూర్, మన ప్రతిస్పర్థులగు సరిహద్దుజాతులతో సన్నిహిత సంబం
ధము కలిగియున్నాఁడు. ఇటీవల పెక్కుతూరులు ‘మొహమ్మదులను-
అఫ్రిడీలను-లాఠిజాతులను’ రెచ్చగొట్టి పెషావరుమీఁదికే దండెత్తఁ
జూచినవాఁడును, మన దీగ్గ విరోధియునగు ‘తురంగజాయి’ హాజీకి
సాక్షాత్తు ఇతఁ డల్లుఁడు.”

ఇప్పుడు అసలు విషయములకు వత్తుము. అబ్దుల్ గఫూర్ కు
ఆతని ద్వేష్యులగు డయ్యర్ కు ఎంత సంబంధబాంధవ్యము లున్నవో
అంతలోనివే గఫూర్ కు తురంగజాయిహాజీకి ఉన్న చుట్టరికములని
మునిముందు నన్ను జెప్పనీయుఁడు ; ఖానుసాహేబు మామగారు
రజ్జార్ కు చెందిన సుల్తాన్ మహమ్మద్ ఖాన్. ఆతఁడు ఆమర
జాంతము జే. పి. (జస్టిస్ ఆఫ్ ది పీస్) ఆతని సేవలను ఖానుల
కంటెఁగూడ ప్రభుత్వాధికారులే లెస్సగ ఎన్నఁగలరు. అట్టియెడ
సర్ మైకేల్ దొర, హాజీకి ఖాన్ సాహేబు మామగారికి ఎట్టులు ముడి
వెట్టెనో ? అదేమా నేను వివరించి తీరవలెను. హాజీ, తురంగజాయి
ఊరికి చెందినవాఁడు ; అది ఖాన్ సాహేబు గ్రామమగు ఉత్ మం
జయాకి చాల దగ్గఱ. 1911 లో సాంఘికసేవకై సాధనములుగా
సాంత న్యూల్లను స్థాపించినపుడు హాజీ పదిమందికి ఎఱుక అయ్యెను.
ఆ రాష్ట్రమున జాతీయవిద్యలో మాగ్గదర్శకుఁడయిన హాజీతో అబ్దుల్
గఫూర్ నిరాతంకముగ చేయి గలిపెను. ఇది బహుశః సర్ మైకేల్
ఆ రాష్ట్రములో జూనియర్ సివిల్ సర్వెయ్ట్ గా ఉండుతఱి జరిగి
యుండును..పిదపఁ గొన్నాళ్లకు ఈ హాజీ చండప్రచండమగు ప్రసిద్ధికి
వచ్చియుండుటఁజేసి ఆతనికి ఖానుకు ఉన్న పూర్వపరిచయమును
గూర్చి తనకున్న జ్ఞానమును దుర్వినియోగము నేయుట భావ్యమనియే

ఎండాట జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ, డా. ఖాన్ సాహేబు,
పండిట్ జీవనలాల్ కాట్‌జూ
(లండనులో 1910 లో తీయబడిన చిత్రము)

మైకేల్ దొర భావించెను ; మఱియు కన్నులకుఁ గట్టినట్టులు చిత్రించుటకోసమయి సత్యమును పారదోలుట పాపమని తలంపకుండుటచే ఆతఁడు ఖాజీని ఖానుకు మామగా బనాయించినాఁడు. హాజీ యొక్క దశావిశేషమునుగూర్చి ప్రస్తావించుట కిది అదను గాదు ; కాని, 1915 లో హాజీ పాఠశాలలు మట్టుపెట్టఁబడ్డవనియు, ఆతఁడు స్వగ్రామమునుండి పలాయితుఁ డాయెననియు, నాఁటినుండి తిరుగ నెన్నఁడు రానేలేదనియు నిది మాత్రము చెప్పితిరవలెను. అతఁడు 1919 లో ఆంగ్లేయులకు ప్రతికూలముగ ఆఫ్ గనులకు మద్దతుగా ఉండినటులు తెలియుచున్నది. అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాను, 1921 లో ఖిలాఫత్ ముహాజిరీనులను ఆఫ్ గన్ సానమునకు తరలించినపుడు రాక పోకలలో హాజీని దారిలోఁ గలసికొనెను. కాని, నాటినుండి యిప్పటివఱకును అబ్దుల్ గఫూర్ ఆతని చూడనులేదు ; అతనిగూర్చి వినను లేదు.*

హాజీని గూర్చిన కథ అది. ఇంక ఖాన్ సాహేబుకు సరిహద్దు జాతులతోడి సంబంధ మదేదో విచారితము. సరిహద్దుపరగణాలను గూర్చి కొద్దివిషయములను ముందు గమనింపవలయును. అవి పర్వత ప్రాంత భూములు. అయిదు బ్రిటీషుజిల్లాలకు ఆవల బెలూచి-హిందూకుశ్ వఱకు అవి అంటియున్నవి. స్వతంత్ర ప్రదేశమని ఆ భాగమునకు పేరు. విస్తీర్ణములో అది ఆ బ్రిటీషుజిల్లాలకు దరిదాపు రెండింతలు ; జనసంఖ్యయు అంతే. పఠాను లెల్లరు కొలఁదిభేదముతో

* కొండజాతులకు నాయకుఁడగు ఈ తురంగజాయ్ హాజీ మొన్ననే 14 డిసెంబరు 1937 కేదని చనిపోయెను. ఆ జాతులకు ఈతనిపట్ల అత్యంత గౌరవాధికములు కలవు. ఈతని వయస్సు 105 యేండ్లు. 1912 నుండియు, బ్రిటీషు ప్రభుత్వముతో ఈతఁడు పోరాడుచునే యుండెను. ఈతని నిర్వాణమువలన ఆ జాతులకు తీరనికొఱత యేర్పడినది:--

అనువాదకుఁడు.

పక్షాభాషను మాటలాడుదురు. స్వతంత్రదేశమును- ఆపేరు అన్వర్థకము కాదు. ఏమందురా, బ్రిటీషుజిల్లాల గవర్నరే ఈ భాగమున అధికారము చలాయించు గవర్నర్ జనరల్ యొక్క ఏజంటు. అద్దాన సరిహద్దుజాతులవారు చదరంగపు పలకమీది పావులకంటె తామేమియు 'మెటుంగుగాదని తఱచుగాఁ దెలిసికొనియే యుండిరి. వారొక విధముగ హెటువారుగను, ఒకరి మాట విననివారుగను గావచ్చును ; కాని, తమ పరిసరములలో పరిధివిల్లు ప్రబోధమును గుఱుతింపలేనంత మూఢులుమాత్రము కానేరరు.

ఒక పతాను కోపోద్రిక్తుఁడు కాకయే నవ్వుచునే లాటి పోటులు తినుట యన్నది యాజాతులవారికి వింత అయిన ఉదంతము. ఇట్టి దృశ్యమే ఇరుగు పొరుగు మఱి కొందఱికిఁగూడ ఉద్యమమునఁ జేరవలయునను శ్రద్ధ కలిగింపఁజాలినది. మఱియు ఆజాతికే ఆ మతమునకే చెందిన దోఁపిడికాండ్రు కొందఱు మిత్రులుగా ఉండి తాము సర్దారులక్రింద అణఁగిమణఁగియుండుటను, వస్తుతః దాస్యమున పెనవైచి యుంచిన ఆంగ్లేయుల క్రింద బానిసీలుగ పడియుండుటను త్రోసిరాజనుటలో విస్మయ మేమియు లేదు. నర్తమానయుగమున ప్రజాబాహుళ్యములోని అజ్ఞానమును ఆధారముగాఁ గయికొని ఆటలాడఁదలంచుటకన్న గొప్ప మూఢత్వ మతేదియు ఉండఁబోదు. ఒకటి కొకటి దగ్గఱివియగు మలకండ్-బాజోర్-స్వాత్ భాగములనుండి ఆ జాతులవారు తమ బిడ్డలను 1921 లో తాను నెలకొల్పిన ఆజాద్ స్కూళ్లకు పంపించెడివారనియు, బ్రిటీషు జిల్లాలలోని తోడి సోదరుల సుఖదుఃఖములలో తమ సుఖదుఃఖములను కొంతవట్టు మేళవింపఁ జేసెడివారనియు ఖాన్ సాహేబు నాతో నుడివెను. వారిలోఁగొందఱు ఖుదాయీ ఖిన్ వత్ గారులతోఁ గలిసి గత- ఆందోళనలో జైలుకు పోయియుండిరి. కాని, యీ పరగణాలకు ఆవలిజాతివారిలో

ఏమియు సంచలనము కలుగలేదు. ఈజాతులవారి నెల్లరను శాంతి ప్రియులుగాఁ జేసి సరిహద్దురాష్ట్రము నంతయు ఒకే సూత్రముక్రింద నడిపింపవలయునను తన ఉద్దేశమును అబ్దుల్ గఫూర్ ఎన్నఁడు దాఁచినది లేదు. కాని, అది ఒక కల ఆయెను. అతఁడు సరిహద్దును దాటుటకుఁగూడ అనుమతి లేకపోయెను. 1931 లో శ్రీ దేవదాసు గాంధీ, ఆ రాష్ట్రము చూడనేగి ప్రపంచమంతకు అత్యంత సుందర ములగు దృశ్యములను చూపఁజాలిన చక్కఁగ-బ్రిడ్జిని చూడఁగోరి నపుడు-ఖాన్ సాహేబు తన అతిథికి అలంతియగు ఈ ముచ్చటనే తీర్పు భాగ్యమునకు నోచుకొనఁడాయెను. ఈ నంతెన, మలకండ్-ఏజెన్సీగుండ పోయెడి ఒక పెద్దరోడ్డునకు ఆవల నున్నది. తాను, అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాను కేవలము అందలి దృశ్యములను చూచుకొఱకే అటకు పోఁదలఁచితిమని అచ్చోటి అధికారులకు శ్రీ దేవదాసు గాంధీ స్పష్టపఱచెను; ముందుగా ఏర్పాటులు లేకుండెనన్న వంకతో అది అదను గాదని అధికారులు త్రోసివైచిరి! ఆ జాతులను గూర్చి నేఁడు మనము వినునది యంతయు వారి దోషిత్వకు బ్రిటీషుజిల్లాలు తఱచుగా గురి అగుచున్నవను మాటయే. బందిపోటులు దోషిడులు జరుగునప్పుడు, ఖుదాయీ ఖిద్మత్ గారు ఆత్మగర్వజ్ఞార్థమయి బల ప్రయోగము పాటింపవచ్చునా యని గాంధీజీని ప్రశ్నించునంతటి భక్తి తాత్పర్యములను, అహింసయందు విశ్వాసమును అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ కలిగి యున్నాడను సంగతి సర్ మైకేల్ ఓడయ్యర్ గుర్రెటుంగఁగాక ?

ఖాన్ సాహేబు, బహిరంగముగానే గాంధీజీయొక్క అహింసా సిద్ధాంతమును అపహసించునని సర్ మైకేల్-దొర చేసిన ప్రకటనలో ఎంత అసత్యవర్ణనము ఉన్నదో-1931 లోని ఖాను సాహేబు ప్రకటనవలన స్పష్టమగుచున్నది. ఇంతకుమున్ను

సర్కారు రిపోర్టు ఒకటి ఘోషించినటులు తక్కిన రాష్ట్రములకన్న తన రాష్ట్రము ఘాతుకమైనదన్న సంగతి యెన్నఁడు ఖాన్ సాహేబు కాదనఁడు. కాని, దానిని ఘాతుకత్వమున తక్కువదిగాఁ గావింపను, వలనుపడెనేని దౌర్జన్యమును హత్యలను ఆమూలము పరిహరింపను అహింసావ్రతము తాను అవలంబించితిని కూడ ఖాన్ సాహేబు ఘంటాపథముగాఁ జెప్పియున్నాఁడు. అల్లరులు చెలరేగెడి ఆ రాష్ట్రమునకు అహింసావ్రతము తక్కు మత్తిద్యయు శాంతిని ఒనఁగూర్పదు. హిందూదేశమున సత్యాగ్రహము ఆచరణకు వచ్చుటకు మున్నె ఎన్నఁడో ఈ సిద్ధాంతమును ఖాన్ సాహేబు కనిపెట్టియుండెను.

1931 లోనే ఖాన్ సాహేబు చెప్పియున్నదియు, 1931 జూన్ 11 వ తేదీనాఁటి 'యంగ్-ఇండియా'లో ఆతని సొంతమాటలతో ప్రచురితమయినట్టియు ఈ క్రింది విషయములనుబట్టి ఆతని సత్యమును-సముత్సాహమును సద్భావముగల యే వ్యక్తియు గుర్తింప లేకపోవఁడు;—

“నా అహింసాసిద్ధాంతము ఇంచుమించుగ నాకు మతవిశ్వాసముగ మారిపోయినది. ఇంతకు మున్ను నేను గాంధీజీయొక్క అహింసావ్రతమును విశ్వసించితిని. కాని, నా రాష్ట్రములో అహింసా వ్రతయోగముయొక్క అపూర్వముగు విజయము నన్ను గట్టి అహింసావాదిగా బలపఱచినది. దైవము సరిచూచు నేని, ఇక నా రాష్ట్ర మెన్నఁడును హింసలో అడుగు వెట్టదని ఆశింతును. మన పేరు ప్రతిష్ఠలు రూపుమాపు రక్తపాతపు పోరితములవలన దౌర్జన్యములోని దుష్ఫలిత

ములు లెస్సగా మనకు బోధపడుచున్నవి. మనకు మన స్వభావమందే హింసాతత్వము కావలసినంత. అద్దాన అహింసావ్రతమున అభ్యాసము పొందుట మనకే చాల మంచిది. మఱియు, పఠాను వశ్యమగునది ప్రేమకు తర్కమునకు మాత్రమే కాదా ? ఆతని హృదయమును లోపలచికిరియించి నీతో ఆతఁడు నరకమునకైన వచ్చి తీరును. కాని, స్వర్గమునకైనను జబరుదస్తీతో ఆతని తీసికొని పోజాలవు. పఠానుపై ప్రేమప్రభావము అట్టిది. తన కితరులు ఏతీరుగఁ జేయవలయునని తలంచునో అటులే తాను సయితము లాఁతివారికిఁ జేయవలయునని పఠానులను నేను తెలియఁగోరెదను. నేనొకవేళ ఓడిన ఓడవచ్చును; హింసాతరంగములు నారాష్ట్రమంతయు కప్పివేసినను వేయవచ్చును; అపుడు-అది నా దౌర్భాగ్యమనియే యెంచి తృప్తి ఒందెదను. కాని, తక్కినవారందఱికిఁన్నను విశేషించి నా ప్రజలకు కావలసియున్న అహింసాసిద్ధాంతములో నాకున్న గాఢవిశ్వాసమును మాత్రము అది కదలింపజాలదు.”

ఇప్పుడు, ఖాన్ సాహేబు కుటుంబమునుగూర్చి కొంత ప్రస్తావితము; ఇది విన్నచో ఆకుటుంబమునకు ఆంగ్లేయులమీఁద ఉన్నవనుకొను ప్రతికూలభావములయు ప్రతికూల చర్యలయు అపోహలన్నియు విడిపోఁగలవు. ఈ కుటుంబములో ముఖ్యులయిన కొందఱిని చదు

వరి కెఱింగింతును. డాక్టరు ఖానుకు అంగ్లపత్ని ఉన్నదని పాఠకున కిదివఱకే తెలియును గదా. భర్త జైలులో పడుటకు మున్ను ఆమె హిందూదేశమందు ఉండఁగా ఆమె యిల్లు (ఇపుడు ప్రభుత్వము వారిచే కొద్దివెలకే కై కొనఁబడినది) పెక్కురు అధికారులతోపాటు వివిధమిత్రమండలికిని ఆశ్రయభూతము ఆయెనన్న సంగతి చదువరి యెఱింగియుండక పోవచ్చును. అప్పటి గవర్నరు కల్నల్ సర్ రాలఫ్ గ్రెగిసిఫ్ యొక్క భార్య ఆమెకు అత్యంతము నెచ్చెలిగ ఉండె డిది. కల్నలుగూడ డాక్టరుకు తఱచుగ అతిథిగ ఉండుట కద్దు.

డాక్టరు ఖాన్ సాహేబు బిడ్డలలో ఒకఁడు ఇప్పుడే లండను మెట్రిక్యులేషన్ ప్యాసయి ఆక్స్ ఫర్డ్ లో చదువ తలపెట్టుచున్నాఁడు. ఆతని కూతురును, ఒక మాసముక్రిందటిదాక డాక్టరు ఖానుభార్య అదుపులో ఉన్న అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాను కూతురును ఇరువురు ఒక ఇంగ్లీషుస్కూలులో చదివియుండిరి. డాక్టరు ఖాన్ సాహేబు యొక్క పెద్దబిడ్డ (మొదటి భార్య కొడుకు) సాదుల్లా ఖాన్, చదువు పూర్తిచేసి లా ఉబరో ఇంజనీయరింగ్ కాలేజినుండి సివిల్ ఇంజనీ యరింగ్ డిగ్రీ పుచ్చుకొని 1930 లో ఇంగ్లండునుండి తిరిగివచ్చి నాఁడు. రెండవబిడ్డ, ఇప్పుడు ఇండియా అంతట తన 78 రోజుల నిరశనవ్రతము మూలమున విఖ్యాతికి వచ్చిన ఉబేదుల్లా ఖాన్, మదరాసు కాలేజిలో తోళ్లపరిశ్రమలో పరిశ్రమించి అందు ఉన్నతవిద్య పడయుటకై ఇంగ్లాండు పోవలెనని ప్యాస్ పోర్ట్ సంపాదించెను. కాని, అంతలో ఆతఁడు పన్నుకట్టలేదను కారణమున అరెస్టు కావింపఁబడియె. అబ్దుల్ గఫూర్ ఖానుబిడ్డలలో క్షేష్ఠుఁడు అబ్దుల్ గనీ, చక్కెఱ పరిశ్రమలో నేర్పుకోసమయి ఇంగ్లండులో రెండేండ్లును అమెరికాలో మఱికొన్నేండ్లును కాలము గడపినాఁడు. పిత్ర్యమాలగు ఎస్టేటు-భూములలో ఆ విద్యను ఉప

యోగమునకు తేవలయుననియే ఆతని సంకల్పము; కాని, ఇప్పుడు ఆ 'ఎస్టేటు' ఆర్థి నెన్ను రూలుక్రింద చిందఱవందఱ ఆయెను. అతఁడు కొన్నాళ్లక్రిందటివఱకు తాగూరుకవి శాంతినికేతనములో కాలము పుచ్చెను. రెండవబిడ్డ అబ్దుల్ అలీ, మొన్నటిదాక డెహరా దూన్ లో కల్ సల్ ట్రాన్ స్కూలులో చదివి అచ్చట సీనియర్ కేంబ్రిడ్జి పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడాయెను. కడగొట్టు బిడ్డ ఇప్పటికిని ఆ స్కూలులో చదువుచున్నాఁడు.

రెవరెండ్ విగ్రామ్ గూర్చి ముందొక ప్రకరణములో ముచ్చటించియుంటిని. ఈ అన్నదమ్ము లిరువురు సహృదయుండగు ఆ షాదరీకి శిష్యులు. ఇప్పటికిని ఈ యిద్దఱు ఆయనను పదేపదే స్మరింతురు. పెరిగి పెద్దలయిన కొలఁదిన వీరికి విగ్రామ్ కుటుంబముతో పరిచితి క్రమముగా మైత్రిగా పరిణమించి అనుస్యూత మాయెను. అప్పుడు లివింగ్ స్టన్ కాలేజి ప్రిన్సిపాలు అగు రెవరెండు విగ్రామ్ యొక్క సోదరుడయిన డాక్టరు విగ్రామ్ సహకారము సమగ్రముగ ఉండుటఁ బట్టియే లండనులో సెంట్రామస్ హాస్పిటల్ లో ప్రవేశము పడయఁగలిగితిని నేటికిని డాక్టరు ఖాన్ సాహేబు కృతజ్ఞతతో మరియుచుండును. అతఁడానాఁడు 'ఇండియన్ మెడికల్ సర్వీస్'లో ఉండుతఱిని ఏర్పడిన పెక్కుమంది మిత్రులు నేటికిని అతఁడన్న నెయ్యము చూపుచునే యున్నారు.

డాక్టరు ఖానుసాహేబు పెషావరుక్లబ్బులో మెంబరు. ఆ క్లబ్బుసభ్యులు ఇంచుమించు అందఱు మిల్టరీ-ఉద్యోగులే. అతఁడు స్కాటు-కమిషనరుకూడ. ఒకవేళ అతఁడు జైలులో పడినపు డేమైన ఆ సభ్యత్వము- ఆ కమిషనరు పదవి తొలఁగింపఁ బడి యుండవచ్చునేమో ! జైలువాసము ముంగు ఉద్యోగులతోను-

అందును మహోద్యోగులతోను ఆతనికిఁ గల సంబంధములనుగూర్చి ఇంతకుముందే ఉదాహరించియుంటిని. అతఁడు జైలులో ఉండు నపుడు మిస్టరు రాబర్ట్ బ్రౌనుదొర తన అత్తగారి దేశమును ఆట్టే లియానుండి ఆతనికి. వెనుకటిరోజులనాఁటి సౌఖ్యావహములయిన ఆదరాదకములను ఆవిష్కరించుచు, స్నేహపూర్వకమైన ఒక ఉత్తరమును వ్రాసినాఁడు. అందు-ఆతఁడు అబ్దుల్ గఫూర్ ఖానును ఉద్దేశించుచు, 'అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాన్ వంటి ఉదారహృదయుని మహోన్నతవృత్తిని నేనెన్నఁడు కలసికొనియుండలేదు'— అని వ్రాసెను. ఆ బ్రౌనుదొర స్కాట్ లండ్ దేశీయుఁడు. అగ్రికల్చర్ డిపార్టుమెంటులో ఒక ఉన్నతోద్యోగి. తన ఉద్యోగధర్మమునుబట్టి ఆ రాష్ట్రముంతయు కలయఁ దిరిగినవాఁడు. ఇప్పుడు ఆతఁడు రిటైర్ అయినాఁడు. ఈ సోదరులకు ఉన్న ఇంగ్లీషువారితో సంబంధములును, వీరి బిడ్డలకు ఇచ్చు బ్రిటీషు వాతావరణములోని విద్యావ్యాసంగములును 'ఆఫ్ గన్ విప్లవవాదులు - సోవియట్ రిపబ్లిక్ - నిర్మాతలు' అనఁబడు వారికిఁ గిట్టనిసంగతులని స్పష్టపఱచుటకే ఈ వ్యక్తిగత వివరములన్నియు ఇంతదాక ఇచ్చియుంటిని. మఱొక్కసంగతి:—పంజాబులోని మహమ్మదీయ వార్తాపత్రికలలో మతాంధములగు కొన్ని, హిందూముస్లిముల పాండునుగూర్చి భారము నెత్తిని ఎత్తికొన్నందులకు ఈసోదరులను తిట్టి రాల్చిపోసినవి ; అంతే కాదు—వీరు తమ బిడ్డలను చదువులకయి 'ఇంగ్లండు - అమెరికా'లకు పంపిరను నెపముతో ఇస్లాముమతములో వీరికిఁగల శ్రద్ధాభక్తులను సయితము శంకించువఱకు వచ్చినది !

సోవియట్ రిపబ్లిక్ సంస్థాపకులని వీరియెడ ఆరోపించిన దానినిగూడ మనము గమనింతము. అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాను ఉపన్యాసములలో ప్రభుత్వమువారు ప్రకటించినవానియందు 'సోవియట్'

విధానమును గాని 'రష్యా'ను గూర్చిగాని ఎవ్విధమైన సూచనలును గానరావు. భారతదేశమున - సరిహద్దురాష్ట్రమున ఆవశ్యము కావలె నని వారుకోరు కోరికలలో 'బోల్షివిజము' లేనేలేదు. బ్రిటీషురాజ్య మన్న, వారికెంత భీతికలదో 'సోవియట్' అన్నను అంత బెదురు. జిల్లాలలోని గ్రామపునరుద్ధరణమ నెడి ప్రశాంతమగు కార్యాచరణలో వారి కెక్కువ మక్కువ. వారి హృదయములు అచ్చముగ అందే హత్తుకొని యుండును. ఖాన్ సాహేబు నాతో ఒకతూరి యిటులు ప్రస్తావించెను:—“మా ప్రాంతాలలో గుడ్డల నేతగాండ్రు పెక్కురున్నారు. అయితే క్రమక్రమముగ వారిసంఖ్య సన్నగిల్లిపోవుచున్నది. మా జిల్లాలలో నేను చరఖానూత్రమును ప్రచురప్రచారమునకు తేగలిగితి నేని చరితార్థుండ నయ్యెదనని తలంతును.” ఆ రాష్ట్రమున అయిదుజిల్లాలలోను సుమారు మూడువేల గ్రామము లున్నవి. వానిలో ఖాన్ సాహేబుచూడని ఊరు ఒక్కటియు ఉండబోదు. నేను నూలువడుకుట నేరచియు, నిత్యము స్వయము వడుకకయే చరఖానుగూర్చి యామాటలాడుటలో అర్థములేదని యాతడు చెప్పుచు, వడుకుటకు దొరకొని మూడునాలుగు నాళ్లలో నె ఊర్గులువానిని బుడుపులు లేని వడిగలిగిన దారమును తీయనేర్చెను.

‘సోషలిస్టు’ సిద్ధాంతముపై వాదించ నిధిపడువానితో—
 “గాంధీగారికన్న మిన్నయగు సామ్యవాది యెవ్వరో మాకుచూపుడు ; వానిని మేమనుసరింతుము”—అని యా సోదరులు పలుకుదురు. తమ జిల్లాలలో ఇన్నేండ్లకని ఆపుడపుడు జరుగుచు వచ్చెడి భూముల పునర్విభాగములనాటి సంగతులనుగూర్చి వారు స్మరించుచుండురు. నాకు సాంగోపాంగముగ బోధపడియుండని ఆ భూముల పునర్విభాగములగూర్చి చర్చించుచు అబ్దుల్ గఫూర్ ఇటులు వచించెను:—“ఒకవిధమగు జమీందారీకి నామాంతరమగు ‘ఖాన్ పదవి’

బ్రిటీషువారి సొంత సృష్టి. కొంగ్రొత్తగా స్థాపింపబడ్డ నవ్యపరిపాలనకు ఊతగా ఉండుటకే అట్టి 'ఖాను పదవులు' 'జమీందార్'లు సృష్టింపబడ్డవి. వందలతరబడి ఎకరాలు, ఖానుగా ఉన్న మా పితా మహునిచేతికి అందీయబడియున్నను నే నీమాట చెప్పుచుంటిని. 1848 లో బ్రిటీషుపరిపాలన నెలకొల్పబడిన పదపడి సుమారు పాతికేండ్లపిదప ఇది జరిగినది. అంతకుముందు, మా ఖానులకు 'జిర్గా'లు (తెగలు) ఉండేడివి. అందు సమావేశితులగు ఖానులెల్లరు, గ్రామములను - అందలి భూముల ఖండములను అన్నింటిని లెక్కచూచి లాటులు వేసికొనెడివారు. ప్రతి - ఇరువది యేండ్లకును ఇది జరుగుచుండేడిది. ఖానుతోపాటు అందఱును దరదాపు ఒకే పరిమితిగల భూవసతిని కలిగి యుండేడివారు. ఈ పునర్విభాగప్రణాళికప్రకారము ఊళ్లాళ్లును ఒక ఊరినుండి మఱొక ఊరికి మార్పుకూర్పులు పొందుచుండేడివి. ఇంతకన్నను సిసలయిన సామ్యవాదము మఱేముండునో నే నెఱుంగను."

ఇంటెల్లపాది జైలులో

ఈ అన్న దమ్ముల కడపటి జైలుశిక్షలో ఇన్నాళ్లవఱకు అను పరిమితి లేదు. అద్దాని వివరములను సంక్షేపముగా ఈయనలసిన విధి నాకు కలదు. సరిహద్దురాష్ట్రముమాట మాత్రమే చూచినను సంధి-భగ్గుము కాపుటకు బాధ్యులెవరా-అను ప్రశ్నమును సాకల్యముగ పరిశీలించుట విసుగుపని. అనువగు వివరములు అందుపాటులో ఉండుటయు అసంభవము. కాని, ఖానులు తాము చెల్లింపవలసిన సిస్తులు చెల్లించియుండుటచేసి పన్నుల నిరాకరణ అన్నది అపుడు లేకున్నను, అది సంధికాలమే అయినను ఖుదాయీఖిద్మత్ గారులు ప్రత్యేకబాధలకు లోనుగావలసి వచ్చెనను ఉదంతము మనము మఱువరాదు. వెనుకటి వానిని త్రవ్వటగానీ దొరతనముమీఁది దోసములు చూపుటగానీ ఈ పుస్తకము ఉద్దేశము కాదు కావున దారుణమైన హింసకు చెందిన పెక్కు విషయములను సూచింపక అట్టే ఉపేక్షించుచున్నాఁడను. కాని వానితో సరిపోల్చి చూచుడు అంత కఠోరము లనిపింపని ఒండు రెండు హింసాఘట్టములను మాత్రము ఉదాహరింపవచ్చును; ఏమందురా, అందు ఒకటి కేవలము ఖానుకుటుంబములో ఒక వ్యక్తికి చెందియున్నది; రెండవది నిర్వివాదమయిన విషయములు కలవానిలో ఒకటిగా నున్నది.

మాజుల్లాఖాన్ విషయము జగమెఱింగిన కథయే. అతఁడు ప్రముఖుఁడగు ఒక జమిందారు; పైఁగా ఖుదాయీఖిద్మత్ గారు. పన్ను చెల్లింపలేదని అధికారులు అతనిని జైలులో నెట్టిరి. పన్ను చెల్లింపమి తన తలంపుకాదనియు, రొక్కము చేతికి చిక్కినదే తడవుగ చెల్లించి వైతనునియు అధికారుల కాతఁడు వ్రాసికొనినాఁడు. అతఁడు బకాయపడిన రెండువేల రూకలకై మోటారు-ఒకటి, టోంగా-గుఱ్ఱము-మూఁడు గేదెలు జప్తుచేయబడ్డవి. అతఁడు విడుదల అయిన పదపడి పంట పైరులనేగాదు-తుదకు లక్ష యేబదివేల రూప్యముల విలువకు మించిన ఆతని జమీను సయితము జప్తుచేసి వైచిరి. పెద్దసోదరుని రెండవబిడ్డయు, వెనుక మనము వినియున్న ట్టియు ఉబేదుల్లాఖానుపేరట ఉన్న భూమికి పెద్ద మొత్తము చెల్లింప వలసియుండెను. అందు హెచ్చుగ చెల్లించివైచిరి. ఇక బాకీ కేవలము మూఁడు వందలు. ఇదే నెపము పెట్టి ఆతనిని 'అరెస్టు'చేసి, చెరసద్దాలో జైలులో త్రోసిరి. అచట ఉనికి వర్ణింపరానిది. సహింపరాని ఆ ప్రదేశమున అ పరిస్థితులకు పైఁఁచుకన్న తిండితిప్పలు మానివై చుటయే మంచిదనుకొన్నంతవఱకు వచ్చెను. వేసిన శిక్ష ఒకటియు నఱ నెల. పరిస్థితులు బాగుపడుదాఁక ఆతఁడు 38 రోజులు నిరశనవ్రతము పూనవలసివచ్చెను; అంతలో రెన్నాళ్లలోనే ఆతని విడుదల ఆయెను. ఒక నెలపాటు తండ్రిచేతి మీఁదుగా ఒడలు, పాటునకు తెచ్చుకొని పిదప సొంత ఊరు చేరెను. కాని అక్కడ అప్పుడే 'ఆర్డి నెన్సు'క్రింద ఆతని అరెస్టుచేసిరి.

ఈ 'ఆర్డి నెన్సు'ను సమర్థించుచు ప్రభుత్వప్రకటనలు వెలువడినవి. అందు, ఆఱవప్రకరణమున సంతకముగ నేను వ్రాసియున్న కొన్ని పాపకృత్యములకు ఖానుసోదరులు ఒడిగట్టెదని నింద నెత్తికెత్తిరి. ఖానుసోదరులు కావించిన ఈ దోషములే, డిసెంబరు 23 వ

తేదిని దర్బారుపిలుపు నిరాకరించిననాటికి అంత భయంకరముగా ఎన్నెబడియుండలేదు. పిన్నలనక పెద్దలనక ప్రతివ్యక్తిమీదను అనమాన పరంపరలు క్రుమ్మరింపబడుచున్నవని వారు గుఱుతించిననాడు, ఆ యాహ్వానమును అట్టే నిరాకరించి యుండుటలో ఆశ్చర్యములేదు. కాని, ఆర్డినెన్సును అమలులో పెట్టి కుటుంబములో ప్రముఖులయిన అందఱితోపాటు ఖానుసోదరులను అరెస్టుచేయుటకు సమయ మాసన్న మాయెనని దొరతనమువారు భావించిరి.

ఆర్డినెన్సును జారీచేయుటలో దర్బారుకు వారు హాజరూ కాకుండుట ఒక కారణముగ చెప్పబడెను. దర్బారుకే వారు హాజరయి ఉండురేని ఆర్డినెన్సు అమలులో పెట్టియుండువారు కారా? డిసెంబరు 29 న తేదిని గాంధీజీ బాంబాయి రావచ్చునని అబ్దుల్ గఫూరుఖాను విని ఆయనను కలసికొనుటకయి పైనమునకు సిద్ధమాయెను. లండనులో చదువులనాటి నెయ్యిడైన జవహర్లాల్ నెహ్రూ పండితుడు అలహాబాదులో తనతో పాటు క్రిస్టియన్ పండుగ గడపుటకయి రమ్మని అప్పడే డాక్టరు ఖానును పిలిచి యుండెను. ఆ ముచ్చట తీరుటకై ఆతడును పైనము కట్టెను. కాని దొరతనమువారు వారిరువురికి వేరుగ క్రిస్టియన్ పండుగ ఏర్పఱచి పెట్టిరి. 24 న తేది ఆరేయి అన్నదమ్ములు అరెస్టుచేయబడి అటాక్ బ్రజ్ కి కొంపోవబడిరి. అప్పడే ఇంగ్లండునుండి దేశమువచ్చి, ప్రావిన్షియల్ కాంగ్రెసుకమిటికి కార్యదర్శిగా ఉన్న సాదుల్లాఖాను సయితము (డాక్టరు ఖాన్ పెద్దబిడ్డ) అరెస్టుచేయబడి తండ్రుల నెక్కించిన ఆ స్పెషల్ ట్రైనులోనే తానుగూడ ఎక్కింపబడియె. నాటికి రెన్నాళ్ల క్రిందటనే స్వగ్రామము చేరిన డాక్టరు ఖానుసాహేబుభార్యయు ఆతని కుటుంబ మంతయు ఒకనాటి నడు, రేయి గాఢనిద్రలో ఉండు తఱిని పోలీసువారు సోదాలకయి వచ్చి,

యిల్లు ఖాళీ చేయవలసినదని అడావుడి చేసిరి. ఇంకను ఒడలు అంతగా కోలుకొనని రెండవబిడ్డయగు ఉబేదుల్లాఖాను అప్పుడే అరెస్టు ఆయెను. తండ్రులు బిడ్డలు ఒకేతూరి అరెస్టుచేయఁబడినను దొర తనమువారు వారిని కలిపి మాత్రము ఉంపరైరి. డాక్టరు ఖాను సాహేబును స్పెషల్ ట్రైనులో నైన- జైలుకుఁ (అలహాబాదు) గొంపోయిరి. తమ్ముఁడు హజారీబాగుజైలుకు తీసికొనిపోఁబడియెను. పెద్దబిడ్డ సాదుల్లాఖానును బెనారసుజైలులో పడవై చిరి. ఈ విషయమున ఆందోళన ఎంతో జరిగియుండుటఁజేసి డాక్టరు ఖానుసాహేబును తమ్మునితోఁ గలసియుండుటకు పదపడి హజారీబాగుజైలుకు బదలాయించిరి. చిన్నవాఁడగు ఉబేదుల్లాఖానుపట్ల ప్రత్యేకతః ఒక కన్ను వేసియుంచిరి. ఆ వివరాలకు ఇప్పుడే దిగవలసియున్నది. ఇంటివద్ద ఇంక నున్నదంతయు కేవలము డాక్టరు సాహేబు. భార్యలు- వారి మైనరు బిడ్డలును. అబ్దుల్ గఫూర్ భార్య నాటికి పదేండ్ల క్రిందుటనే కాలము చేసినది. పెక్కుసభలలో హాజరయి, వేలకొలంది పతాన కాంతలువోలె ఖానుసోదరుల తోఁబుట్టువులుసయితము ఆందోళనలో పాల్గొని యుండిరి. అయితే వారినిమాత్రము జైలులో వేయలేదు. ఇంక వారిబిడ్డలే గాదు- దాయాదులలో దగ్గఱివారు దూరమువారును జైలు రుచి చూడక తప్పలేరు. ప్రముఖులయిన ఖుదాయాఖిద్ మత్ గారులు అందఱు అరెస్టు అయినది ఆ తరువాతనే.

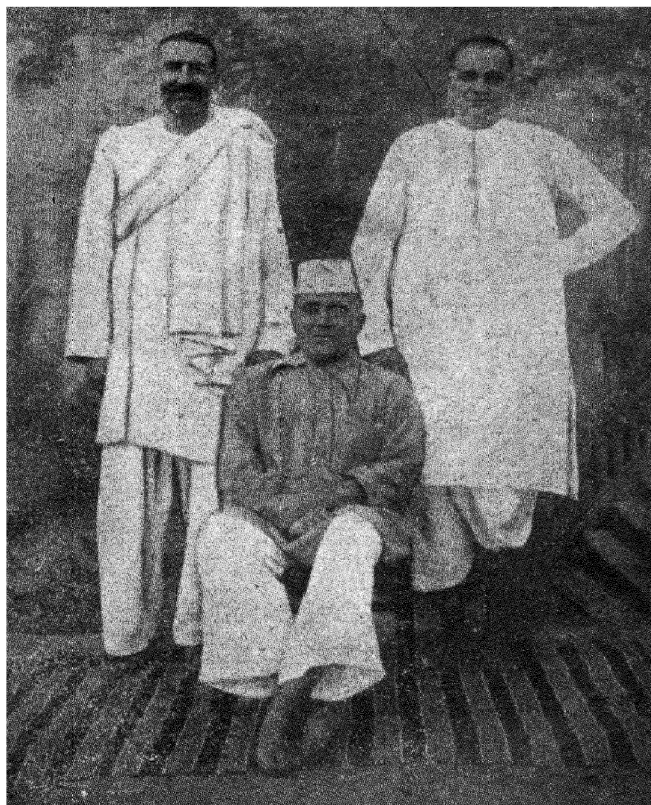
అయితే, అబ్దుల్ గఫూరును బొంబాయి వెడలనిచ్చియుండి రేని జవహరలాల్ నెహ్రూపండితుని శ్రోవలో బొంబాయి చేరు నపుడు పట్టకుందురేని గతించిన మూఁడేండ్లనాటి చరిత్ర మఱొక విధముగా ఉండెడిది. 'సంధి భగ్నచూయే'- అనుటకు గట్టి కారణము లయినట్టియు, దొరలనమువారి విరోధభావమును సూచింపఁ జాలినట్టియు ముఖ్యములైన ఈ రెండు 'అరెస్టు'లు జరిగినవిదపైన

గాంధీజీకి లార్డు విల్లింగ్ డన్ తోడి సమావేశము సమృద్ధిచి యుందు రేని అప్పుడును బహుశః చరిత్ర అదియొకవిధముగా ఉండెడిది. గాంధీజీ కేవలము సంధిభంగమును గూర్చిన చర్చను మాత్రమే తక్కు మతీదియుఁ గోరలేదు. వీలయ్యేనేని శాంతిని పునరుద్ధరించుకొఱకే అంతగా ఉత్సుకత చూపినాఁడు. మఱియు శిక్ష విధించిన కొలఁది నాళ్లలోనే గాంధీజీ, జైలునుండి ఖైదుగానైనను తాను దర్శించుట కియ్యకొనుఁడని లార్డు విల్లింగ్ డనును వేఁడుకొనుచు ఒక లేఖ వ్రాసెను. కాని వైస్రాయి జవాబు ఇచ్చుటలో సయితము లక్ష్యము చూపఁడాయెను. అది సహేతుకము కానీ కాకపోవనీ, ఉద్యమమును ఆఁఁచుటకే ప్రభుత్వము నిశ్చయించుకొన్నది. అందువలన వారు విప్లవకారులతో నెట్టి సంబంధమును పెట్టుకోఁజాలరైరి.

ధీరుడగు ఉబేదుల్లాఖాను 38 రోజుల నిరశనప్రతముచే అంతకుమున్నే చెడ్డపేరు పొందియుండెను. అతఁడు లూథియా నాకు, పిదప ముల్తాన్ కు, అటనుండి అందఱి ఆందోళనచే సియాల్ కట్ జైలుకు మార్పులు చేయఁబడెను. సియాల్ కట్ లోని వాతావరణము ఆతని ఒడలికి సరిపడినటులు కన్పడినది; ఆరోగ్యము కూడ చక్కపడెను. కాని అంతలోనే మఱల ఆతని అసమృద్ధి నేమియు సరకుగొనక ముల్తాన్ జైలుకు త్రోసివైచిరి. 1934 ఫిబ్రవరి 1 వ తేదీని ముల్తాన్ జైలుకు ఆతఁడు చేరనదే తడవుగ ప్రభుత్వము తన ఆరోగ్యమునకు అనువగుచోట ఉంచుయుండనందలకు నిరశన ప్రతము ప్రకటించెను. ఈ స్వాతంత్ర్యమహోద్యమపు చరిత్రలో ఈ నిరశనప్రతముయొక్క పరిమితి అభూతపూర్వము. అద్దాన దేశ మందఱి దృష్టియు అట్టె ఆకర్షించివై చినది. అది నడచినది 78 రోజులు. జబర్ దస్తీగా ఆహార మెక్కించుటలో సర్కారువారి సన్నాహములు సఫలములు విఫలములు కూడ ఆయెను. ఆతఁడు స్మృతితప్పి పడి

యున్నప్పుడు వారిచేతలు సఫలములే కావచ్చును; స్మృతియే తెలిసి యుండెనా అన్నియత్నములు ఆఱిపోయెడివి. కాని తుట్టతుదకు పఠానుయొక్క దృఢనిశ్చయమునకే ప్రభుత్వము లొంగవలసివచ్చెను. మఱియు ఆ నిరశనవ్రతము ఆతని జీవితమునుగానీ మనఃస్థితినిగానీ కదలింపలేకపోయెను. ఇట్టి పరిస్థితులలో ఇంకొక్కడే అయినచో చచ్చునో లేక, ఉన్నట్టుండే అవునో! తుదకు 78 రోజుల పదపడి ఆతఁడు కావలెన్నటులు సియాల్ కట్ జైలుకే చేర్పబడినాఁడు. ఆగష్టు 18 వ తేదీని విడుదల అగునంతదాక ఆతఁడు అచోటనే ఉండెను.

ఉబేదుల్లాఖాను ఉపవాసవైఖరి ఉత్తమమైనదే గాని అను కరించుటకు మాత్రము అనువుకాదు. సత్యాగ్రహముయొక్క సరియైన నిర్వచనములో అది పాసఁగి యుండదు. నిరశనవ్రతము పూనుటకు మున్ను ఆతఁడు సత్యాగ్రహమహోద్యమపు మూలపురుషునే సలహా కోరియుండునేని అనుమతి దొరకియుండుట కల్గ. అయితే ఆతఁడు సత్యమని నమ్మినదానినే ఆచరించినాఁడు. అందలి మహత్త్వము ఆతని దృఢ నిశ్చయములోను-అద్దానికై అనువుల నర్పింపవలెనని ఆతఁడు చూపిన సంసిద్ధతయందును ఇమిడియున్నది. డాక్టరు ఖాన్ సాహేబు, తన బిడ్డసంగతి సగర్వముగ చెప్పు కొనుచు “ఈ కుఱ్ఱవాఁడు అసాధారణములగు ధైర్య సాహసము లకు నమూనా అనవచ్చును” అని వచించెను. కాని తండ్రియు పిన తండ్రియు ధీరతకూడ ఇయ్యెడఁ జెప్పఁదగ్గదే. ఆ కుఱ్ఱవాఁడు ఆ నిరశనవ్రతము పూనిన రోజులలో ఆ అన్న దమ్ములిర్వురు హజారీ బాగు జైలులోనే యుండి, వార్తాపత్రికలలో ఆ వ్రతముగూర్చి వార్తలు పడినపుడెల్లను తెలిసికొనుచుండెడివారు. ఆ బాబుని ఆరోగ్యమునుగూర్చి వారి కెన్నఁడు ప్రభుత్వము తెలిసినది లేదు.

ఖాన్ అబ్దుల్ గఫూరుఖాన్, డా. ఖాన్ సాహేబు.

సేత్ జమనాలాల్ బజాజ్

(ఖాన్ సాహేబును అరెస్టుచేయుటకు ముందటిరోజున

1934-12-8 తేదీని తీసినచిత్రము)

వారును, ఆతనిని చూచుటకుఁగానీ, ఆ వ్రతము రద్దుపఱుపఁ జేయుటకుఁగానీ అనుమతికోసము అధికారులను ఆశించినదియు లేదు. ఆనాటి కానాఁడు, చావు నిశ్చయమే అని రిపోర్టులు వెలుపలికి వచ్చుచుండ, ఈ అన్నదమ్ము లా శవమును ఏమి చేయవలయునో : ఎయ్యోడ ఖననము చేయఁదగునో ఈ సూచనల నీయనిశ్చయించుకొనిరి. నా జ్ఞాపక మున్నంతవట్టు ఇవి సూచింపుచు ఉత్తరమువ్రాసిన ఒండు రెండు నాళ్లలోనే ఉబేదుల్లా గెలిచినటులు, సియార్ కట్ జైలులోనే నిరశనవ్రతము మానినటులు వార్త వచ్చినది. తనయుఁడు - తనయునికంటె హెచ్చుగ తండ్రియు పినతండ్రియు అరుంతుదములగు ఈ బాధలు అనుభవింపవలసివచ్చినను ఖానుసోదరుల మనసులో కష్ట మావంతయు కలుగలేదని చెప్పటలో తప్పులేదు. ఆ కథ వక్కాణించుతఱిని గర్వితుఁడగు ఆ తండ్రిమొగము మీఁద నగవు తొనఁకుచునే యుండెను. అతఁడు నా కా వివరములు ఇచ్చినపుడు కష్టముగానీ ఏవగింపుగానీ చూపలేదు. చివరికాతఁడన్నది యిది:—“కాని యీ ప్రభుత్వములో ఒక విశేషమున్నది. నిరశనవ్రతము ముగిసినపిదప ఆతనిని ఎంతో ఆశ్చర్యమగునటులు అంతగా చూచిరి. ఆ చూపిన శ్రద్ధలో వేతేమియు కావలెననుకోరిక యేదియు నిలువలేదు. ఈ తరువాతి శ్రద్ధకే యేను చాల కృతజ్ఞుఁడను; అదియే ఆతని అనువులను నిలుపఁజాలియుండెను.”

ఇంక, డాక్టరు ఖానుసాహేబు కడగొట్టు బిడ్డనుగూర్చి ఒక్కమాట. పేరు హిదాయతుల్లాఖాను. అతఁడు బొంబాయి గ్రాంటు మెడికల్ కాలేజీలో చదువు కుట్టెఁడు. సెలవురోజులు గడుపుటకే ఉత్సాహంజయికి వెళ్లెను. ఉద్యమములో ఆతని పాలు లవలేశము లేదు. కాలేజీకై వెళ్లవలెనని తిరుగుమొగము పెట్టెను. అంతలో ఆతడుకూడ ‘ఆర్మీ నెస్సు’ పాలఁబడి ఆఱుమాసములు జైలుశిక్ష అనుభవించిచూచెను.

అన్నదమ్ముల వితిష్ట గుణములు

ఈ సోదరు లీనాఁడు హిందూదేశముయొక్క 'సార్వజనిక శత్రువు'లని—అనుటలో ఈ అమెరికన్ శబ్దముయొక్క అర్థ మేమైనఁ గానిండు ; వీరు అనుపమానమైన త్యాగమును జూప నేర్చిన గొప్ప వ్యక్తులు. ఇట్టి కష్టపరంపరలు ఏ కొలఁది మందియో అనుభవించి యుందురు. ఇంక, ముందు వీరు సేవ చేయవలసిన యేండ్లును గలవు. అట్టి భావికాలమున వీరి శాశ్వత నిర్బంధమును - విశేషించి వీరి స్వేచ్ఛాప్రవృత్తియు వీరి అనుయాయుల కెల్లరకు స్వాతంత్ర్యము సంపాదించ ప్రోత్సాహముగా నుండును. ఎన్నఁడైన వారు దౌర్జన్యమును బోధించిరని గానీ దానికి సాక్షాత్తు సుముఖముగ ఉన్నారని గానీ అణుమాత్రము సాక్ష్యము దొరకినను వారినట్టే కాల్చివేయుటకు సంకోచింపని బ్రిటిషుదొరతనమును బెదరఁ గొట్టినది అదియే; వారి ప్రజలమీఁద వారికున్న స్వాతంత్ర్యపు కీలకము వారి కష్టాలలోను చూపిన త్యాగములలోను నిశ్చయముగా గచ్చితమై యున్నది. అయితే అంతకన్న మిక్కిలిగ వారి నిత్య జీవితములోనే కానిపించును. అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాను దైవచింత కల మానిసి. అగ్ర జాఁడు అవక్రమగు న్యవహార కౌశల్యము గల యోధుఁడు. అసత్యము, కృత్రిమము, పై పటారము, తళుకుబెళుకులు—ఇవి యన్నచో వారి కెంతో రోత. ఆగర్భ శ్రీమంతులుగా ఆవిర్భవించి ఆ అన్నదమ్ములు కడపెడి నిరాడంబర జీవితము మఱికిని మించఁ దరము కాదు.

1931 లో అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాను బాగ్దాద్ వెళ్లినపుడు ఆతనికి స్వాగత మీయ అరుజెంచిన సర్దారు వల్లభభాయిపటేలు మఱి యితరులును రైల్వేస్టేషనులో నెకండు క్లాసు- పెట్టెలు పరీక్షింపఁ దొడఁగిరి. అంతలో ఆతఁడు మూడవతరగతి పెట్టెనుండి చిన్న చేసంచి తాను తయారు. ఆ సంచిలో రైల్వేగైడు-జోడు గుడ్డలు మాత్రమే ఉన్నవి. అతఁడు సాక్షాత్తు సినలయిన ఫకీరుగ కన్నపైను. నిజముగా ఆతఁడు ఫకీరే.* పేదలలో నిటుపేదలు వివేకులలో అంతటి వివేకులునగు పఠాను అనుయాయుల నడుమ ఆతనిని వేఱుగ గుఱుతించుట దుస్సాధము. ఆతని జీవితములోని నిరవధికమగు పరి శుద్ధత—అత్యంతము వినమ్రత - నిరుపమాన మగు నిస్సాన్నిధ్యత ఒరు లను ఆకట్టఁజాలిన దొడ్డ గొనములు. అవి ఆతనికి శంకింపరాని అకుం ఠిత భక్తిని ప్రసాదింపఁగల శక్తిని సమకూర్చుచున్నయవి. అతఁడు నాతో ఒకప్పు డిటులనియెను:—“పంజాబులోని కొన్ని ఉర్దూ- పత్రికలలో నాయెడ అన్నివిధములను దూషణలు చెలరేఁగి యున్నవి. ఒక వార్తాపత్రిక ఇస్లామునకు విరుద్ధముగా నన్ను ప్రదర్శిం చుటలో ఏమాత్రము అవకాశము ఉన్నను జారవిడువ లేదు.” కాని

* ఫకీరు అన్నది (ఫిఖ్వుఖ్) ప్రపంచమునుండి విరక్తిపొంది ఆధ్యాత్మిక జీవితమున కాలకు శుచ్యువారికి అన్వయించు శబ్దము. పఠానుశబ్దమునకు దీనికి అర్థములో కేవలము ఎంతో వ్యతిరేకము. సంసార సంపత్తి కలిగి లోకులలో లెక్కవేయఁబడు మానిసికితపఠాను శబ్దము అనువర్తించును. “పఠాను శబ్దమునకు తృప్త్యర్థము ఒకప్పు డేనై యుండినను ప్రకృతముమాత్ర మయ్యది కేవలము జాలిని నూచించినట్టిది కాదు. నేడయ్యది మనుజుని సాంఘిక ప్రతివర్తిని తెలుపుచున్నది. ‘స్వాత్’ లోకు— ‘దీర్’ లోకు నరివార్డు జమీ లలో హిస్సా ఉండి, తన్మూలమున గ్రామములోను పంచాయతీసంఘములోను హక్కు ఉన్నవానికి ఇది వర్తించునని వ్యవహారము. ఇక్కడతన భాగము పోగొట్టుకొన్నవానికి ఫకీరు అని వాడుక. అట్టివానికి పైసంఘాలలో హక్కు ఉండనేరదు” —ఇంఫీరియర్ గజెటియర్ (వాల్యూము 26). అబ్దుల్ గఫూర్ ఈ అర్థములో పఠాను కానేరఁడు. కేవలము అనలు ఫకీరు అనవచ్చును.

ఆతఁడు ఈ దూషణ పరంపరలచే చలంపని జీవితమునే గడుప నేర్చినాఁడు. జైలుకు వెలుపల ఉన్నను విశ్రాంతి అన్నది యెఱుంగఁగఁడు. ఆతఁ డెప్పుడును కార్యవ్యాప్తుడయి యుండి సాంఘిక పునరుద్ధరణకై సాధనములు సమకూర్చి వెదకుచుండును. నడువఁగలిగిన దూరములో ఆతఁడు బండిగిండి వాడుటలేదు. తప్పని సరియే ఆయెనా చవుకరకముగ పైనము నేయును. సర్వభోగములు త్యజించి సాధారణ భోజనమునే సరిపెట్టుకొనును. ఎచ్చోటి కేఁగినను లాఠివారి కాతని ఆదర్శములు సోకు ననుటలో చోద్యము లేదు.

లోకము ఆతనియెడ అభిండమైన విధేయత చూపును; వెనుక ముందు లరయక ఆతని ఆజ్ఞలను మన్నించును; ఆతఁడు అట్టి దొడ్డ గొనములకు మేలుబంతి కావుటను అది సహజమే అగును. 1934లో కాంగ్రెసు ప్రెసిడెంటుగా ఆతనిని ఎన్నుకొన ఉద్దేశించినపుడు అది నిరాకరించుచు, “నేను జన్మనా సిఫాయినీ; సిఫాయీగానే చత్తును” అని వచించెను. కాని ఆతఁడు, అడుగులకు మడుగు లొత్తి తన ఆజ్ఞలకు కిమ్మనని వేలకొలది సిఫాయులను కలిగియున్న సిఫాయి. ఎండైనను దంభము కపటము అన్న ఆతనికి చిటచిట. అత్యధిక సేవ అని కాక వేటు అర్థము స్ఫురించు నాయకత్వము ఆతనికి అవగతము కానేరదు. నిర్మాణ కార్యక్రమములో ఆతఁడు నేఁడే మతము పుచ్చుకొన్నవాఁడు కాదు. ఆడంబరములు దొరలునట్టి కార్యక్రమము లాతనికి సుతరాము కిట్టవు.

ఆంగ్లేయుల సద్భావములో ఆతని కుండు విశ్వాసమునకు ఆతని జీవిత మంతటను ఆఘాతములు చవి చూడఁబడినవి. “విభజించి పాలించు” వైఖరిలో అంతటను చెప్పందరము గాని కష్టనష్టముల నాతడు కనుగొని యున్నాఁడు. అందుచే ఆతనిని ఎంతో కష్టము మీఁదఁగాని ఆంగ్లేయోద్యోగిమూటను నమ్మింపఁజాలము. కాని

బ్రిటీషువానియెడ ఆతనికి వ్యక్తిగతముగా జ్యేష్ఠ మేదియు లేదు. బ్రిటీషుప్రజల యెడల మనకు ఉండదగ్గ దృక్పథమును గూర్చి గాంధీజీ వమని చెప్పెనో ఎయ్యది వ్రాసెనో అది యంతయు అక్షరాల ఆతఁడు అనుమతించును. సర్కారు ఉద్యోగులలో అన్నగారికి మిత్రులగువారు ఆతనికిని మిత్రులే. ఆ కుటుంబమును గూర్చి ఎంతో తెలిసియుండి, ఆతని అగ్రజునకు అతిథియై మిత్రుడై అప్పడవుడు వచ్చి పోవుచుండు అప్పటి గవర్నరు, ఆతనిని ఆతని యాశయములను గూర్చి చేయబడ్డ అపార్థములను ఖండన నేయక అట్టే పోనిచ్చుట వింతలలో వింత.

కాని నా ఉద్దేశమున, ఆతని ఆధ్యాత్మికత-అంతకు మించిన ఆతని సత్యమగు ఇస్లాముతత్వము— ఇవియే ఆతనిలోని మహోన్నత విషయములు. అనఁగా పరమేశ్వరుని యెడ ఆత్మార్పణభావమని యర్థము. అతఁడు ఆదినండియు గాంధీజీ జీవితమును ఈ కొలత కట్టి తోనే కొలిచియున్నాఁడు. సర్వథా ఆతఁడు గాంధీజీని అంటియుండుటలో మఱీ కారణమును చూపలేము. గాంధీజీ అన్న ఆతఁడు మక్కువ పడునది ఆయన పేరు ప్రతిష్ఠలను ఆలోకించి కాదు; ఆయన రాజకీయనేనలు గమనించి కాదు; ఆయన విప్లవ తత్వము గుఱుతించి కాదు. కేవలము ఆ మహాత్ముని అద్భుతమగు సంయమము-ఆత్మశుద్ధిలో ఆయనకున్న యట్టి అభినివేశము—ఇవియే ఆతనిని లెస్సగా ఆకట్టినవి.

1919 కి పిదప ఆతని జీవిత మంతయు ఆత్మశుద్ధికోసమే అను నూత్రముగ కడంగినది. హిందూ—ముస్లిముల పొందునకు, మాతృభూమిసంసేవకు తమ సర్వస్వము సమర్పింప సిద్ధముగా ఉండి అకుంతిత సత్ప్రవర్తనము ఏమరనట్టి పెక్కుమంది ముస్లిములకుల స్నేహభాగ్యము నా.కల్పించది. ఆయితే అట్టి అద్భుతమగు ఆత్మపరిశుద్ధి

లోను—సంయమముతో నిండియున్న ఆ కఠోర జీవితములోను అత్యంత కోమలమైన అట్టి ప్రకృతిలోను—నిరుపమానమైన అట్టి దైవచింతలోను ఖాన్ అబ్దుల్ గఫూర్ ఖానుకు ఉద్దియగువాని గానీ పెద్దయగువాని గానీ నే నింతవట్టు చూచియే యెఱుంగను. ఒకప్పుడా తఁడు నాతో నిటులు పలికెను—“గాంధీజీ జీవితములో ఎన్నఁడైన ఒకానొక విశిష్టమైన గొప్ప సమస్య కలిగి అద్దానియెడ ఆయన గట్టి నిర్ణయమే చేయవలసి వచ్చినపుడు తలవని తలంపుగ నే నిటు లనుకొందును—‘అది ఈశ్వరుని యెడ ఆత్మార్పణము చేసికొన్నవాని నిర్ణయమే అగును. పరమేశ్వరుఁ డెన్నఁడును తప్పు త్రోవ త్రొక్కింపఁడు’ గాంధీజీ ఉపవాసము లన్నియు దైవ ప్రేరితములే అని నేను నిస్సందేహముగ నెఱుఁగును.” రాజకీయములనుండి గాంధీజీ విరమించు సంకల్పమును గూర్చి ప్రశ్నించినపుడు ఆతఁ డిట్లని చెప్పెను.—“గాంధీజీ ఈ నిశ్చయమునకు వచ్చుట నా కేమియు అబ్బురము కొలుపలేదు. ఆయన నిర్ణయములను అనుమానించి చూచుట నాకు తల దాఁటిన విషయమని తలంతును. ఏమందురా, ఆయన తన సమస్య లన్నింటను పరమేశ్వరునియందే భార ముంచి ఆయన ఆదేశములకే ఎదురు చూచుచుండును. ప్రతి-గొప్ప సంస్కర్త సంగతియు ఇంతే. ప్రతిసంస్కర్తకును ఆతని జీవితములో అనుయాయులను అట్టై ఉంచి వారిలోపములకు దౌర్బల్యములకు అందక పైకి పోవలసిన దశ పట్టి తీరును. కాని ఆతఁ డట్లాచరించుటలో తన సేవకుల మేరను తగ్గింపఁబోఁడు; ప్రత్యుత్త గొప్పదిగనే చేసి యుంచును. నా కున్న దంతయు ఒకే కొలతపద్ధతి; అది యిది:—ఒకఁడు తానెంతవఱకు ఆత్మను పరమాత్ముకు అర్పణ చేసికొన్నాఁడు అని.” మానవులను విషయములను ఆతఁడు నిర్ణయించునది ఇట్లే. తన్ను నిర్ణయింపఁగోరునదియు ఇంతే.

అన్నగారి వైఖరి అదొక తీరు. ఆతఁడు పెక్కు దేశములు తిరిగి చూచినవాఁడు. వివిధ ప్రకృతులు గల మానవులను కలసి కొన్నాఁడు. తమ్ముఁడు ఎంతఁగా ఆత్మపరీక్ష చేసికొనునో ఈతఁడంతగా ప్రపంచమును పరిశీలించి చూచెను. తమ్ముఁడు అప్పుడప్పుడు అంతరాత్మకు సంబంధించుదానినే మెచ్చుకొనుచుండును. అగ్రజాఁడు లోకములోని కొంగ్రొత్తలను స్థాపింపఁ జూచును. అనుజాఁడు విశేషించి ఆత్మనిగ్రహమందే బద్ధశ్రద్ధ కలిగి యుండును. అగ్రజాఁడు జీవితమును స్వాభావిక గతిలోనే నడపుచుండును; మఱియు మానవ స్వభావమునకు మించిన ఫలితమును అందుకొన నుంకింపఁడు. ఇతఁడు జన్మనా ఆటల రాయఁడు (స్పోర్ట్స్ మెన్). తన కాలేజీలో ఈతఁడు క్రికెట్-టీమునకు నాయకుఁడు. లండనులో ఉండు నాఁడు క్రికెట్ ఆటలోనే కాక సాక్సర్ ఆటలో సయితము మొనకాఁడని పేరు. ఇతఁ డీతీరుగ జీవితమును ఆటలలో జమకట్టి నాఁడు. తమ్ముఁడు 29 వ యేటనే అట్టి దీక్షవ్రాని నీటిలో చేపవోలె రాజకీయము లందు చొచ్చుటలో అనుభవించిన కష్టాలకంటె, ఈతఁడు కొన్నేండ్లదాక సుఖజీవనమును గడిపిన పదపడి అంత ఆలస్యముగా 1931-32 లో ప్రియతరములగు వినోదములను పదలివైచి కష్టతరము లగు రాజకీయములను స్వీకరించుటలో బహుశః మిక్కిలి కష్టాలే అనుభవించి యుండవచ్చును. అయితే డాక్టరు వీని నన్నిటిని క్రీడా తత్వములోనే గ్రహించియున్నాఁడు. జీవయాత్రలో మధురములగు సౌఖ్యములే కాక కష్టాలుకూడఁగలవని ఆతఁ డెఱుంగును. తమ్ముఁడు కేవలము జీవితమున కష్టపరంపరలోని ఆనందమును అనుభవించుటకే ఉద్విఘ్న లూరుచుండును.

అనుజాఁడు ఆత్మసంయమమందే ఆత్యంతము ప్రాముఖ్య మొసఁగును; మఱియు అందే ఆతని చిత్తము హత్తుకొని పోవును.

అగ్రజుని వైఖరి అది కాదు; అతఁడు అదనెఱిగి నగవుమొగముతోనే అది స్వీకరించును. ఒకప్పుడు డాక్టరు సాహేబు సిగరెట్ల ప్రస్తావనలో, వెనుక తాను విశేషముగా కాలెచ్చిడి వాడ ననియు, నిచ్చలు ఏబది సిగరెట్లకు హెచ్చుగ అయ్యెడివనియు, కాని 1931 లో ఎచ్చటఁజూచిన జైలు శిక్షలు కోకొల్లలుగ చెలరేగిననాఁడు తనకుఁ గూడ అవి ప్రాప్తించునేమో అని అవి త్రావరాదని నిశ్చయించుకొంటిననియు నాతో చెప్పెను. నాఁటినుండి అతఁడు పొగాకును ముట్టనే లేదు. ఇక అబ్దుల్ గఫూరో అది యెన్నఁడు ఎఱుఁగనే ఎఱుఁగఁడు.

డాక్టరు ఖాన్ సాహేబు నాకు వివరించిన ఒక కథను ఇట ప్రస్తావింపక తప్పదు. క్వెట్టాలో పేరువొందిన కల్ నల్ సర్ రాబర్ట్ సాండిమెన్ పుత్రుఁడగు కల్ నల్ సాండిమెన్, సంధికాలములో తన అనుచరులతో పాటు (గైడ్స్ తో) పెషావరు వెళ్లెను. సంధినిగూర్చి అధికారవర్గములో ఒడలు కంపరముగ ఉండెడిది. తన నెయ్యుండగు డాక్టరు ఖాను సన్నిధిని కల్ నల్ సాండిమెన్ ఈ భావమునే అణచి యుంచుకొన లేకపోయెను. అప్పుడు డాక్టరు సాహేబు ఆతనితో ఈ మాటలు పలికెను:— “అదిగాదు కల్ నల్ సాండిమెన్; పరాజితుల మయితి మను భావమును పూర్తిగా పారఁ ద్రోలుము. రాజకీయ జీవనమనఁగా అది ఒక ఆట. అందు ఓడిన వారు-ఓడించినవారు, ఫుట్ బాలు-క్రికెట్టులలోఁ బోలె ఒండొరులు అభినందించుకోవలెను. అయినను ఇప్పుట్ల గెలుపు అన్నదే లేదే. ఓడినవారు గెలిచినవారు లేని సందర్భమిది.” ఈ తీరుగ ఆ యుద్యోగీయుని చిక్కు తీర్చివై చెను. పరస్పరము ఎడఁబాయునపుడు కల్ నల్-ఇట్లుల నెను:— ‘మంచిది మంచిది. లెస్సగా మనము అన్యోన్యము అర్థము చేసికొంటిమి. చెరసద్దాలో మా అనుచరులకు

(గ్రేడ్స్) మీకును ఏమియు కలఁతలు పొసఁగకుండుఁగాక యని ఆశింతును.'

అనుజుఁడు ప్రతిస్పర్థులను మతతత్వములో ఎదుర్కొనును. అగ్రజుఁడు కేవలము వ్యావహారికముగ వివదించును. అగ్రజుఁ డీతీరుగ బద్ధవిరోధము కల ప్రతిస్పర్థులను సయితము ఓరిమితో చూడఁగలిగి యుండ, అనుజుఁడు అట్టివారితో నిర్ణీతమైన మేరకు మించి ప్రస్తావించుటయే కంటకముగా ఎంచును. అగ్రజుఁడు విద్యార్థులతో వేళాకోళముగ నగుమొగముతో ముచ్చటించ నిచ్చగించును. సార్థకము గాని చదువులకోసమయి సమయము వ్యర్థపుచ్చు బాలురతో మురిపము చూపుట అనుజునకు ఇంపితముకాదు. అతనికి ప్రత్యేకము వ్యక్తిగత లక్షణములు కొన్ని ఉన్నవి. అగ్రజున కా బాధ యేదియు లేనటులు తోచుచున్నది. అయితే అబ్దుల్ గఫూర్ ఖానుకన్న తనలో లోపములు తెలిసికోఁగల నేర్పరి మఱెవ్వఁడు లేఁడు. పెషావరునుండి ఢిల్లీ-ఎసంబ్లీ-సీటుకు పోటీచేయుటలో డాక్టరు ఖాన్ సాహేబును ఒప్పించుట అంత కష్ట మనిపింపలేదు. ఇంక అనుజునివద్ద అట్టిది ప్రస్తావించుటకు సయితము ఎవ్వరికి లేకువ ఁండఁడు.

అగ్రజుఁడు రాజకీయఘట్టముల రాయబారము నెఱపవలెనన్న వెనుకంజ వేయఁడు. అనుజుఁడు అట్టి వన్నచో స్వభావతః సంకోచించును. ఒకరి యెడ లేనివి మఱొకరి పట్ల పూరింపఁబడి ఇర్వరు ఏకమయి అనుపమానమగు జంటగా అగుట అద్భుతము. ఒండొరులలో ఇట్టి విభిన్నప్రకృతు లున్నను, ఆ అపూర్వ సత్యప్రవర్తన—అకుంఠితము గాఢము అగు భక్తిప్రపత్తి—కార్యాభినివేశము—అన్యోన్యాయుర్రాగము—ఇట్టివి పెక్కింట ఇర్వరు నొక్కటే. ఖుదాయీ ఖిద్మత్ గారులు—ఈశ్వరసేవకులు, అని పిలువఁబడుటకు ఇర్వరు మురిపపడుదురు; దుర్లభమయిన ఆ నామమునకు అర్హులు కావలెననియే వారు తమజీవిత మంతయు ప్రయత్నిపడుచున్నారు.

మరల అనల ఇంటిలో

ఇంతకు ముందు వ్రాసి అచ్చన కిచ్చిన అధ్యాయముల కిది పరిశిష్ట భాగము. రాజద్రోహపు నేరము ఎంచి అబ్దుల్ గఫూర్ ఖానును అరెస్టు చేయుట - ఈ గ్రంథమును కొంగ్రొత్తదిగాఁ గావించుటలో నన్ను. రెచ్చఁగొట్టినది.

పాజారీబాగు జైలునుండి విడుదల పొందిన నాటినుండియు ఆ అన్నదమ్ములు సేత్ జమనాలాల్ బజాజ్ యొక్క హృదయ పూర్వకామంత్రణమును మన్నించి వార్ధాలో ఆయన యింటిని తమ యింటినిగాఁ జేసికొనిరి. సహృదయుడగు సేత్ జీకి అతిథిగా గాంధీజీ అప్పటికే వార్ధాలో ఉండుట కూడ వారి ఉనికికి ఊత మిచ్చినది. అసలు జైలునుండి వెలికి వచ్చినపుడే వారు గాంధీజీ ఆజ్ఞానువర్తలయి ఆయన సలహాలలో మెలఁగుటకు నిశ్చయించుకొనిరి. విశ్రాంతివేళలో వారు మధ్యపరగణాలలో కొన్ని ప్రాంతములను - బెంగాలును - సంయుక్తప్రాంతము కొంతవట్టును తిరిగి చూచిరి. అయితే యిం. మించుగా ఆ పర్యటనక్రమ మంతయు గాంధీజీ చేతిమీదిగా ఏర్పడి నదే. అబ్దుల్ గఫూర్ వార్ధానుండి ఎచ్చటెచ్చటికి పోవునో అచ్చటచ్చట తానేమి చెప్పవలెనో, అది యెటులు చెప్పవలెనో ఇట్టి సలహాలు సమగ్రముగ గాంధీజీనుండి కైకొనకుండ ఉండువాఁడు కాఁడని నేననుటలో పరమరహస్య మేమియు లేదు. పెద్ద సోదరుఁడు గాంధీజీ సలహాయే లేనిచో అసెంబ్లీనీటుకు పోటీమాటయే తలపెట్టెడివాఁడు కాఁడు. ఆ ఎన్నికల అడావుడిలో కేవలము ఆ ప్రచారముకోసమే

సరిహద్దురాష్ట్రమునకు డాక్టరు ఖానుసాహేబును పోనిచ్చుటలో ప్రభుత్వపుటనుమతి అడుగవచ్చునని అన్నదమ్ములలో ఒక రనుకొనఁగా గాంధీజీ సలహామూలముననే ఆ యోచన మానివేయఁబడినది. గాంధీజీ అనుమోదింపనిది అఖిలభారత స్వదేశీప్రదర్శనము తెఱచుట కయి ఖాన్ సాహేబు ఒప్పుకొనఁడాయెను. అపుడు బొంబాయి మిత్రు లాతనిని ఒప్పించుటలో మహాత్మాజీకి మనవి చేసికో వలసి వచ్చెను. గాంధీజీ పట్టుదలయే లేనిచో ఖానుసాహేబు కాంగ్రెస్ - వర్కింగ్ కమిటీసభ్యత్వము సమ్మతించెడివాఁడు కాఁడని కూడ నుడువవచ్చును. తాను పదవులకు- రాచకార్యములకు పనికిరాననియు, సామాన్యసేవకుఁడుగా ఉండుటయే తనకు సంతృప్తియనియు ఆతఁడు పదేపదే చెప్పుటలో ఎన్నఁడు విసుగు గిసుగు లేదు. పాట్నూలో వర్కింగ్ కమిటీ సమావేశితము కానున్నపుడు హాజరగుటకు వీలయి యుండియు ఆ 'ఎజెండా'ను చూడ తన ఆవశ్యక మెద్దియు లేదని అని అప్పుడు హాజరే కాలేదు. ప్రశాంతమై వాక్యూరత పొడగట్టని గ్రామసేవయే ఆతనికి అల్లారుబెల్లము. అఖిలభారత గ్రామపరిశ్రమ సంఘములో కార్యనిర్వాహకవర్గ సభ్యుఁడుగా ఆతనిని ఉండవలెనని గాంధీజీ నిశ్చయించినపుడు నిరాతంకముగ దానిని శిరసావహించెను.

ఇక అన్నగారి సంగతి. కఠోరమైన సంయమముకల తమ్మునికి ఇంచుమించుగా విపరీతముగాఁ దోచునట్టి ఆ క్రీడాతత్వము— ఆ సముత్సాహము- ఆ కలుపుఁగోలుతనము ఉండుటఁజేసి బహుశః ఆతనికి పెక్కుమంది మిత్రులు ఏర్పడియుండురు. గాంధీజీని సందర్శించుటకు వివిధసభలలో పాల్గొనుటకు విచ్చేయు అసంఖ్యాకులగు మిత్రులకు బజాజ్ గారి యిల్లు విడిది అయ్యెడిది. అట్టి ఆ యింట నిత్యము డాక్టరు ఖానుసాహేబు అదొక పెద్ద అంశముగా నిరూపింపక- రోగుల సేవలు లోనగు భారము తలఁ దాల్చి యుండెడి

వాడు. వార్ధాలోని బాలికలయు మహిళామండలియు ఆశ్రమములు ఆతని సేవలను కృతజ్ఞతతో అందుకొనుచుండెడివి. ఇటీవల పరిసర గ్రామములకు వైద్యము - పారిశుద్ధ్యము - ఈ పనులకై పోవుచు రోజుకు పదియు పదునైదు మైళ్ల దాక నడక కూడ సాగించుచుండును. ఈ 'ఎక్స్ - వి. యమ్. యస్'—ఆఫీసరుకు ఏ పనియు నీచముగా తోచినది లేదు. ఆతఁడు రోగుల ప్రక్కగాఁ గూరుచుండి వారికి స్వయము కాపు కాయుట, ఒక్కొక్కతఱి తాను వారికి పథ్యముగా నిర్ణయించిన కాయగూరలను తానే తఱుగుచుండుట నేను కనులారఁ గాంచియుంటిని. ఉదయపు షికారుకై గాంధీజీని కలియుట కాతఁడు వేకువనే లేచి ఆశ్రమము చేరుచుండును. మఱీ మియు మాటాడక నిశ్శబ్దముగ ఆయనవెంట నడచి వచ్చి ఆశ్రమములో ఏరైన రోగు లుండులేని వారిం జూచి మఱి యింటికి చేరుచుండును.

కాంగ్రెసుచరిత్రలో స్థిరమైన భక్తికి స్వేచ్ఛాపూర్ణమగు విశ్వాస వైఖరికి ఇంతకన్న మహోన్నతములయిన నిదర్శనములు రెండిటిని మఱి చూచుట కష్టము.

ఈ సోదరులు తమ యింటి అక్కఱలందు సయితము గాంధీజీ యందే సంపూర్ణ విశ్వాస ముంచుటలో సంకోచింపరైరి. జమనా లాల్ జీ అతిథిగా వార్ధాలో ఉన్న ఆ అలంకారికాలములో అబ్దుల్ గఫూర్ ఖాను మహిళామండలియు బాలికలయు ఆశ్రమములు చూచుటకు అవకాశము కలిగెను. అచ్చటి నిరాడంబర జీవితము—ప్రశాంతివాతావరణము - శుద్ధతాగరిమ - స్వాతంత్ర్యభోరణి - శారీరక పరిశ్రమ ప్రాముఖ్యము ఇవి ఆతనిని ముగ్ధునిగాఁ జేసివైచినవి. మఱియు, లండనులో పెత్తల్లి (డాక్టర్లు ఖానుయొక్క ఆంగ్లపత్ని) సాఁకుచున్న తన అనుంగుగూఁతును మెహరతాజ్ ను దేశమునకు

రావించి వార్ధాలోని కన్యాశ్రమములో శిక్షణపొందింపవలెనని కోరిక వెల్లడించెను. అది సాహసపూర్ణము మహాన్నతియు అగు నిర్ణయము. కాని, పరానుబాలిక ఇంగ్లండు పంపబడి అట ఇంగ్లీషు-స్కూలులో చదివించుటకు వీలుండగా వార్ధా కన్యాశ్రమమును సాంతస్కూలుగా చేసికొనుటలో ఎందులకు కష్టము కన్పింపవలెను? ఆశ్రమము - ప్రధానాధ్యాపిక అగు మీరాబెన్నుకన్న బిడ్డపట్ల దొడ్డ శ్రద్ధ తీసికోక గలవారిని తండ్రి యెక్కడ చూడగలడు? ఈ విధముగ ఖాన్ సాహేబు వాదముచేయును. “నీతో పాటు మెహరతాజ్ తీసికొని రమ్మ”ని మీరాబెన్నుకు తంతి యిచ్చుటలో మహాత్మాజీ వెనుకాడలేదు. మీరాబెన్ను మెహరతాజు ఒక ఇటాలియన్ ఓడలో డెక్కు మీద పయనముచేసి 1934 నవంబరు 22 వ తేదీని వార్ధా చేరిరి.

ఏర్జర్మునకు నేడే ఆ బిడ్డ మెహరతాజ్ తండ్రిని చూడగలిగెను. అయితే డెహరాడూన్ లో కల్ నల్ బ్రౌను- స్కూలులో ఉన్న ఈమె తమ్ముగుఱు నేటికి నాలుగేండ్లుగ తండ్రిని చూడనే లేదు. సంయుక్తరాష్ట్రములో తండ్రిగారు సంచారము చేయునపుడు ఆ చిన్నిబిడ్డడు (అబ్దుల్ ఆలీ) ఆతనిని గలసికొనెను. అంత ఆతనితో 1934 డిసెంబరు 4 వ తేదీని వార్ధాకు విచ్చేసెను. డిసెంబరు 7వ తేదీని మాపటి వేళ తమ తండ్రి అరెస్టు ఆయనన్న వార్త చెవుల బడినపుడు ఈ పసిపాపల లేత డెందములు ఎంత అటమట చెందెనో అభివర్ణింప అలవి కాదు. జమనాలాల్ జీ తన కీ వార్త యెఱింగించినపుడు-ఆ పండెండేండ్ల కుఱుడు ఆయనను ఇటులడిగెను:— ‘అయితే, మీరు మహాత్మాజీ- తక్కినవారు ఎల్లరు స్వేచ్ఛగా ఉండ మానాయనను ఎందులకు అరెస్టు చేసినారు?’ వెక్కి వెక్కి యేడ్చు ఆ పసికాయను ఊరడించుచు జమనాలాల్ జీ, ‘బాబూ, బాంబాయిలో ఆయన రాజద్రోహకరమగు ఉపన్యాసమొసంగినాడని చెప్ప

‘బడుటచేత’ అని ప్రత్యుత్తరించెను. కాని అది ‘రాజద్రోహ మనసేమి’ అను ఆపాలకుని జిజ్ఞాసకు వివరింప వలసిన ధోరణికి దించినది.

కాని, ఆ బిడ్డల కన్నీటిలోఁ గలియుటకు తండ్రికి కన్నీరే లేక పోయెను. కఠోరమగు పరీక్షలు పెచ్చుపెరిగిన కొలదియు హెచ్చి పోవునదియు, ఎన్నఁడు తఱుగనిదియు అగు ఆ స్నేహభాగ్యము గాంధీజీ-జమనాలాల్ జీలతో తనకుఁ గలదని ఆతఁడెఱుంగును. వారికి తన బిడ్డలను నిర్విచారముగ అప్పగింపనచ్చునని ఆతఁడెంచెను. వార్ధాలో ఈ కొద్దిరోజులు ఆ అన్నదమ్ముల నిర్వరను వారి నెయ్యురగు గాంధీజీ - జమనాలాల్ జీలను పరస్పరము ఆధ్యాత్మిక సంబంధ మును సాభ్రాత్రమును అంచునంత దగ్గఱగా ఒంజొరులను చేర్చివైచినవి. ఎన్నఁడు వారికి రాజకీయ సంభాషణలు ఉండెడివి కావు. కేవలము ప్రార్థనాపూరితములు మాన భరితములు అగు ఆధ్యాత్మిక చర్చలే చాలఁగా నడచెడివి. ప్రత్యేకము గాంధీజీ ఒనర్చు తులసీరామాయణ పారాయణమునకును- రేపు మాపుల ప్రార్థనలకును హాజరు కావలెనని ఖాన్ సాహేబు నిచ్చులు ఆశ్రమమునకు విచ్చేయుట ఎల్లరకు ప్రోత్సాహముగ ఉండెడిది. ఒకనాఁడు ప్యారీలాల్ తో ఖాన్ సాహేబు ఇటులు పలికెను;—“ఆ భజనలోని సంగీతపు కత్తు నా ఆత్మను తనుపుచున్నది; దయచేసి ఆ మాటలను ఉద్దాహరించి అనువదించి పెట్టుఁడు.” ఏకాంత ప్రియుఁడు కావుటను, శాంతిపూర్వక ప్రార్థనము—ప్రశాంత కార్య కలాపము తక్కు తక్కిన దేనిని అంతగా ఆతఁడు ప్రేమింపఁడు. ఈ రెండింటికొకసమే ఆతఁడు బెంగాలులోని గ్రామములలో ఉండవలె నని నిశ్చయించుకొనెను. బెంగాలులో—ఆ నిఱువేదలగు ముసల్ మాను రైతులను—జీర్ణములగు, వారి కుటీరములను రెన్నెల్లనాఁడు చూచినపుడు ఆతనికి ‘ఖాదీ’మహత్త్వము దృగ్గోచర మాయెను. గ్రామపరిశ్రమల పునరుద్ధరణముగూర్చి వారికి సందేశము అందఁజేయఁ

దలంచెను. అతడు డిసెంబరు 9 వ తేదీని బెంగాలు వెళ్లవలసి యుండెను. కాని, కొలచినాళ్లలోనే తాను తలపెట్టనున్న గ్రామ పరిశ్రమసంఘముయొక్క తొలి సమావేశమునకు ఉండి తీరవలెనని జమనాలాల్ జీ పట్టుపట్టెను. అద్దాన ఆతని పైనపుమాట 15 వ తేదీ వఱకు ఆపివేయబడెను. అతడు, బెంగాలు వెళ్లి అట చేయదగ్గ కార్యకలాపములను గూర్చి మేము ముచ్చటించుకొనుచుండు తఱిని 7 వ తేదీ సాయంసమయమున అరెస్టువారంటు పట్టుకొని జిల్లా పోలీసు — నూపరెంటెండెంట్ ప్రశ్నింప మాయెను. ఇట్టి వారంటు లకు ఎప్పుడు సిద్ధపడువాడు అగుటకేసి అది వచ్చిన ఆ క్షణమే 'అందులకు సిద్ధమే' అని ఆ గొప్పపతాను పలికెను. కాని అతడు తన నేస్తులను- అన్నను బిడ్డలను గలసికొనుటకయి కొంత వ్యవధి ఈయబడెను. అతడు పోలీస్ వుచుండ గాంధీ జైలులు పలికెను — “సరే మంచిది, ఖానుసాహేబూ, ఈసారి వెనుకటివలెగాక మేము ‘డిఫెన్సు’ పెట్టబోవుచుంటిమి”. అది విని ఖాన్ సాహేబు ఆశ్చర్యచకితుడాయెను. 1919 నుండియు తాను అనలంబించిన పదతికి వేఱుగ ఈ త్రోవ త్రొక్కుట ఆతనికి కంటకముగ ఉండెను. ‘ఇ త్తఱి నీ తలంపు గుర్తించితిని. కాని యిది యదను గాదు; తప్పనిసరి అయినచో మాత్రమే మన మిపుడు జైలు త్రొక్కవలయును —’ అని మహాత్మాజీ అనెను. అయితే మీయిష్టమే కానిండు అని అప్పుడే సమాధానము వచ్చెను. అతడు గాంధీజీయందు చూప నేర్చిన మనోహరమయిన భక్తిప్రపత్తులకు ఇది మఱొక్క తార్కాణ.

మూడేండ్లకు పైగా, ఆ జైళ్లలోను నియమిత స్వేచ్ఛయొసంగిన ఆ నూటు రోజులలోను తన కష్ట సుఖములను పంచుకొన్న ఆ తమ్ముని ఎడబాటు అన్న గారి యెడందఁ గలంచి వైచెను. కాని యిట్టి తఱి తమ్మునికి వ్యక్తిగతముగ తిలమాత్రమేని చింత కలుగ దాయెను. తన బిడ్డలతో ఆతఁ డపుడు ఇది మాత్ర మనెను — ‘ధీర చిత్తులయి మీరు పెంపుడు తండ్రులగు, గాంధీజీ-జమనాలాల్ జీల సాకతమున నిరాడంబర జీవితము-ఆత్మనియంత్రణము నేర్చుకొందు.’

అయితే ఒకటి మాత్రము ఆతనిని కలంచినది. అతఁడిటులు తలపోసెను:—“బెంగాలు గ్రామములలో దరిద్రులగు ఆ ముసల్ మానులకు నా చేసిన వాగ్దానము సఫలము కాఁగలిగినచో ఎంత చక్కఁగా ఉండెడిది? నేను వారిలో ఒకఁడనయి ఆ పని చేసెదనని మాట యిచ్చి వచ్చితిని. కాని ఆ అలంతి సేవయు నే నిపుడు చేయ నోఁచుకొన నైతిని”. కొంత తడవు అట్టై యుండి గంభీర ముద్రాంకితుఁ డయి విషాదయుక్త స్వరముతో మఱి నిటులు పలికెను:—“సగి హద్దు రాష్ట్ర విషయమై నే నేమి చెప్పవలెనో నాకుఁ దెలియదు. నా ‘అరెస్టు’ నా ప్రజలను తీవ్రమైన సాహసములకు ప్రేరేపింప కుండుఁగాక. దీనిని ప్రశాంతముగ ఎంచుకొని పరస్పరము అంతః కలహములు అంతరింపఁజేసికొని ఏకమయి శాంతకార్యములలో ధైర్య ముగా చొచ్చుదురు గాక. అన్ని విధములగు నిందలు మన నెత్తిని ఎత్తుచున్నపుడు అవి తప్పని మనము ఒప్పించుటకు ఏ అవకాశము మన కీకుండుట అది నాకుఁ జాల విచారకరము. దొరతనమువారి ఒక రిపోర్టు నారాష్ట్రమును ‘ఖాసీల రాష్ట్రము’గ వర్ణించుచున్నది. కాని ఆడంబరములు నేర్పుకూర్పులు లేని పఠానులలో విద్యావిషయమున సంఘ సంస్కరణమున రాజకీయము మాట అంటని సేవలు సయితము చేయుటకు వారు మాకేమి అవకాశ మొసంగిరి?”

కాని బొంబాయికి తరలవలసిన తరుణ మేతెంచినపుడు ఈ కొందలము కూడ నిజమగు ఆ ఈశ్వరసేవకుని డెందమునుండి మాయమాయెను. అతఁడు జమనాలాల్ జీ, ఆతని ధర్మపత్ని జానకీ డేవి-వీరి కడ సెలవు గైకొనుచు ఇటులు పలికెను:—“ఇది అంతయు దైవ ఘటన అనియే గాటమగు నా నమ్మిక. దైవము నన్నెంతదాఁక వెలుపల ఉపయోగించుకోఁ దలంచెనో అన్నాళ్లే నన్ను వెలుపల ఉంచి వైచినాఁడు. ఇప్పుడు నేను లోపల నుండియే సేవ చేయ వలెనని ఆయన సంకల్పము. ఆయన కెయ్యది ప్రియమో అదియే నాకును ఆనందదాయకము.”

భాషాపాఠశాల గ్రంథమండలి

అమృతూరు

సంపాదకుడు

గుంటూరు మండలము

సత్యనారాయణ చౌదరి

ఆంధ్రభాషాపాఠశాల ససియగు బలుపు నాకాంక్షించి యీ గ్రంథమండలిని వెడలించితిమి. ఏతన్మూలమున, అతివిశాలముగు సంస్కృతవాఙ్మయముపైని పాశ్చాత్య పండితులు వెలయించిన విమర్శనములను ప్రదర్శింతుము. స్మృతులు పురాణములు లోనగు వానిలో విశిష్టములగు వానిని అందఱు కవగాహమగునటులు తేటతెలుఁ గున వివరింతుము. సరసములగు సంస్కృతాంగ్ల గ్రంథములను ఆంధ్ర బాలుర కుపయుక్తమగు వానిని బయలుపఱుతుము. బాలికా బాల కులకు సామ్యపడు పద్యగద్యకావ్యములను బ్రకటింతుము.

ఆంధ్రలోకపు టాదరాభిమానములను అర్థించుచుంటిమని మనవి.

విక్రేయములగు పుస్తకములు

౧ వేదికవాఙ్మయ చరిత్రము

ఇది వేదములను, బాహ్ర్మణములను, ఆరణ్యకములను, ఉపనిషత్తులను, నూత్రగంధములను గూర్చి విమర్శించిన గొప్ప గ్రంథము. మహాన్నతదశలోనున్న ఆ నాటి భారతీయుల విజ్ఞానప్రాభవము పాశ్చాత్యులు కొండాడిన తీరు ఇందు తెల్లమగును. విద్వచ్ఛిరోమణి కశ్యపకు పాత్యగ్రంథముగా నుపకరించునది. లైబ్రరీ - బుక్కుగా 'అప్రూవ్' కాబడినది. తొమ్మిది అధ్యాయములు. దరిదాపు ఐదువందలపుటలు. వెల రెండున్నరమాత్రము

౨ కామకాస్త్రము

ఇది తృతీయపురుషార్థమునుగూరిచి సర్వతోముఖముగఁ జర్చించిన వాత్సర్యయనసూత్రములకుఁ దేటతెల్లమగు తెలుఁగుసేత. వాత్సర్యయనసూత్రములు, జర్మని - హిందీ - బెంగాలీ - ఇంగ్లీషుమున్నగు భాషలలోఁ బరివర్తింపఁబడి వేలకువేలు ప్రతులు ప్రపంచవ్యాప్తమగుటయే దీని యాత్మకృష్ట్యమును సూచించుచున్నది. కామశబ్ద శ్రవణమాత్రానఁ గలవరపడని యోగులకు పాఠకులకు మాత్రమే యియ్యది పఠింపఁదగియున్నది. ఆపాతతః చదివి ఆవలఁబెట్టవలసిన తీరులో - ఇయ్యది నిబద్ధము కాలేదు. ఏడు అధ్యాయములు. ముచ్చట నిచ్చు నచ్చు. శైలి లలితము. విషయము అమూల్యము.

వెల ఒక్క రూపాయ

౩ ధర్మకావ్యము

సర్వవిధములగు విధులు సమగ్రముగఁ జర్చింపఁబడ్డ ప్రామాణికమగు ప్రాచీన స్మృతి. మనుమహర్షి ప్రోక్తమగు నిందలి విషయములను ఖండనమునకైన, మండనమునకైన అక్షరాస్యులగు వారెల్లరు నధ్యయనము సేయఁదగును. అస్పృశ్యత - ఆహారాది విషయములందు కలవరపాటుచెందిన అధునాతనలోకము ముఖ్యముగఁ గాంచఁదగును. ఆదర్శభూతులగు ఆర్వాచీనుల అభిప్రాయములను ఆధారముగాఁ గొని అభివర్ణించిన విపులమగు పీఠిక కలదు. సర్వాంగ సుందరమగు ముద్రణావిధానము. వెల రెండు రూపాయలు.

౪ నతీనప్రతి

ఉచితమగు రీతిని హృద్యములగు ఉపదేశములను ఉపదేశించిన గ్రంథము. పద్యములు సరసములు. విశిష్ట-బాలికల కత్యంతోపయుక్తము. 'టెక్స్టు-బుక్కు'గా 'అఛ్చావ్' అయినది.

వెల రెండు అణాలు.

౫ కథావింతతి

ఇరువదికథలు. నీతి - లోకతంత్రము - విద్యాభిలాషము - వినయ ప్రవర్తనము లోనగు సుగుణములను సులభముగ బోధపఱుపఁ జాలు కథలు. ప్రారంభవిద్యాభిలాషులకు అత్యంతము ఉపకరించునది. 'టెక్స్టు బుక్కు'గా 'అఛ్చావ్' - అయినది.

వెల అయిదణాలు

౬ నుభాషితము

సంస్కృతవాఙ్మయమహోదధినుండి యేర్చికూర్చిన నీతి రత్నములు. సర్వకాలము సర్వ మానవు లాదరింప ననువగు నీతి వాక్య

మురై యిందుఁగలవు. సరసముగు వచన రచన. 'లైబ్రరీ-బుక్కుగా' అప్రూవ్ అయినది. వెల నాలుగణాలు

౭ కావ్యమాల (రెండు భాగములు)

ప్రాచీనార్వాచీనములగు ఆంధ్ర గ్రంథములనుండి యేర్పికూర్చిన సరసములగు గద్య పద్యముల సంపుటి. 'టెక్స్టు బుక్కుగా' అప్రూవ్ అయినది. ఒక్కొక్కటియు పండ్రెండణాలు

౮ కవుల కథలు

కవిత్వ ప్రతిష్ఠ—చరిత్ర ప్రసిద్ధత నంది కలకాలము ఆంధ్రులు నోటపాటగా పాడుకొఁ దగ్గ కవిసార్వభౌముల చరిత్రాత్మిక కథలు. 'టెక్స్టు బుక్కుగా' అప్రూవ్ అయినది.

వెల అయిదణాలు

౯ వరరుచి

వ్యాకరణ శాస్త్రమున పంద్యులగు మునిత్రయమువారిలో చేరిన 'వరరుచి' అను దివ్యపురుషుని మనోహరమయిన చరిత్ర. అతని శబ్దశాస్త్ర ప్రావీణ్యము- లౌకిక వ్యవహార విజ్ఞానము ఇందు పల్లి తములు. ఈతనికే కార్యాయనుఁడని నామాంతరము. మధురముగు వచనము. 'అప్రూవ్' అయినది. వెల ఆఱణాలు

పలయువారు:—

మేనేజరు,

భాషాపోషక గ్రంథమండలి

అమృతలూరు-గుంటూరుజిల్లా

